

Vážení čtenáři,

v době, kdy píšete tyto řádky, začal na Ukrajině válečný konflikt. S velkými obavami sleduji zprávy v médiích a do očí se mi vrkádají slzy. Dnes si leckdo u nás stěžuje, jak se má špatně, jaká je to hrozná doba, ale po rozhovoru s pamětníky, se svými rodiči či prarodiči, nebo v souvislosti s ruskou invazí na Ukrajinu a hrůzami tamní války je dnešní doba a život v naší zemi procházka růžovým sadem. Zvykli jsme si na jistou životní úroveň, je to pro nás jakási samozřejmost a z té se špatně slevuje. Někteří jsou nespokojeni s tím, co mají a nevadí si toho, že máme co jíst, kde bydlet, možnost chodit do školy, do práce, mít volný čas na své záliby, koníčky či cestování. Myslím, že by některým lidem prospělo zamyslet se nad tím, jaké jsou jejich priority, přehodnotit žebříček svých hodnot, a místo neustálého stěžování si, jak se mají špatně, radovat se z toho, že se mohou volně procházet po ulici, že jsem zdravý, že mi nic nebolí, že mi chutnal oběd, potomkovi se něco povedlo, že jsme strávili příjemné odpoledne na procházce s rodinou nebo že jsme si promluvíli s babičkou či dědečkem, kteří jsou rádi za každou naši návštěvu či telefonát ve své osamocenosti, ke které hodně přispěla současná „kovidní doba“. I pomoc druhému nás jistě zahřeje u srdce a té pomoci pro Ukrajinu je a bude hodně potřeba.

Začíná také nejkrásnější období v roce – jaro, období, kdy se příroda a vše živé probouzí k životu, ptáci začínají zpívat, vše se začíná zelenat a kvést. Věřím že i tato jarní nálada přispěje k tomu, že se budeme radovat ze svého života, přestože žít život a naplnit ho, není vždy jednoduché.

Eva Křivancová, starostka obce Tchořovice

Historie obce Tchořovice

Obec Tchořovice se nachází v malebné, mírně zvlněné krajině, 5 kilometrů západně od Blatné v severozápadní části okresu Strakonice v Jihočeském kraji. Na severu navazuje lesní masív Brd, na západní straně svého katastru sousedí již s krajem Plzeňským. Středem obce prochází silnice první třídy I/20 spojující České Budějovice s Plzní, což na jedné straně zajišťuje vynikající dopravní dostupnost, na straně druhé však znamená zátěž v podobě velkého množství projíždějících automobilů.

Ve Tchořovicích k 1. 1. 2021 žilo 242 stálých obyvatel. Výměra katastrálního území je 1 024 ha. Nadmořská výška je 454 m n. m.

Název obce pochází od rodiny, která se zde první usadila a vesnici založila. Tchořovice (původně Dchořovice) byly starým vladickým sídlem. V některých zdrojích se stále ještě můžeme dočíst, že nejstarší písemnou zmínku o Tchořovicích nacházíme v letopisech již v roce 1321, kdy se tu připomíná dvůr, malá dřevěná tvrz s dřevěnými palisádovými hradbami, která náležela rytířům Maltézským ze Strakonice. K tomuto omylu v datu pravděpodobně přispěla mylná interpretace místního názvu „Horouicz“, který označuje nikoliv Tchořovice ale Horažďovice. První skutečná písemná zmínka o obci Tchořovice tedy pochází až z roku 1372, kdy na tvrzí sídlil vladka Jan, následně roku 1389 Jodok z Tchořovic a v letech 1393 až 1400 Beneš. O založení tvrze ve 14. století svědčí zbytky středověkého zdí ve sklepení tvrze. Za nejstarší je považován jižní palác.

V letech 1408–1409 koupil Tchořovice Vilém z Vartenberga a ze Zvířetic, který obec zanechal jako dědictví svým potomkům. Roku 1473 obec změnila majitele, stal se jím Jan starší Běšina z Bešín a před rokem 1495 se dalším majitelem stal Bohuslav Muchek z Bukova, který zde vystavěl sídlo. Gotickou tvrz, obehnanou vodním příkopem, tvořila vstupní dvoupatrová věž s padacím mostem a hradba, lemovaná různě starými budovami kolem čtvercového dvora. Muchkové z Bukové provedli kolem roku 1550 stavební úpravy tvrze v renesančním stylu. Na renesanční úpravy upomínají drobné zbytky sgrafit ve

Rozhovor se starostkou obce Tchořovice

V čele obce Tchořovice stojí paní Eva Křivancová. Rádi bychom Vám představili paní starostku v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolena starostkou obce?

Starostkou obce Tchořovice jsem od podzimu roku 2010, tedy třetí volební období.

Už před svým zvolením starostkou jste byla členem ZO?

Nikdy předtím jsem v zastupitelstvu nepůsobila. Nežtožňovala jsem se tehdy s tím, co se v obci dělo, a především jak se hospodařilo s obecními penězi. O případné

Co se v SOBu událo a co se bude dít

➤ Začátkem měsíce ledna byla provedena inventarizace majetku SOB.

➤ V měsíci únoru byl zahájen letní semestr VU3V akademického roku 2021/2022. Studium opět probíhá ve dvou kurzech. Pro první kurz si studentky vybraly

téma: „*Dějiny oděvní kultury II.*“ a přihlásilo se celkem 9 studentek. Na druhý kurz bylo vybráno téma: „*České dějiny a jejich souvislosti*“. Na tento kurz se přihlásilo celkem 12 studentek a 1 student. Zatím kurzy probíhají formou společných přednášek a všichni doufáme, že to tak vydrží po celý semestr.

➤ V průběhu měsíce března byla připravena žádost o platbu a zpráva o realizaci projektu *Komunální služby na Blatensku*, reg. č. CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0015705. Realizace projektu probíhá úspěšně od 1. září 2020 do 28. února 2023.

➤ V březnu proběhne přezkoumání hospodaření SOB za rok 2021 Krajským úřadem Jihočeského kraje.

➤ Členským obcím byly předány brožury *Poznejte Blatensko 3*, jejichž autorem je pan Jan Kurz. Brožury si obce závazně objednávaly v prosinci roku 2021.

➤ Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů, případně dalších pracovníků obcí.

➤ Na 6. dubna 2022 plánujeme jednání Rady SOB a VH SOB. Hlavním bodem jednání by měla být změna Stanov SOB.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Kalendář SOB na rok 2023

Pro obyvatele, návštěvníky a všechny příznivce Blatenska začínáme jako tradičně připravovat stolní kalendář SOB na rok 2023. Žádáme zástupce obcí, spolků a organizátorů sportovních, kulturních a společenských akcí, aby nám poskytli podklady pro nový kalendář na rok 2023. Prosíme Vás o včasné poskytnutí podkladů a jejich zaslání na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo poštou na adresu Na Tržišti 727, 388 01 Blatná (případně se na tuto adresu můžete přijít domluvit osobně). Svoje podklady prosím zasílejte co možná nejdříve, **nejpozději do 30. dubna 2022**, aby mohl být kalendář včas předán ke zpracování a k tisku. Nezapomeňte uvést název akce, datum a místo konání akce, případně pořadatele a další podrobnosti. Můžete nám poskytnout i fotografie ze života v obcích. Zde uveďte jméno autora a případně název fotografie. Děkujeme a těšíme se na případnou spolupráci.

Dana Vohryzková

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do květnového vydání
SOBáčku č. 85
je v neděli 8. 5. 2022.**

**Příspěvky posílejte na e-mail:
sobacek@blatensko.eu**

Svazek obcí Blatenska

Kancelář SOB na adrese:

Spálená 727, 388 01 Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00–11,00	12,30–16,00
Středa	8,00–11,00	12,30–16,00
Pátek	8,00–11,00	

Obec Tchořovice - Pokračování ze str. 1

dvoře a malby na klenbě průjezdu vstupní věže. Muchkové udrželi obec ve svém vlastnictví až do roku 1653. Na žádost věřitelů bylo panství prodáno v tomto roce Adamu Matyášovi z Trautmansdorfu a ten jej připojil ke Lnářskému panství. Tvrz je od roku 1675 používána jako sýpka a ztratila tudíž svou sídelní funkci. Vnitřní členění paláců je dnes kvůli razantní barokní přestavbě na sýpku špatně identifikovatelné. Vstupní věž nese dodnes dvě erbovní desky, na první je erb Muchků z Bukova a na druhé, výše osazené, alianční erby Vratislava z Mitrovic a Ludmily z Bukové. Tvrz s hospodářskými budovami, která je v soukromém vlastnictví, bohužel v současnosti chátrá, střechy se propadají a nádvoří zarůstá plevellem a náletovými dřevinami.

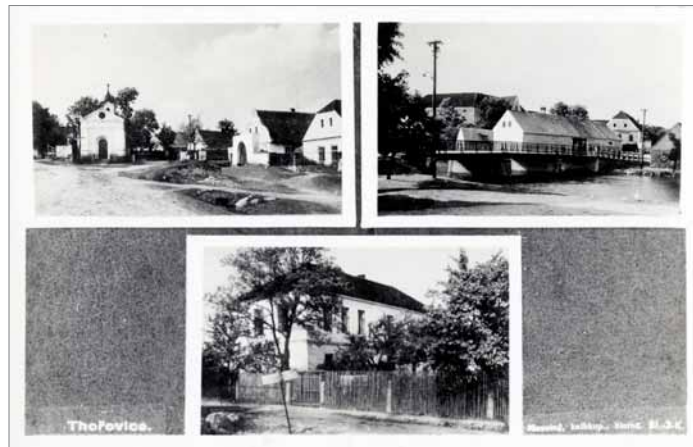
Roku 1738 a 1771 postihla také Tchořovice selská povstání. Celá řada sedláků byla uvězněna a někteří z nich skončili na popravišti.

Trestní záležitosti se v té době vyřizovaly ve Lnářích, kde bylo vězení s temnicí a různými mučícími nástroji. Útrpné právo bylo v Kasejovicích, kde se také vykonávala hrdelní spravedlnost čili tresty na životech.

V samém centru obce stojí 2 domy, které jsou postavené ve stylu selského baroka. Jedná se o **venkovské usedlosti** čp. 10 a 12 tvořené zděným domem a hospodářskými budovami, které jsou datovány do první poloviny 19. století. Usedlosti tvoří významný urbanistický a architektonický prvek na návsi v historické zástavbě obce a jsou nemovitou kulturní památkou.

Dominantou návsi je **kaple svatého Václava** postavená v roce 1878, která nahradila malou kapličku se zvoničkou. Vnitřní vybavení kaple bylo zakoupeno nebo darováno. Do kaple byly tak umístěny dva zvony, socha sv. Václava a zakoupen byl starý oltář z kostela v Zábouří. Nový oltář byl pořízen až v roce 1904. V roce 1884 byly na věžičku umístěny hodiny, pocházející z bělčické radnice. V roce 1885 nainstalovali v kapli křížovou cestu. V době první světové války byly odevzdány oba zvony. V kapličce byl proto zavěšen alespoň malý zvonek, který visel nad panským dvorem. V roce 1922 byl objednan a poté zavěšen v kapli nový zvon, zasvěcený sv. Václavu. Bohužel i tento zvon byl v době druhé světové války odebrán pro válečné účely. Malý zvonek se podařilo zachránit tak, že ho potají občané zakopali a hned v prvních revolučních dnech roku 1945 ho opět vykopali a znovu zavěsili do věžičky, aby odzvonil zlým časům. Nový bronzový zvon byl v kapli instalován a vysvěcen v roce 1994. Do té doby se zvonilo ručně, nový zvon měl již elektrický pohon. V roce 1995 byly v kapli opraveny a zrekonstruovány věžní hodiny.

Neodmyslitelnou součástí Tchořovic i okolí jsou **drobné sakrální památky**, mezi které patří boží muka, kříže a kapličky. Těchto staveb

Historická pohlednice z roku 1930 – náves, most, škola

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 - 12,00; 13,00 - 18,00
přítomnost švadleny | příjem a výdej zakázek švadleny
ÚTERÝ | 9,00 - 12,00
STŘEDA | 9,00 - 12,00; 13,00 - 16,00
ČTVRTEK | 9,00 - 12,00
PÁTEK | 9,00 - 11,00

| U ručního žehlení se připočítává částka 20,- Kč za kus.

| Ceny jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| Dopravu nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| Dodací lhůta 5 dní, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

| Možnost zakoupení dárkových poukazů.

Ceník praní a mandlování

platnost od 1. 1. 2022

1. Kapna.....	20,- Kč
2. Prostěradlo.....	18,- Kč
3. Povlak na polštář.....	15,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	10,- Kč
5. Osuška.....	12,- Kč
6. Ubrus.....	15,- Kč
7. Závěs, záclona.....	21,- Kč
8. Sedák.....	20,- Kč
9. Mikina, vesta, košile.....	25,- Kč
10. Tričko.....	15,- Kč
11. Kalhoty.....	30,- Kč
12. Zástěra, šaty.....	14,- Kč
13. Ponožky.....	8,- Kč
14. Plyšové hračky do 30 cm.....	15,- Kč
15. Potah na matrace.....	150,- Kč
16. Spacák slabý.....	50,- Kč
Spacák silný.....	80,- Kč
17. Mikroutěrka.....	4,- Kč
18. Chňapka.....	8,- Kč
19. Plášť.....	35,- Kč
20. Bunda slabá.....	50,- Kč
Bunda silná.....	100,- Kč
21. Deku slabá.....	35,- Kč
Deku střední.....	65,- Kč
Deku velká.....	130,- Kč
Deku ovčí vlna.....	150,- Kč
22. Podložka do postele ovčí vlna.....	50,- Kč
23. Potah sedací souprava.....	130,- Kč
24. Potah křeslo.....	40,- Kč
25. Polštář malý.....	30,- Kč
Polštář velký.....	50,- Kč
26. Potahy auto.....	25,- Kč
27. Potah zahradní silný malý.....	35,- Kč
Potah zahradní silný velký.....	70,- Kč
28. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko (kapna, polštář, prostěradlo).....	15,- Kč

Tchořovice 1921 – památník padlým, kaple sv. Václava

s historií minulou i s osudy lidí, kteří zde kdysi žili. Vzhledem k významu a smyslu těchto staveb je důležité je v naší krajině zachovat a uchovat je pro generace budoucí, a proto jsou v rozpočtu obce vyčleňovány peníze na jejich opravu.

Roku 1813 byla pro válečné účely postavena **erární silnice z Blatné přes Tchořovice na Plzeň**. Tato silnice sloužila na konci 2. světové války jako demarkační linie. Silnice se v obci za mostem směrem na Lnáře stáčela původně směrem doprava, aby obešla dvůr hostince čp. 41 a u kapličky se zpět vracela doleva do svého směru. Tyto zatáčky na návsi byly pravděpodobně příčinou mnohých dopravních nehod na návsi, někdy i smrtelných. V letech 1966–1967 došlo k rozsáhlé úpravě této komunikace, především jejím narovnáním od mostu až k železničním kolejím a výškovou úpravou. Upravené komunikaci musel ustoupit dvůr čp. 41, část budov u čp. 7, zahrada u čp. 4 a 5 i křížek a kaplička poblíž kolejí musely být přestěhovány na jiné místo, do zahrady čp. 4, aby udělaly místo nové komunikaci. Hlavní silnice prochází uprostřed obce přes most spojující horní a dolní část obce. Ten byl pravděpodobně postaven v letech 1811–1813, kdy byla budována silnice procházející Tchořovicemi. Most byl původně kamenný o dvou obloucích. Uprostřed mostu stály dva zděné pilíře a na jednom z nich byla malá kaplička, ve které byla od roku 1814 soška sv. Jana Nepomuckého. Při povodni v roce 1895 byl most i se soškou stržen vodou. Následně byl postaven provizorní dřevěný most. V roce 1906 zahájili stavbu nového kamenoželezobetonového mostu, zprovozněného v roce 1909. Tento most byl trojdílný na dvou pilířích. Obyvatelé Tchořovic nedostali svolení na něj znovu umístit sošku sv. Jana Nepomuckého. Nová litinová socha sv. Jana Nepomuckého tak byla proto umístěna do nové kapličky vybudované v roce 1913 před domem čp. 19 poblíž mostu. Most sloužil svému účelu do roku 1981, kdy byl zbourán a nahrazen v roce 1982 novým betonovým mostem. Tento most neměl dlouhého trvání, neboť byl při povodni v létě 2002 značně poničen a musel být znovu postaven. Nový most byl slavnostně otevřen 31. 10. 2002 a stojí dodnes.

Obcí vede **železniční jednokolejná regionální trať Nepomuk – Blatná**. Její výstavba byla zahájena v listopadu 1897 a provoz na trati započal v roce 1899. V roce 1930 byly na zdejší trati zavedeny vlaky s motorovým pohonem. Budova železniční zastávky byla postavena v létě roku 1943. Čekárna byla vybavena také prýčnou pro stanoviště protisabotážních a protipožárních hlídek, jež zde měly svoje stálé stanoviště. Čekárna se v době II. světové války stala místem pro pořádání „dýchánek“ a tancovaček nejenom zdejší omladiny, protože v hospodách byly podobné akce v době válečné zakázány. Pokud je však četnická hlídka objevil, rozprchl se hoši i dívky okny nebo dveřmi pryč.

V roce 1894 se započalo s výstavbou **místní školy**. Téhož roku k 15. září měla být stavba dokončena, to se však nestalo, a tak se děti začaly učit v domku rolníka Jana Drnka. Pravidelné vyučování v nové jednotřídní škole bylo zahájeno v následujícím školním roce. Děti školou povinných bylo tehdy 71. Od 15. září 1898 se stává školou dvoutřídní. Škola sloužila svému účelu až do roku 1963, kdy byla pro malý počet dětí uzavřena. V současnosti je v této budově čp. 77 umístěn obecní úřad a 8 bytových jednotek.

je hned několik. Naši předkové je stavěli na významných místech, podél cest, na návrších, v polích, rozcestích či okrajích obce a hlavním motivem byla zbožnost tehdejšího člověka. Stavby měly být pobídkou k zastavení či modlitbě. Byly stavěny na místech uložení ostatků padlých vojáků, některé připomínaly tragickou událost, která se na určitém místě stala, jindy byly postaveny jako projev díky za odvrácení neštěstí, či prosba o ochranu proti nemocem a pohromám.

Tyto stavby nás spojují

V katastru obce rostl památný strom, **Tchořovická lípa**, strom, kterému věnovala pozornost řada umělců – spisovatelů i malířů. Při svém putování krajinou si ji povšiml také spisovatel Ladislav Stehlík a vzpomněl jí pak v *Zemi zamyšlené*. Její stáří se odhadovalo na 300 let a byla pravděpodobně vysazena po třicetileté válce na oslavu míru. V roce 1972 se ulomila jedna ze tří silných větví. Lípa byla potom stažena lanem, přesto se do dnešní doby nedochovala, byla zničena vichřicí v roce 1983. V současnosti je nejstarší lípou lípa stojící u mostu, která byla pravděpodobně vysazena v roce 1920 při vybudování pomníku padlým v této části obce.

V roce 1891 byl založen **Sbor dobrovolných hasičů v Tchořovicích**. Byl jedním z prvních na Lnářsku a jeho blízkém okolí. V roce 1892 zakoupili první čtyřkolovou ruční stříkačku. V roce 1907 byla postavena dřevěná hasičská kolna na hasičské náčiní. V roce 1924 byl při sboru zřízen ženský oddíl. Stříkačky byly zpočátku taženy koňmi a byly tak stanoveny tzv. příprže. V roce 1936 zakoupila obec motorovou stříkačku značky Stratílek. Hasiči pořádali různé akce, hasičská cvičení, věnečky, bály, hráli divadlo a účastnili se řady soutěží. Výtěžek z těchto akcí byl využit mimo jiné také na výstavbu pomníku padlých v I. světové válce u mostu.

Bývalé **vojenské záložní letiště**, které před lety získala obec do svého vlastnictví, se nachází na jižním okraji obce v nadmořské výšce zhruba 470 m n. m. Letiště se začalo budovat v roce 1953. Tehdy bylo zabráno v našem katastru asi 72 ha půdy. V průběhu pozdějších let bylo letiště několikrát upravováno. V současnosti se zde konají různé akce např. burzy, slety ultralehkých letadel, drakiáda. Během podzimu 2019 byla podél severní hranice betonové plochy letiště realizována náhradní výsadba za kácení dřevin v obci. Jednalo se o liniovou výsadbu celkem 30 kusů dřevin ve sponu 7–10 m. Vzniklo tedy stromořadí neovocných domácích dřevin v délce zhruba 280 m. O rok později byla realizována druhá etapa – dosadba stromořadí v celkové délce 800 m. Výsadba původních dřevin podél betonové plochy letiště zvýšila retenční a akumulaci schopnost okolí z hlediska vodního režimu, zvýšila biodiverzitu dané lokality a přispěla tak k celkové ekologické stabilitě krajiny.

Tchořovice byly na počátku spojeny s obcí Kocelovice, Říště a Zahorčice v jeden celek, který byl spravován starostou. Tchořovičtí nebyli s tímto stavem spokojeni. K osamostatnění obce dochází 5. března 1884. Od 1. 1. 1974 se obec spojuje s obcí Lnáře a tento stav trvá až do 14. 11. 1990, kdy se Tchořovice osamostatňují.

Rybníky a rybníkářství

V okolí Tchořovic se nachází řada malebných rybníků, které jsou důmyslně propojeny řadou stok. Celkem je v katastru obce 8 rybníků – Hořejší, Dolejší, Starý, Kaprov, Radov, Jezárko, Vitanovi a Hadí. Obcí protéká Smolivecký potok, který ve Tchořovicích vytváří dva rybníky – Hořejší a Dolejší. Do rybníka Dolejší přitéká z jižní strany Pálenecký potok. Rybníky mají v okolní krajině tradiční a významné postavení. Nejhojněji chovaná ryba – kapr, se dostal i do znaku naší obce.

Rybníky nevznikly přirozenou cestou, ale jsou to díla vybudovaná člověkem. Neexistují písemné zprávy o vzniku prvních rybníků ve zdejší oblasti. Přesto můžeme předpokládat, že počátek rybolovu v této krajině sahá do dob nejstarších. Tvrz Tchořovice, stejně jako jiné okolní tvrze, byla chráněna vodou, která ji oblévala, a nechyběly v ní ryby určené k rybolovu. Rybník Hořejší byl s velkou pravděpodobností vладыky ze Tchořovic právě k ochraně jejich tvrze. Ve stejném období vznikl i druhý rybník v obci – rybník Dolejší. Při těchto rybnících byly vybudovány dva mlýny – hořejší ve vsi a dolejší pod vsí.

Rozvoj rybářství a výstavba rybníků ve Tchořovicích a jejím okolí je spojena se vznikem a rozvojem rybníkářství a rybářství ve Lnářích.

Počátek proslulého Inářského rybníkářství a rybářství spadá do období prvních majitelů Inářské tvrže, rytířů ze Lnář, ve 14. století. Habart, rytíř ze Lnář, uposlechnul mezi prvními výzvu krále Karla IV., který ke zvelebení svého království vyzval k zakládání rybníků, vinic a chmelnic. Útvar zdejší zvlněné krajiny, široké údolí, jímž se vine Lomnice, přímo vyzývaly k vybudování četných rybníků.

Rybníkáři zde zřizovali rybníky tak, že přehradili tok menších či větších potoků v nejužším místě rovnou hrází z nasypané zeminy. Výstavba takových rybníků byla poměrně jednoduchá, neboť hráz přehradila mělké údolí a zadržaná voda pak jeho část zaplavila. Na potoky a potůčky byly navěšeny rybníky a rybníčky jako korálky na nit. Tím, že rybníky zachycovaly v době dešťů přebytek vod, stávaly se neocenitelným pomocníkem člověka. Většina rybníků v okolí pochází z druhé poloviny 15. a z první poloviny 16. století, období, které je označováno jako „zlatý věk rybníkářství“.

K největšímu rozkvětu chovu ryb dochází od roku 1575 za působnosti Volfa Novohradského z Kolovrat, který získal zadlužené Lnáře. Přivedl do Lnář Krčína z Jelčan, který zřídil na Inářském panství celou řadu rybníčních soustav, které byly napájeny umělým zařízením pletiva stok.

Ve Tchořovicích byly vybudovány sádky – umělé vodní nádrže účelně a důmyslně zařízené, které slouží k přechovávání ryby určené k prodeji. Místní sádky byly jediným zařízením tohoto typu na velkostatku ve Lnářích a zachovaly se do současné doby. Sem byly sváženy ryby ze všech jeho rybníků. Přesný vznik sádek není znám.

Po smrti Volfa v roce 1609 hospodářství panství Inářského častým střídáním majitelů a poručníků značně utrpělo, bylo silně zanedbané, rybníkářství pokleslo, a tak zadlužené panství bylo hluboko pod cenou prodáno v roce 1745 Františku Karlu Rudolfovi hraběti Swéerts-Sporck, který byl velmi dobrým hospodářem a velkou pozornost věnoval také rybníčnímu hospodářství. Období jeho působení na Inářském panství je označován jako zlatý věk Inářského rybníkářství. Z té doby pochází rčení, že panství Inářské má tolik rybníků, kolik je dnů v roce a v roce přestupném roce prý býval naplněn i 366. rybník. Z jižního Německa hrabě Swéerts-Sporck dovezl na své panství v Lysé nad Labem kapry lysce čili „koženáče“, které po aklimatizaci v teplé polabské kotlině přesadil do zdejších rybníků s chladnější vodou. Založil tak chov později proslulého Inářského hladkého kapra.

Ryby byly prodávány nejenom v Čechách, ale také v Bavorsku. V roce 1812 byla vybudována císařská cesta vycházející z Českých Budějovic, která vedla také přes Sedlici, Blatnou, Lnáře, Tchořovice, Kasejovice, byla označována jako rybářská silnice – Fischerstrasse.

Vzhledem k úpadku rybníčního hospodářství v 19. století se Inářský statek se zaměřil na intenzivní chov ovcí, což vyžadovalo hodně pastvin. Dochází k rušení rybníků a jejich přeměnu na louky, pole, pastviny. Strouhy a stoky zarostly a byly spásány dobytlem vesničanů, hráze pobořeny. Počet rybníků se zmenšil na třetinu. Tomu se nevyhnula ani oblast kolem obce Tchořovice. Zanikají například rybníky Ovčinský, Luštov, Střítež a mnohé další.

V roce 1880 přebírá Lnáře Karel z Lilgenau. Panství mu pomáhá zvelebit od roku 1891 vrchní lesní rada a správce rybníčního hospodářství Theodor Mokřý. Po povodni v roce 1895 provedl řadu zásadních změn v celém systému rybníčního hospodářství. Se svým strýcem Ing. Lambertem Pávkem se mu během dvou let podařilo opravit poničené rybníční hráze a zřídil úzkokolejné polní dráhy, které usnadnily lidem práci při výlovu větších rybníků. Všechny služební velkostatku propojil telefonem, aby mohl lépe čelit nebezpečí náhlých přívalů vod z Brd. Vyšlechl formu kapra lysce, zvaného Inářský modrák. Lnářské rybníkářství se v této době stalo po třeboňském jedním z nejproslulejších.

O zdejších rybnících se ve své knize Země zamyšlená zmiňuje i Ladislav Stehlík: „...Prochází-li krajinou Inářskou nebo blatenskou, nemysli, že zdejší rybníky vznikly náhodně. Jsou to důmyslné soustavy vodního díla a vyžadovaly zvláštní znalosti, rozmyslu a zkušenosti, vždyť mnohé z nich plánoval sám pan Jakub Krčín z Jelčan, zakladatel rybníkářství rožmberského, a ten byl přece ve své době rybníkářem nadmíru slavným. Každý jednotlivý rybník je, pravda, světem sám pro sebe, ale zároveň i článkem celkového hospodářství rybníčního, má svůj účel a zvláštní podřízenost celku. Jenom zrak dobře poučený

rozpozná stupeň mistrovství, s jakým tu bylo vše vybudováno nejprostšími technickými prostředky...“

V historii potkávaly obec Tchořovice různá neštěstí, požáry, morové rány či povodně.

Voda, bez které by neexistoval život, je zároveň dravý, zákeřný, nevypočitatelný a ničivý živel. Jakou sílu voda má a jak je člověk proti tomuto řádění přírodních sil úplně bezmocný, zažili tchořovičtí v historii několikrát. Povodně, které čas od času přicházely v nepravidelných intervalech, byly většinou způsobeny prudkými nebo vydatnými dlouhotrvajícími dešti, kdy se Smolivecký potok, pramenící v podtřemšinských lesích změnil v dravou řeku a způsobil problémy na rybnících, kterými protéká.

První zaznamenaná povodeň je z roku 1586, kdy napadlo velké množství sněhu, který na Květnou neděli náhle prudce roztál. Další zaznamenané povodně postihly Tchořovice také v letech 1675, 1797, 1825, 1925, 1980, 1981.

Velkou katastrofou pro Tchořovice byla **povodeň 20. června 1895**. Velké dusno vystřídal prudký déšť, hladina v rybnících stoupala a valící se velká voda s sebou brala kupy sena, stromy a keře, které ucpávaly průchody rybníků. Ve Tchořovicích byly strženy hráze rybníků Hořejší i Dolejší, byly zničeny sádky a po domě sádeckého zbyla jen malá troska zdí. Louky a pole byly zaneseny hromadami písku, štěrku a balvanů ze stržených hrází. Ze sádek bylo odplaveno rybníční nářadí, které bylo následně nacházeno většinou poničené na lukách od Tchořovic až po Blatnou i v blatenském parku. Nikdo nepřišel o život, ale bylo poničeno velké množství domů. Vypráví se, že sv. Jan Nepomucký zachránil lidi, kteří stáli na kamenném mostě ve Tchořovicích a sledovali valící se vodu, od utonutí. Silný zděný sloup, který stál uprostřed potoka vedle mostu a v němž byla kaplička s malou soškou sv. Jana Nepomuckého se s velkým rachotem najednou zřítit do vody. Zástup lidí na mostě vykřikl a rychle utekl. Jakmile poslední noha z mostu zmizela, most s hrozným rachotem zmizel v rozpěněných dravých vlnách. Na místě původního kamenného mostu byl postaven provizorní dřevěný most a nová soška sv. Jana Nepomuckého byla umístěna do improvizované dřevěné kapličky na něm.

Bouře a prudký liják 1. července 1987 způsobilo vylití vody z břehů Smoliveckého potoka. Prudká voda následně **2. července 1987** protřhla hráze Inářských rybníků Veský a Podhájský, podemlela železniční mostek a zničila naučnou stezku okolím Lnář. Hodně poškodila sádky ve Tchořovicích, vymlela místní cesty a poškodila domy stojící v blízkosti rybníka Hořejšího a Dolejšího. Přestože škody byly velké, bylo zaplaveno přes dvě desítky místních domů, před ještě většími škodami zachránila Tchořovice hráz rybníka Hořejšího, která nápor velké vody vydržela. Aby se zabránilo protřžení dalších hrází, byl vybagrován postranní odtok z rybníka Dolejšího.

13. srpna 2002 postihla obec největší a nejrozsáhlejší povodeň – tisíciletá voda, která způsobila rozsáhlé škody, zničila mnoho majetku a navždy se zapsala do mysli místních obyvatel. Stejně jako většina předchozích povodní měla svůj počátek v dlouhotrvajících deštích. Tchořovice patřily mezi nejpostiženější obce na Blatensku. Dvoumetrová vlna vody dorazila do Tchořovic brzy ráno a protřhla hráz rybníka Hořejšího a Dolejšího. Voda zaplavila široké okolí obou rybníků a ničila vše, co jí přišlo do cesty. Byl zničen železniční viadukt, sádky s hospodářskými budovami, poškozen most, zničeny místní cesty, zaplaveno a poškozeno více jak 20 domů. Nánosy bahna sahaly do výše 2 m. Ze statických důvodů muselo být následně strženo a zbouráno 6 domů. Tato událost odstartovala obrovskou vlnu solidarity v naší republice i v zahraničí. Na paměť této povodně byl na místě poničených a zbouraných domků vytvořen parčík s pamětní deskou. Jednotlivé zničené domy připomínají v současnosti zachovalé opravené studny těchto domů postižených povodní se vsazenými čísly popisnými.

Poslední povodeň postihla Tchořovice **10. května 2016**. Na rozdíl od předchozích povodní způsobených velkými dešti a vzdušným tlakem vody v rybnících na Smoliveckém potoce, způsobilo tuto povodeň protřžení hráze rybníka Smyslov na Páleneckém potoce. Není ani věrohodně vysvětlena příčina protřžení hráze. Určitě to nebyl déšť, protože povodni předcházelo krásné jarní slunečné počasí.

Rozhovor se starostkou obce Tchořovice - Pokračování ze str. 1

kandidatuře jsem docela dlouho přemýšlela, nicméně zvítězilo přesvědčení, že není možné jen kritizovat, ale chce-li člověk něco změnit, musí k tomu sám přispět. Vzhledem k situaci v obci v roce 2010 kandidovalo spolu se mnou do nového zastupitelstva více lidí, kteří tuto práci nikdy nedělali a přáli si určitou změnu. Z voleb pak vzešlo nové sedmičlenné zastupitelstvo a z toho bylo 6 zastupitelů úplných nováčků. Nemyslím však, že to bylo na škodu, ba naopak tehdejší nasazení a elán všech byl obdivuhodný.

S jakými představami jste šla do komunálních voleb? Jaké jsou slasti a strasti starostky obce?

Chtěla jsem využít své zkušenosti a přispět k tomu, aby naše obec nebyla označována za „tu zadluženou“, která platí pozdě své závazky. Mojí snahou bylo změnit správu obce tak, aby hospodaření bylo odpovědnější a transparentnější. Tušila jsem, že jdu do něčeho neznámého, a že to určitě nebude jednoduché. Ale po zjištění reálné skutečnosti týkající se hospodaření obce v předchozích letech, jsem si uvědomila, že skutečnost je mnohem horší, než jsem čekala. Téměř prázdná obecní pokladna, dluh přesahující 10 mil. Kč při ročním rozpočtu cca 2,5 mil. Kč, a obava, zda budeme mít na další splátku.

Myslím, že jenom ten, kdo si vyzkoušel tuto práci, ví, jak je náročná, že Vám sebere téměř všechny volný čas, večery a víkendy, neboť problémy obce a občanů řešíte prakticky v kteroukoliv denní dobu a prakticky všude. Slovo starosta v tomto smyslu je opravdu od slova starat se. A starosta na malé obci, na rozdíl od starosty ve městě, který má za sebou úřednický aparát, se stará úplně o všechno. Obec a její občané se stanou vaší druhou velkou rodinou.

Museli jsme zpočátku hodně šetřit, omezit výdaje na nejnižší minimum. Peníze zpočátku stačily tak akorát na běžnou údržbu v obci a nebylo na nové projekty. Je skoro neuvěřitelné, že se nám podařilo za těch 12 let snížit výši závazků na necelé 3 miliony korun, navíc za poměrně výrazných investic, a dokonce s vytvořenou finanční rezervou. Za mimořádný úspěch pak pokládám i to, že Tchořovice mají ve srovnání s jinými obcemi značné příjmy nedaňového charakteru, což je odrazem dlouhodobé snahy o zvýšení příjmů.

Strasti a slasti jsou vzájemně v naší práci propojeny. Pokud se něco povede nebo vyřeším nějaký problém, mám z toho radost, i když v naší práci hodně občanů bere tyto věci jako samozřejmost. O to víc si vážím jakékoliv pochvaly za to, se se udělalo. Jinými slovy, pokud se nekritizuje, projekt se vydaří.

Jaké problémy vaší obce vás nejvíce trápí a jak byste je chtěla řešit?

Problémů je samozřejmě celá řada, pokud čtete odpovědi ostatních starostů, jsou tyto problémy podobné – nepořádek kolem kontejnerů na tříděný odpad, černé skládky, nedostatek peněz, přebujelá administrativa, neustálé vyplňování narůstajícího počtu výkazů atd.

Velkým problémem pro naši obec je hlavní komunikace I/20 z Českých Budějovic do Plzně, která naší obcí prochází a kterou denně projíždí tisíce osobních, a hlavně nákladních automobilů, a doprava rok od roku neustále roste. Znečišťování ovzduší výfukovými plyny, obtěžování hlukem z projíždějících automobilů nebo nedodržování rychlosti. Přestože již před třiceti lety byl v plánu obchvat naší obce, do současnosti nebylo nic realizováno, pouze v územním plánu musíme stále dodržovat koridor pro tento případný obchvat, kterého se naše generace dle současné situace určitě nedočká. V souvislosti s tímto se snažíme v naší obci zajistit bezpečnost pro naše občany, kteří se denně musí v okolí této komunikace pohybovat, budováním chodníků kolem této komunikace nebo nasvětlením komunikace a přilehlých chodníků či umístěním radarů.

Dalším velkým problémem je bývalé záložní letiště, které je v současnosti ve vlastnictví obce. Přestože jsme plochu označili dopravním značením zakazujícím vjezd na plochu, které postupně doplňujeme dalšími opatřeními, která by měla zabránit vjezdu motorek či aut do tohoto prostoru, neukáznění řidiči narážejí do areálu, zkouší svoje auta či motorky, driftují a podobně. Postupně se tak dostáváme k tomu, že areál bude prakticky znepřístupněný, což je na druhé straně škoda, neboť například využití ke sportovním účelům se přímo nabízí.

Co mi velmi trápí je též stav zdejší tvrze a okolních budov. Bohužel, vlastnická struktura není úplně jednoduchá, což jakékoliv nakládání v budoucnu s tímto objektem značně ztěžuje, resp. i ovlivňuje jednání jako takové. Domnívám se, že možná jedinou cestu, jak areál zachovat i budoucím generacím představuje převzetí obcí a postupná obnova

této památky. Nepochybně by šlo o nesnadný úkol, ale podobné řešení zvládli jinde, tak proč ne my.

Co chystáte pro obyvatele vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

V letošním roce připravujeme významnou společenskou událost, a to Setkání rodáků, občanů a přátel obce u příležitosti 650. výročí první zmínky o obci a odložené oslavy 130. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Tchořovicích, které se v loňském roce neuskutečnilo z důvodu přijatých opatření v souvislosti s nálezou covid-19.

Z hlediska nejbližších investic plánujeme upravit vstup do budovy obecního úřadu, aby i pro naše starší spoluobčany nebo maminky s kočárky byl přístup pohodlný. Pro naše nejmenší naopak připravujeme výměnu herních prvků na hřišti u obecního úřadu. V pohostinství musíme vyřešit vytápění, potřebujeme opravit též některé komunikace, na dokončení čeká chodník směrem na Blatnou, zpracovává se projekt na výstavbu dalších chodníků v jižní části obce, pracuje se na doplnění informačních tabulí v obci a plánujeme také další výsadbu zeleně v okolí. Je toho docela dost a jistě i další nápady na vylepšení přijdou, stejně ale jako nutné akce.

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

To je velmi dlouhá doba. Ráda bych, kdyby se vybudoval již dříve zmíněný obchvat kolem obce, který by ulevil dopravě v obci. To je ale spíše můj sen. Jinak bych byla ráda, aby v obci žili spokojení lidé, kterým na jejich obci záleží a žijí zde rádi.

Prozradíte na sebe něco osobního?

Do Tchořovic jsem se přivdala před více než 30 lety z nedalekých Bělčic. Mám dva dospělé syny a tři vnoučky.

Co vám udělá radost? A co vás zaručeně rozčílí?

Radost mám z každého projektu, který se dokončí, i když je to jen maličkost – z nově vysázených stromů, opravené komunikace, vybudované chodníky, nové moderní systavy veřejného osvětlení, z uskutečněné akce – výstavy, besedy, výletu... Osobně se snažím radovat z různých maličkostí, které mi život přinese.

Rozčilují mě sobečtí a závistiví lidé, podlost, přetvářka nebo lži a pomluvy, proti kterým se nemohu bránit.

Něco na závěr?

Myslím, že se nám za těch 12 let podařilo v naší obci udělat, i přes počáteční finanční problémy, pořádný kus práce. Hodně peněz šlo do budovy místního pohostinství. Považuji to za důležité, protože tato budova je centrem dění v obci. Místem, kde se lidé z obce scházejí a mohou zapomenout na strasti všedního života při akcích, které pořádá obec nebo místní SDH. Rekonstruovali jsme zde sociální zařízení, kuchyni, výčep, zateplili budovu výměnou oken a dveří, vyměnili jsme střešní krytinu a do sálu jsme poříдили nové dřevěné stoly, lavice a židle. Rekonstrukcí prošel i byt v podkroví. V budově obecního úřadu jsme rekonstruovali WC, vyměnili jsme okna, dveře, opravili zdi, kancelář a zasedací místnost byly vybaveny novým nábytkem, položili jsme novou podlahovou krytinu, zařídili jsme zde malý archiv a kuchyňku. V budově bylo instalováno nové zábradlí do horních pater, kde se nachází obecní byty. Průběžně jsme opravovali místní komunikace i lesní cesty, vybudovali nové chodníky kolem silnice I/20. Komplexní opravou prošla místní kaple spolu s hodinami a kolem jsme instalovali nový plot. Postupně probíhala také oprava křížků, božích muk a kapliček. Pro děti byly instalovány různé herní prvky. Ke zlepšení pěkného vzhledu obce přispěla úprava veřejných prostranství. Nově vysázené stromy a keře přímo v obci nebo v jejím okolí se počítají na stovky.

Zakoupili jsme postupně novou techniku na údržbu veřejné zeleně – křovinořezy, traktůrek a mulčovač na sečení trávy a nosič s kontejnery na její odvoz. V loňském roce byla zakoupena také nová technika pro hasiče – dopravní automobil s přívěsem pro hašení.

To, z čeho mám velkou radost, je vybudování nových polních cest, které zpřístupnily nádhernou okolní krajinu a jsou místními občany hojně využívány. V roce 2021 jsme kolem cest umístili lavičky, zastřešená posezení a interaktivní naučné tabule. Bylo by skvělé, kdyby se podařila výstavba dalších, byť vlastně jde o obnovu něčeho, co bylo pro krajinu typické a zcela běžné.

Myslím, že se můžeme považovat za moderní obec, která začala využívat chytré technologie. Jako první obec na Blatensku jsme umožnili občanům v roce 2012 využívat SMS infokanal, pomocí kterého jsme mohli občanům velmi rychle předávat zprávy, což vzhledem ke zkušenostem s povodněmi se může hodit. V roce 2017 jsme začali s výměnou

starých vodoměrů za nové s dálkovým odečtem. A prvenství máme v současnosti v širokém okolí také instalaci nové soustavy chytrého veřejného osvětlení, vybudovaného postupně v letech 2018–2021. Led svítidla jsou vybavena zařízením umožňujícím dálkovou regulaci a správu svítidla. Pomocí řídicího modulu stmívání světla ovládáme dálkově. Instalaci chytrého osvětlení, vzhledem k jeho stmívání v nočních hodinách, dochází k úspoře elektrické energie. Snížením intenzity osvětlení v nočních hodinách je veřejné osvětlení zároveň šetrnější k přírodě, k okolní krajině a nočnímu prostředí a respektuje soukromí a zdraví obyvatel. Spolu s tím byl také modernizován bezdrátový obecní rozhlas.

V obci pracuje Sbor dobrovolných hasičů Tchořovice, který vychovává mladé hasiče, zúčastňuje se různých soutěží, hasičských cvičení a pořádá během roku různé kulturní akce, které spolu s akcemi, které pořádá obec oživují kulturní dění v naší obci.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří mi při mé práci pomáhali a pomáhají, zastupitelům, kterým není lhostejný život v naší obci a iniciativně se podíleli nebo se podílí na realizaci jednotlivých projektů nebo akcí. Mé poděkování patří i mé rodině, za jejich toleranci a pomoc při této mé náročné práci.

Přehled počasí v Blatné za leden

Průměrná měsíční teplota: 1,3 °C,
odchylka od normálu: +3,9 °C.

Úhrn srážek: 30,4 mm, tj. 82 %
normálu.

Měsíc jako celek teplotně silně
nadnormální, srážkově slabě podnormální.

Během ledna nás nenavštívila žádná stálá a výraznější zima, měsíc se uvedl hned na svém počátku velmi teplým počasím, kdy denní maxima teplot vystupovala nad +10 °C a dne 4. bylo naměřeno měsíční teplotní maximum 12,1 °C. Na studené frontě dne 4. vydatněji zapršelo s denním úhrnem 8,2 mm. Následovalo ochlazení, které ale znovu dlouho nevydrželo. Dne 7. bylo naměřeno měsíční teplotní minimum –8,5 °C. Srážkově byla nadprůměrná první dekáda, druhá byla velmi suchá. Ve třetí dekádě bylo množství srážek zhruba normální a střídalo se tuhé a kapalné skupenství. Zejména na počátku a konci ledna bylo velmi větrno. V lednu se vyskytl velmi podprůměrný počet dnů se sněhovou pokrývkou, jen 4 s maximální výškou sněhu jen 4 cm dne 9. V lednu byly 4 dny s mlhou, 2 dny ledové, málo i dnů mrazových, jen 18 a dnů s přízemním mrazem 22. Na teplé počasí začala reagovat vegetace, kdy na konci ledna začaly vykvétat některé cibuloviny (sněženky, taloviny...), které se jinak objevují až v březnu.

Přehled počasí v Blatné za únor

Průměrná teplota: 3,5 °C, odchylka od normálu: +5,1 °C.

Úhrn srážek: 22,7 mm, tj. 74 % normálu.

Měsíc jako celek teplotně mimořádně nadnormální, srážkově mírně podnormální. Únor byl velmi teplý měsíc sice s relativně častými srážkami, které ale byly převážně jen slabé. Nejvíce srážek za 24 hodin spadlo hned dne 1. a bylo to 5,3 mm. První dekáda měsíce byla ještě mírně srážkově nadprůměrná, druhá již byla podprůměrná a třetí byla suchá. Padající sníh se sice objevoval, ležící na zemském povrchu však pouze jen ve dvou dnech o maximální výšce 2 cm dne 8. a tak známá únorová pranostika o posílení polí pod sněhovou pokrývkou zůstala nenaplněna. Čeho však bylo v únoru hodně, byl vítr. Silný vítr byl zaznamenán v 16 dnech a bouřlivý ve čtyřech dnech. Nejvíce foukalo ve čtvrtek 17. a v noci na sobotu 19., kdy vznikaly i škody. Nejvyšší měsíční teplota byla naměřena dne 19. o hodnotě 13,2 °C a nejnižší až v samotném závěru –6,7 °C dne 28. Svým průběhem se únor podobal spíše normálnímu březnu.

Zdeněk Vondra

Za akademickým malířem, doc. Jiřím Karmazínem

V listopadu 2021 jsme se rozloučili s malířem, který by se přesně na Štědrý večer dožil 89 let. Ač rodák z Dožic, kde mu místní postavili důstojný pamětní kámen s deskou, část mládí prožil s rodiči a sourozenci v Blatné. Je nás již poskrovnu, kteří pamatují, když hezký, černovlasý mladík vycházel z tajemného domu u Kohnů, jež stával v místech dnešního kruhového objezdu na konci náměstí Míru. Odtud vyjížděl vlakem do gymnázia v Strakonici, kde rozvíjel jeho výtvarný talent profesor Rejžek.

Častokrát se stavěl u malíře Karla Hildprandta ve Škvořeticích. Pak následovala studia na Vyšší škole uměleckoprůmyslové a v roce 1957 na Akademii výtvarných umění v Praze u profesora Vlastimila Rady, v jehož rodině dokonce nějaký čas bydlel. Následuje absolutorium s hlavní cenou AVU za rok 1963, získává čestný rok na AVU, v roce 1966 absoluuje tříleté aspirantské studium, v roce 1970 následuje studium na Mezinárodní mozaikářské škole v italské Raveně, kterou vedl prof. Giuseppe Sallieti.

Po návratu v roce 1971 se vrací na AVU jako asistent profesora Františka Jiroudka. Po 15leté pedagogické praxi získává v roce 1986 titul docenta, je vedoucím krajinářské a figurální školy na AVU.

Ani po získání vysokých poct a postavení nezpochybně, vážil si studentů, často s nimi jezdil na studijní stáže do jižních Čech a přímo k Labuti, největšímu rybníku na Blatensku, blízko jeho chalupy a ateliéru na Lacíně. Výmluvná i úsměvná je příhoda, kterou mně vypravovali malíři Pešek ze Škvořetic a Josef Synek z Blatné. Jednou Pešek rozmaloval obraz a dlouho nevěděl jak dál. Přišel za malířem Synkem a ten mu v legraci poradil: *Pojedme za docentem Karmazínem, Jirka bude vědět.* Tak se vypravili a jeli přímo na Akademii do Prahy. Jiří se zachoval jako kavalír, provedl budovou, nakonec šli do jeho ateliéru, vzal několik štětců, namíchal barvy a pár tahy profesionálně vyřešil složitou kompozici obrazu k úplné spokojenosti malíře Peška.

Zásluhou pracovníků městské galerie v Blatné a díky pochopení paní Jany Geremenisové ze zámku, a hlavně díky rodině Karmazínových jsme v minulých letech mohli vidět dvě výstavy našeho malíře doma v Blatné. Jeho poslední reprezentativní výstavu pak malíř s rodinou uskutečnili v Nepomuku, kde jsme mohli spatřit množství jeho kreseb, olejů, zrcadel i porcelánu.

Malíř s nápadem Nepomuckých ochotně souhlasil nejen proto, že se v nedalekých Dožicích narodil, ale v mládí v Nepomuku s rodiči též bydlel, a dokonce tam v kostele ministroval. Sám přiznával, že krásné krajiny kolem Dožic, Vrčeně, Kláštera, Nepomuku, Zelené Hory ho fascinovaly a měly na jeho dětskou duši a rannou výtvarnou tvorbu výrazný vliv.

Jsem rád, že jsem měl možnost sledovat malířské dílo Jiřího Karmazína od mladých let, kdy chodil se skicákem a dychtivě kreslil lidi, zvířata, domy, dvory a krajiny. Ochotně kreslil přes dvě strany obrázky do památníků žákům jeho sestry Marcely, učitelky na ZŠ v Blatné. Sledoval jsem, jak si vypracoval svůj vlastní osobitý způsob kresby i malby, a tak si přirozeně vytvořil svojí dominantní pozici v malířské komunitě. Malířské ostruhy získával v nesčetných samostatných i společných výstavách

a mnohých realizací v architektuře. Jeho díla dosáhla nejvyššího uznání a ocenění a jsou zastoupena v soukromých, veřejných i státních galeriích nejen u nás, ale i v cizině. Na mne nejvíce zapůsobilo rozměrné barevné plátno „Svět divadla“ v technické budově Národního divadla.

Malíř Jiří Karmazín patří mezi ty umělce, kteří dosáhli uznání i přes některé úklady již za svého života. Těšil se ze svých úspěchů, a hlavně měl radost ze svých potomků, v nichž úspěšně rozvíjel výtvarné nadání. Malíř zemřel, ale jeho dílo stále žije. Bude nás dále těšit, bavit, povzbuzovat, inspirovat a povznášet.

Jiří Karmazín je pochován do rodinného hrobu na hřbitově v Blatné. Hrob rodičům sám vkusně vyzdobil za svého života barevnou mozaikou.

text a fotografie: Karel Zíka

Tříkrálová sbírka 2022 přinesla rekordní výtěžek

V začátku letošního roku proběhla v mnoha obcích našeho regionu tradiční Tříkrálová sbírka. Rok předtím sbírka z důvodu proticovidových opatření proběhnout nemohla. O to víc ale bylo letošní koledování srdečnější a výsledek koledy přinesl rekordní částku. Na účet Charity Strakonice se celkově vybralo 741.944 Kč!

Výnos sbírky je rozdělen podle předem daného klíče, kdy 65 % z vybraných peněz zůstává v Charitě, kde byly vykoledovány, 15 % je určeno na velké diecézní projekty, 10 % putuje do krizového fondu, odkud jsou uvolněny při mimořádných událostech a na pomoc v zahraničí, 5 % využije na své projekty Charita Česká republika a 5 % tvoří zákonné režie sbírky.

Záměrem letošní Tříkrálové sbírky byl nákup vozidel pro terénní sociální služby Charity Strakonice. Na tento účel půjde částka přes 480 tisíc Kč. Pracovnice pečovatelské služby a služby osobní asistence budou napříště flexibilnější v dopravě za svými klienty. Za tuto změnu k lepšímu patří velké díky všem, kteří do Tříkrálové sbírky jakkoliv přispěli.

Ve světle současných událostí na významu nabývá i to, že část výtěžku putuje i na pomoc válkou postiženým obyvatelům Ukrajiny. Charita je vždy připravena pomoci těm, kteří pomoc potřebují. Bez Vaší podpory by to ale nebylo možné. Vážíme si toho, že pomáháte s námi!

Přesné výsledky sbírky za všechny obce Strakonicka i Blatenska jsou zveřejněné na webových stránkách Charity Strakonice: <https://charita-strakonice.cz>. Níže vybíráme výsledky z obcí našeho regionu:

OBEC	2022
Bezdědovice, Dobšice	11 544,00 Kč
Bělčice	17 117,00 Kč
Blatná	30 853,00 Kč
Buzice	5 450,00 Kč
Čečelovice	11 089,00 Kč
Čekanice	3 663,00 Kč
Hajany	6 848,00 Kč
Holušice	3 625,00 Kč
Hornosín	9 300,00 Kč
Chlum	2 111,00 Kč
Kadov	5 930,00 Kč
Kocelovice	2 355,00 Kč
Laciná	684,00 Kč

Lažánky	7 000,00 Kč
Lnáře	11 215,00 Kč
Lnářský Málkov	2 325,00 Kč
Mačkov	5 365,00 Kč
Metly	3 090,00 Kč
Mužetice	3 685,00 Kč
Myštice	2 813,00 Kč
Pole	4 154,00 Kč
Předmíř	5 516,00 Kč
Radomyšl	43 391,00 Kč
Řiště	1 950,00 Kč
Sedlice	46 944,00 Kč
Škvořetice	2 520,00 Kč
Tchořovice	11 928,00 Kč
Uzenice	1 100,00 Kč
Uzeničky, Černívsko	5 968,00 Kč
Vrbno	4 846,00 Kč
Záboří	11 563,00 Kč
Zámlyni	1 240,00 Kč

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Dění v osadě Drahenický Málkov

V lednu se dožila významného životního jubilea paní Marie Švejdivá. Oslavila krásné 95 narozeniny. Osadní výbor Drahenický Málkov jí přeje zejména hodně zdraví.

V sobotu 5. března jsme oslavili mezinárodní den žen. U dobrého jídla, pití a povídání se sešlo téměř třicet žen a dívek z Málkova. O kulturní vložku se postaraly recitující děti a předseda OV Luboš Kylián. Pro dobrou náladu zahrály na harmoniku pánové Štěpánek a Vaněček.

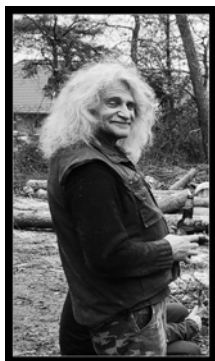
Lucie Kyliánová

SKALIČANY

Za Josefem Koleněm

Smutné zprávy se neoznamují dobře a ty nejsmutnější vůbec nejhůř. Šokující zpráva přichází jako blesk z čistého nebe... Vy, kdož jste znali

našeho kamaráda Pepu Koleně, vězte, že dne 7. 2. 2022 nás navždy opustil. Kamarád, který vždy, když mohl, tak pomáhal činností pro obec, nikdy nezkazil žádnou srandu, na společných posezeních či schůzích nás zásoboval svými vynikajícími domácími bioprodukty ze svého chovu hospodářského zvířectva a svým neotřelým, specifickým a nenápadným humorem nás mnohdy uváděl do stavu, ve kterém jsme uměli zapomenout na neduhy a trable všedních dnů. Jako zdatný řemeslník a člen skaličanského hasičského sboru se značnou měrou a více než kvalitně podílel na rekonstrukci obecního domu a zdaleka nejen z tohoto důvodu nám bude

strašně chybět. Škoda je dobrého člověka a toto rčení v případě Pepína platí více než tuplem! Odpočívej v pokoji, kamaráde!

Příprava na obnovu dvoretické cesty

V polovině února proběhla jedna z dalších brigádnických činností. Tentokrát se parta nadšenců sešla, aby zahájila přípravné práce na obnovu dvoretické, tzv. „hluboké“ cesty. Během brigády byl proveden průklest křovin, nechybělo nezbytné občerstvení a vyhodnocení celé akce. V další fázi proběhne činnost, na jejímž konci (patrně však ne v tomto roce) by mělo dojít k propojení cesty s již realizovanou cestou na vahlovickém katastru, kterou obnovila obec Myštice.

Skaličanská brigádnická eskadra, autor fotografie Václav Cheníček

Zlatá svatba

Půlstoletí společné cesty životem je důvodem k oslavě. Manželé Jaroslav a Miluška Fořtovi si v únoru tohoto roku připomněli padesát let od doby, kdy si řekli ano. Společně dobře vychovali své děti a radost jim dělají i všechna vnoučata. Manželé Fořtovi se pravidelně účastní obec-

ních akcí a Jaroslav je jedním z nejpilnějších brigádníků v činnostech pro obec, což je vzhledem k faktu, že je i jedním z nejstarších brigádníků velice chválné a obdivuhodné. Manželé Fořtovi u příležitosti svého významného výročí uspořádali oslavu, na které jim bylo popřáno i ze

strany zástupců obce a hasičstva. Přejeme Vám pevné zdraví, veselou mysl a množství společných příjemných zážitků!

Václav Cheníček

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ A OSADNÍ VÝBOR SKALIČANY
POŘADAJÍ A SRDEČNĚ ZVOU NA

PÁLENÍ ČARODĚJNIC & STAVĚNÍ MÁJKY

Skaličany - sobota 30. 4. 2022

na tradičních místech, čas bude upřesněn

Před setměním lampiónový průvod dětí i dospělých

Občerstvení v běžném rozsahu zajištěno!

Dobrou náladu, něco na opečení a lampióny si vezměte s sebou!

Podmínkou účasti je úsměv na tváři, dobrá nálada a absence hněvu a naštvaností!

BLATNÁ

Kemp vítězů s olympioniky v Blatné!

Kemp vítězů, tedy pětidenní sportovní příměstský tábor pod vedením špičkového českého atleta, zavítá do našeho města od 8. do 12. srpna. Registrace běží v plném proudu na webu www.kempvitezu.cz. Projekt pod patronátem českých olympioniků má už pětiletou tradici. Děti od 1. třídy ZŠ až do 15 let pod vedením zkušených trenérů vybíraných Denisou a Adamem Helceletovými zažijí týden plný pohybu, rozvoje mentálních schopností a zdravého životního stylu.

Kromě toho, že účastníci Kempu vítězů každý den tráví sportem, zejména zaměřeným na atletické základy, tak se mohou těšit na návštěvu známé tváře ze sportovního světa. Už v minulých letech hostovali na kempu Radek Juška, Kristýna Pálešová, Filip Macek, Ladislav Prášil a další osobnosti reprezentující v barvách české reprezentace svoji disciplínu. Novinkou letošního ročníku je pak rozšíření počtu patronů, kteří osobně povedou celé turnusy. Vedle zakladatelů Kempu vítězů, tvůrců sportovní metodiky a hlavních patronů, manželů Helceletových nově na kempech povedou tréninkové jednotky osobně také sprinter Petr Svoboda, tyčkařka Jiřina Ptáčníková, skokan do výšky Jaroslav Bába, oštěpař Petr Frydrych a skokan do dálky Radek Juška.

„Na program každého dne jsou a nachystány bloky tréninků. Učíme děti správně hýbat svým tělem, a to vše zábavnou formou soutěží a her. Dbáme na individuální přístup maximálně osmi dětí na jednoho trenéra. Sama pak dohlížím na každé dítě,“ říká šéftrenérka kempu Denisa Helceletová, která ještě s příjmením Rosolová slavila úspěchy na mistrovství světa či Evropy jako běžkyně na 400 metrů překážek. Právě na individuálním přístupu si organizátoři kempu zakládají, a proto je kapacita omezena pouze 40 místy. Pokud chcete vaše dítě svěřit do rukou profesionálních trenérů a olympioniků, máte možnost jej registrovat na webových stránkách www.kempvitezu.cz.

**KEMP
VÍTĚZŮ**

**Pod záštitou
Adama a Denisy
Helceletových**

Blatná

8. – 12. 8. 2022

Areál TJ Blatná

**Každý den
8:00 – 16:30**

3.790 Kč

www.kempvitezu.cz

JAK využíváme dotační programy EU

Ani v roce 2022 neskončila podpora žáků po dlouhém a náročném období distanční výuky. Byli jim nabídnuty hodiny doučování, ve kterých mohli společně s pedagogy překonávat handicap, který získali v době výuky na dálku, která ne všem vyhovovala. Škola nadále bude nabízet hodiny doučování, na které získáváme finanční podporu z programu *Národní plán podpory – Národní plán doučování*.

S přelomem obou školních pololetí jsme uzavřeli druhý blok **Šablon II.**, u kterých bylo z důvodu mimořádných opatření a vyhlášených dlouhých období distanční výuky prodlouženo období pro jejich realizaci. Díky tomuto dotačnímu programu

jme realizovali nejen další doučování a konverzační klub v angličtině pro žáky, ale i zajistili vzdělávání pedagogů či jejich vzájemnou spolupráci. Od března již potřeť spouštíme období tzv. **Šablon**, díky kterým podpoříme žáky ohrožené neúspěchem prostřednictvím nepovinných předmětů... hrou (forma doučování) a obohatíme výuku o další

nepovinné předměty (Klub konverzace v anglickém jazyce, v dalším školním roce přibude i Čtenářský klub) či projektové dny ve škole či mimo ni. Žáci se mohou na poznávání světa ptáků či exkurze do Techmánie Plzeň či TECHAKU v Březnici.

Všechny tyto aktivity pomáhají všem zapojeným žákům či pedagogům se dále rozvíjet či zpestřovat si běžnou školní výuku.

Mgr. Jana Krapsová, ředitelka školy

JAK jsme si poradili s matematikou

Žáci ZŠ J. A. Komenského se během školního roku velice pečlivě připravují na různé soutěže a nic nenechávají náhodě. Letošní rok se třeba páťáci přihlásili hned do několika matematických soutěží. Již na podzim si vyzkoušeli logickou olympiádu, následovala internetová matematická soutěž *Pangea* a matematická olympiáda. Ta měla dvě kola – školní a okresní. Úkoly byly poměrně náročné, ale všichni přihlášení matematictí nadšenci si vedli opravdu výborně a probojovali se do okresního kola. Výsledky této soutěže byly opravdu skvělé – na prvním místě v okresním kole se umístila Lucie Zemanová z 5. A a její spolužáci brali 10., 11., 12. a 17. místo.

Přeji jim všem mnoho dobrých nápadů při dalším řešení matematických úloh.

Pavla Voborníková, patronka žáků 5. ročníku pro MO

Den obnovitelných zdrojů

Oba deváté ročníky v úterý 11. ledna navštívili Střední průmyslovou a vyšší odbornou školu ve Volyni. První hodinu jsme měli přednášku o elektrických zdrojích a obnovitelných energiích. Poté jsme měli možnost navštívit dílny školy. Dále nám ukázali prostory školy a některé práce maturitních ročníků z různých oborů. Šli jsme také do učebny informačních technologií, kde jsme měli za úkol pracovat s programem, který používají studenti oboru design interiéru. Po skončení úkolu jsme každý dostali pravítko s naším jménem.

Také jsme se šli podívat do velké haly, kde probíhají praxe a pracuje se

zde s CNC technologií.

Na závěr jsme měli přednášku o čtyřech oborech, které zde můžeme vystudovat a také o podmínkách přijímacího řízení. Od SPŠ a VOŠ Volyně jsme dostali dřevěnou dózu s víčkem, na které nám vypálili usměvavého smajlíka a stojánek na tužky na katedru

do třídy.

Příjemnou tečkou byl pro nás chutný oběd v jejich školní jídelně, po kterém jsme vyrazili autobusem nazpět domů.

Děkujeme všem zaměstnancům i studentům škol, kteří se nám celý den věnovali. Podobný program nyní čeká i na naše o rok mladší spolužáky.

žáci 9. tříd

Liška Coco

V pondělí 31. ledna 2022 si naši žáci odnesli ze školy vysvědčení. Ještě, než si mohli užít pololetní páteční prázdniny, čekal je v naší škole nevšední zážitek – možnost vidět a pohladit si lišku Coco.

Ve čtvrtek 3. února 2022 se ve škole dopoledne uskutečnil ekologický projekt s názvem *E-liška*.

Zajímavou formou jsme se dozvěděli zajímavosti o lišce obecné. Liška je divoké zvíře, které se běžně v blízkosti lidí nevyskytuje. Liška Coco je však ochočená, očkovaná a zvyklá na děti. Děti si ji mohly prohlédnout zblízka nebo i pohladit. Program probíhal interaktivní formou, žáci byli zapojováni do diskuze, po celou dobu programu pak mohli sledovat chování lišky Coco.

Těšíme se na další ekologické a vzdělávací programy, díky kterým se učíme, poznáváme a bavíme.

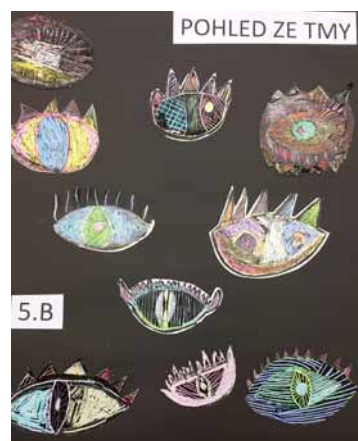
Mgr. Marcela Karbanová

JAK se žáci vzdělávali v blatenské galerii

Během měsíce ledna navštívilo několik tříd prvního i druhého stupně výstavu výtvarných děl Dámská jízda v blatenském muzeu. Děti se seznámily s obrazy místních výtvarníků. V doprovodném programu připravila paní Pavlína Eisenhamerová pro děti pracovní list zaměřený na techniku zpracování obrazů a zajímavosti o obrazech. Při jejím povídání jsme se učili, jak obrazům porozumět. V druhé části programu si děti vyzkoušely malovat jako Veronika Tesková technikou vyškrabávání tuše na voskovém podkladu. Na závěr vzniklo společné dílo, které si děti samy pojmenovaly. Výstava v muzeu nám umožnila nahlédnout do světa umění a inspirovat se u místních umělkyní.

Mgr. Pavla Voborníková, učitelka výtvarné výchovy, 1. stupně

JAK pracujeme s věnovanými tablety

V lednu loňského roku jsme získali sponzorský dar od firmy Dura Automotive CZ, k. s.

Pro výukové účely jsme obdrželi dvacet tabletů. I po distanční výuce nadále se žáky tablety využíváme. Škola pro výuku fyziky zakoupila aplikaci Vividbooks – aplikaci s rozšířenou realitou, kde mají žáci možnost spatřit animace různých fyzikálních jevů, ke kterým se váže odborný text a následující otázky. K procvičování matematiky, chemie i jiných předmětů využíváme např. webové stránky www.umimeto.cz. Na těchto stránkách se nachází velké množství neobvyklých úkolů, které jsou zadávány originální a pestrá formou (jedná se o různé rozhodovačky, netradiční hry na čas, závody s roboty, pexesa, spojovačky, slepé mapy atd.). Žáci vítají hravé a motivující prostředí, učitelé jsou nadšeni kreativitou. Škola má v plánu i v budoucnu s tablety pracovat a postupně dokupovat další aplikace a rozvíjet tak digitální kompetence žáků.

Ještě jednou bych proto ráda touto cestou poděkovala nejen za kolegy, ale i za naše žáky firmě Dura Automotive CZ, k. s. za sponzorský dar, který osvěžil výuku ke spokojenosti nás všech.

Mgr. Šárka Komárková, vyučující matematiky a fyziky

Maškarní reje v ŠD

Masopustní veselí v Blatné odstartovalo naše maškarní reje ve školní družině. Děti s nadšením hovořily o maskách a barevných kostýmech, které zahlédly v průvodu. Některé kostýmy nám i přinesly ukázat. Ostatní děti si je s nadšením prohlížely, a tak jsme začali vyrábět kostýmy naše vlastní. Barevné kamínky, peříčka, závoje, škrabošky a stužky kreativně děti doplňovaly ke svému kostýmu. Pestré tvoření nám zabralo celý týden, ale stálo to zato. V pátek 4. 3. se nám po družině toulalo spoustu překrásných masek – lesní víly, skřítkové, princezny, vesmírní hrdinové i malá zvířátka. Všichni se pak sešli ve školní tělocvičně, kde jim paní vychovatelky připravily soutěže, kvízy i taneční kreace. Masky se vzájemně představily a reje mohly začít. Nikdo neodešel bez zasloužené odměny, sladkého pamlsku, ale hlavně úsměvu na dětské tváři a šťastné nálady.

vychovatelky ŠD

JAK pomáháme Ukrajině

Žákovský parlament rychle zareagoval a zapojil se do materiálních sbírek na pomoc Ukrajině.

Jako první jsme vyhlásili sbírku 2. března a hned následující den mířilo do místa sběru velké množství materiálu. A protože se do pomoci chtěli zapojit i další žáci a zaměstnanci školy, zapojujeme se do sbírky

Červeného kříže, kterou organizuje město Blatná. A plánujeme i další možnosti pomoci.

Děkujeme moc všem, kteří pomohli nebo se ještě do pomoci připojí.

členové žakovského parlamentu

JAK jsme recitovali

Dne 3. 3. 2022 se na naší škole konala soutěž v recitaci. Zúčastnili se jí žáci 2.–5. tříd.

V kategorii 2. a 3. třídy získal/a

1. místo – Stichenwirth Jakub (II. A)
2. místo – Jerie Antonín (II. B)
3. místo – Dolejšová Anita (III. A)

V kategorii 4. a 5. třídy získal/a

1. místo – Koman Jaromír (V. B)
2. místo – Vít Miloslav (IV. A)
3. místo – Vodička Jan (IV. A), Fajová Zuzana Nela (V. A)

Všichni recitátoři si odnesli diplomy a sladké odměny.

Vítězům blahopřejeme a děkujeme všem dětem za účast v soutěži.

Též děkují všem porotcům z řad učitelů, vedení školy a hostu v porotě p. Brodové z Městské knihovny Blatná. Učitelům děkují za přípravu žáků.

Mgr. Jana Fialová, organizátorka školního kola

Školní družina

Letošní rok ve školní družině se věnujeme hlavně společné hře. Po mnohé distanční výuce a různých karanténách chceme děti opět spojit a nastavit společné činnosti tak, aby se děti spolu vzdělávaly, poslouchaly příběhy a bavily se u školních aktivit. A nemáme jich málo. V tomto roce jsme otevřeli v rámci školní družiny osm kroužků. Děti si mohly vybrat z rukodělných kroužků, sportovních, dramatických, pěveckých, čtenářských, vaření i zdravotní. Vychovatelky i paní učitelky vedou děti k samostatnému myšlení, tvorbě a spolupráci. V rámci pěveckého kroužku si děti nacvičily písně k vánočnímu zastavení a dramatický kroužek nacvičuje pohádku, se kterou přivítají budoucí prvňáčky. Všechny aktivity jsou cílené, chceme předat dětem takové návyky, aby podpořily tvořivost, kreativitu, inovativnost a vynalézavost. A hlavně mít vždy dobrou náladu a předat ji dál.

vychovatelky ŠD

Lyžařský výcvik 7. ročníku

V sobotu 5. 3. 2022 jsme se všichni plni očekávání sešli ve 14:00 hodin před školou. Čekala nás cesta autobusem na Belveder v Železně Rudě. Ti, co umějí lyžovat, se těšili na pořádnou lyžovačku. Ti, co to neumějí, se těšili, že se to naučí.

Po příjezdu jsme si vybalili věci a seznámili jsme se s Bedřichem, věrným psím hlídačem našeho hotelu. Večer jsme si naplnili břicha dobrou večeří. Jídlo nám tady chutnalo po celý týden.

V neděli jsme si na louce zkusili sjet svah a byli jsme následně rozděleni do 3 skupin. 1. skupina vyrazila na vlek pod vedením paní Hovorkové hned v neděli. 2. a 3. skupina cvičila na louce dál s paní Princovou a Michalovou, ale v pondělí i tyto skupiny doplnily tým na sjezdovce.

V úterý dopoledne vyrazila 1. skupina na běžky, chvíli potrénovala a pak se konaly závody. Odpoledne jsme se všichni vydali na výlet do Železné Rudy. Tam jsme měli rozchod. Hodně se nás sešlo při nákupu různých dobrot, někteří se uviděli v cukrárně. Odpoledne jsme si vychutnali a načerpali jsme nové síly.

Ve středu si zapůjčili běžky žáci z 2. skupiny a ve čtvrtek žáci z 3. skupiny. I oni absolvovali krátký závod. V pátek nás čekala soutěž ve slalomu a odpoledne jsme měli volné jízdy. Vždyť už jsme se téměř loučili se svahem, kde jsme prožili krásné chvíle. Paní učitelky a pan učitel nám zpřijemnil poslední okamžiky krátkou přestávkou, během níž nám koupili hranolky a pití.

Večery probíhaly pod taktovkou paní Šafaříkové a pana Šafra a nikdy jsme se nenudili. Hráli jsme různé sportovní a společenské hry. Dávali jsme se na film Sněženky a machři a dostali jsme za úkol napsat báseň s předem zadanými slovy. Ukázky z našich nejlepších výtvarů si můžete přečíst níže.

BÁSNĚ:

Týden na Belvederu 1

*Zabalte si všechny věci,
na lyžák pojedem všeci.
Vezměte si běžky,
nebo jdete pěšky.
Martina nám ukáže,
že na vlek se neskáče.
Instruktorky Marta s Danou
nedrží se nikdy stranou.
Na sjezdovce byla díra,
z ní nás vytáhl Šafr Míra.
Sníh je krásně bílý,*

*Hanka přímo šlípí.
Zdravotnice Jana
není ráda sama,
Bedřich to je spáček,
snad to není rváček.
Permanentka to se hodí,
než ji někdo ven vyhodí.
Belveder je krásný hotel,
pívovar je tady, kostel.
Týden utekl jako voda,
nebyla tu vůbec nuda!*

Týden na Belvederu 2

*Na začátku výcviku,
bylo nám všem do breku.
Pocity se změnily,
na svah jsme se postavili.
My v klidu lyžujeme,
vlek k tomu potřebujeme.
Instruktoři korigují,
učitelé pozorují.
Zdravotnice Janička,
ošetřuje bebička.*

*Na Belvederu padá sníh,
svezeme se na saních.
Odjedeme spokojení,
pokoj u všech uklizený.
Na víkend se těšíme,
až rodiče uvidíme.
Na hory vzpomínáme,
„Lyžák 2022“ milujeme.
Doufáme, že se líbila
tahle naše výprava.*

V pátek večer se udělovaly diplomy za nejlepší výkony v běžecké soutěži, ve slalomu, v básnické soutěži, v soutěži o nejlepší maškarní kostým, za největší pokroky při lyžařském výcviku a za úklid pokoje. Obdrželi jsme také sladké ceny. Celý týden nám přálo i počasí, domů jsme se vrátili opálení, unavení, ale usměvaví.

Tomáš Čanda, Jan Janota, Jakub Princ a Jan Slavík (žáci VII. B)

Základní škola J. A. Komenského Blatná

Vás srdečně zve na

Velikonoční jarmark

Akce se bude konat v pátek **8. dubna 2022**

od 15 do 17 hodin na školním dvoře.

Vystoupení žáků začne v **15.30**.

Součástí programu budou:

- tvořivé dílny
- výstava dětských prací a ozdobných truhlíků s přírodninami
- prodej velikonočních výrobků
- improvizovaná kavárna

Lyžařský výcvikový kurz

Po vynucené covidové absenci minulý rok jsme se letos konečně dočkali. S virem v zádech a různými omezeními jsme nakonec tradiční LYŽÁK uskutečnili. Bohužel ne všichni žáci sedmého ročníku splňovali přísná kritéria a mohli se zúčastnit, ale doufáme, že příští kurz jim už neuteče. Abychom splnili nahlášený počet ubytovaných, doplnili naše stavy ještě žáci osmého a devátého ročníku. A jako každoročně – místo ZADOV, chata CIHELNY, sjezdovka KOBYLA. Datum – 2. až 8. ledna, takže do dvou autobusů mnozí ještě nastupovali plni dojmů z novoročních ohňostrojů a různých předsevzetí. Přestože i na Šumavě byly louky zelené a nic nenasvědčovalo tomu, že je zimní období, byla to právě jediná krásně bílá sjezdovka, která rozzářila naše oči a potěšila lyžařskou duši. Naši lyžníci zakusili během týdne rozmary počasí. Výcvik v dešti, travnatá místa na sjezdovce, jízda mezi zasněženými děly, přírodní sněžení až po krásné azuro. Kromě praktického výcviku čekaly na žáky další aktivity. Večerní přednášky o lyžařské výstroji a výzbroji, historii a současnosti lyžování, krásách i nebezpečí hor a dalších lahůdkách tohoto krásného sportu včetně úspěchů našich reprezentantů. Došlo i na prestižní fotbalové utkání mezi žáky a dospělými. Nechyběly ani soutěže mezi jednotlivými družstvy a každodenní básničky. Závěr týdne patřil jako obvykle vyhlášení výsledků v úklidu pokojů a bonbónek v podobě diskotéky, která roztančila celé Cihelny. Podle reakce nadšených dětí se lyžák podařil, většina z nich zdokonalila své dovednosti, získala nové zkušenosti a zažila spoustu legrace. Všichni se už těšíme na další lyžování.

Mgr. Jaroslav Voříšek, ZŠ TGM Blatná

Muzeum nás baví

Muzeum

Stálou expozici Městského muzea Blatná s podtitulem „Muzeum všemi smysly“ navštívili žáci V. A. Dotýkat se, poslouchat, či přičichávat je zde více než doporučeno. Aby si expozici žáci zažili naplno, nestačilo se

pouze dívat. Oproti jiným muzeím zde platí pravidlo „Dotýkat se povoleno“ neboli „Pokud neotevřete, nenajdete“. Při své honbě za pokladem (pamětní mincí) odhalovali mnohé tajné skryše a zjišťovali více o minulosti města Blatná a jeho okolí. Otázky a soutěž pro žáky připravila paní historička. Výherci, kteří získali pamětní minci, byli: Štěpánka Čadková, Sofie Baťková, Tobiáš Oulehle a Robert Mázdra.

Městské muzeum Blatná si můžete projít i virtuálně. Webovou aplikaci naleznete na stránce app.ckvb.cz. Přes jednoduché pokyny si můžete zvolit prohlídku muzea shrnutou do 26 zastavení, které doprovází příjemný hlas dabéra a herce Pavla Soukupa.

Co žáci objevovali v Muzeu všemi smysly? Co se dozvěděli? Už ví, kde sídlila knížata v době železné. Dozvěděli se o cestě pana Lva až na konec světa, o stavbách Kiliána Ignáce Dientzenhofera, o začátcích Jana Evangelisty Purkyně nebo o boji člena Maffie Antonína Kaliny za vznikající Československo a spoustu dalších zajímavostí. A jak se žákům exkurze líbila? Exkurzi hodnotili žáci kladně, ostatně všichni se aktivně zapojili do soutěže „Všemi smysly“. Smysl, který v muzeu nelze vyzkoušet, je chuť. To dětem vůbec nevadilo, protože

ve škole na každého čekal jahodový bonbón.

Ing. Ivana Matějovicová, třídní učitelka V. A

Dámská jízda IX. A v Městském muzeu Blatná

Jak název výstavy napovídá, jednalo se v našem podání skutečně o „dámskou jízdu“. Na výstavu do muzea jsem tentokrát pozvala pouze dívky a musím říct, že si výstavu i workshop náležitě užily. Díky kurátorce výstavy Pavlíně Eisenhamerové

se dozvěděly bližší informace o autorkách obrazů. Seznámily se s různými technikami jak teoreticky, tak prakticky. Po workshopu měly možnost si samostatně projít celou výstavu. Průvodcem jim byl pracovní list, ve kterém získaly další zajímavé informace o výtvarnicích L. Scholler Ruskové, E. Ďurčové, M. Vydrové Drobíkové, D. Husičkové, K. Jánské, L. Pálkové, K. Berndorffové a J. Křivancové. Čas v muzeu utíká úplně

jinak než při vyučování, tři hodiny utekly, ani jsme nevěděly jak. Jsme moc rády, že jsme výstavu ještě před jejím ukončením stihly. Krásné dopoledne jsme zakončily v cukrárně V Podzámčí, moc děkujeme za milé přijetí. Byla to krásná sladká tečka za naší „dámskou jízdu“.

Mgr. Ludmila Růžicková, třídní učitelka IX. A

Za knihami do knihovny

Poslední lednový týden žáci V. A navštívili městskou knihovnu v Blatné. Pro některé děti bylo prostředí již známé, pro většinu však byla tato návštěva premiérou. Mohli jsme se těšit milému přivítání paní knihovnice, která si pro děti připravila hezké povídky o knihách. Součástí návštěvy byla i samostatná prohlídka knihovny, každý si mohl projít dětskou literaturu, vybrat si knihu, prolistovat. Žáci byli seznámeni s projektem „Čtení pomáhá“. Na závěr žáci dostali přihlášku, aby mohli knihovnu v budoucnu navštěvovat. Dvě hodiny strávené v prostředí knih byly pro nás příjemným zpestřením.

Ing. Ivana Matějovicová, třídní učitelka V. A

III. B v knihovně

Dne 18. ledna se žáci třídy III.B vypravili na první společnou návštěvu městské knihovny v Blatné na programové dopoledne s paní knihovnicí. Spolu s paní knihovnicí si nejprve zopakovali pravidla chování v knihovně a zjistili, kdo je pravidelným návštěvníkem a má průkazku čtenáře. Poté je paní knihovnice seznámila s novinkami určenými pro jejich věk. Na závěr povídaní proběhla kontrolní aktivita Kouzelný klobouk, která prověřila jejich orientaci v řazení knih. Děti si z klobouku vytáhly jméno a příjmení autora a jejich úkolem bylo najít a přinést od něho jakoukoliv knihu, která je v polici. Hra prověřila i jejich pozornost a přesnost. V závěru programu si děti mohly vybrat a zapůjčit libovolnou knihu k domácí četbě. Jako společnou třídní četbu jsme si vybrali tři knihy národních pověstí určených pro tuto věkovou skupinu, protože se nám hodí k probíranému tématu i v prvouce:

Ivona Březinová – *Yveta to ví nejlíp*

Lucie Seifertová – *Dějiny českého národa*

Zdeněk Adla – *Obrázky z českých dějin a pověstí*

Při zpětné vazbě děti kladně hodnotily výběr vhodných knih i možnost samostatně si prohlédnout a najít knihy. Zároveň se někteří zmínili, že orientační aktivita s hledáním konkrétního spisovatele se jim zdála obtížnější.

Mgr. Věra Vitáková, třídní učitelka III.B

Ze školní družiny

Turnaj v piškvorkách

Přestože v současné době není vhodné pořádat velké hromadné akce, tradiční turnaj v piškvorkách jsme si nenechali ujít a uspořádali jsme jej samostatně v jednotlivých odděleních školní družiny. Vyhodnocení výsledků provedla každá paní vychovatelka ve své skupině dětí.

Velký zájem o hraní piškvorek měli žáci nejnižších ročníků. I když se někteří z nich museli nejdříve naučit pravidla a taktiku hry, piškvorky je natolik zaujaly, že tuto hru nyní často vyhledávají ve volném čase doma i ve školní družině. Všichni účastníci turnaje dostali ve svých družinách malou odměnu a také formou semaforu zhodnotili, jak se jim hraní piškvorek líbilo. Nejvíce spokojeni byli samozřejmě vítězové, ale i děti, které nevyhrály, si akci pěkně užily a plánují zopakovat svou účast i v dalším ročníku.

Akce se celkem zúčastnilo 78 dětí.

Mgr. Eva Křížková, vychovatelka ŠD

Turnaj v Člověče, nezlob se

První měsíc roku 2022 patřil oblíbené společenské hře *Člověče, nezlob se*. Vzhledem k stále trvající epidemické situaci (covid-19) se nadále nemohou konat naše družinové soutěže společně, tak si opět každé oddělení ŠD udělalo po celý leden svůj mini turnaj. Tato hra stále děti baví a trůfám si říci, že patří mezi hry, kterou zná každé malé dítě.

Celkem se zúčastnilo 74 dětí. Vzhledem k tomu, že děti z různých družin nemohly hrát mezi sebou, byl v každém oddělení ŠD vítěz. Všichni, kteří si zahráli, dostali malou odměnu.

Ivana Prokošová, Dis, vychovatelka ŠD

Předávání vysvědčení v I. A

Do školy přišli 1. září s nadšením a očekáváním... ano, řeč je o našich prvňáčcích. Za půl roku je potkala spousta školních zážitků a udělali velký kus práce. Obklopil je svět písmen, číslic, nových dovedností, poznatků a vědomostí. Od prvních dnů naše nejmladší žáčky provází jejich patroni z devátých tříd. Není dne, kdy by je nepřišli pozdravit a zeptat se, jak se jim daří. 31. leden byl pro všechny školáky dnem hodnocení prvního pololetí. Prvňáčci byli na své první vysvědčení obzvláště natěšení. I přes veškerá covidová opatření zvládli vše na samé jedničky. Tradičně jim vysvědčení společně předali jejich patroni a třídní učitelka. Věřím, že i nadále jim vydrží jejich píle a nadšení poznávat nové věci. Velký dík patří rodičům za jejich trpělivost a pomoc. Naším patronům přeji štěstí a mnoho úspěchů při přijímacích zkouškách na střední školy a aby cesta, kterou si vybrali, byla co nejméně trnitá.

Mgr. Pavla Fousová, třídní učitelka I. A

Energetická gramotnost

V pátek 11. 2. 2022 k nám do školy přišel prezentovat energetickou gramotnost pan Ing. Štěpán Zelman. Přednáška byla ve spolupráci s FEL ČVUT v Praze a generálním partnerem ČEPS, a. s., která nabídla možnost nahlédnout pod pokličku aktuálního dění v energetice. Přednáška byla pro osmé a deváté ročníky.

Prostřednictvím interaktivní prezentace se žáci seznámili se základními tématy z oblasti energetiky a s národními prioritami v dané oblasti v porovnání s okolními státy. Cílem přednášky byl posun ve vědomostech a postojích žáků v oblasti obnovitelných i neobnovitelných energetických zdrojů a jejich vzájemná provázanost.

Co je to ČEPS? Organizace, která zajišťuje rovnováhu výroby a spotřeby elektriny. Zajišťuje přenos elektriny mezi výrobci a distributory. Když je přebytek energie, zapne přečerpávací vodní elektrárny. Ale když je

energie naopak málo, může zapnout jiné elektrárny, třeba tepelnou, jadernou, slunečnou, větrnou nebo paroplynovou elektrárnu.

Ing. Ivana Matějovicová, organizátorka besedy

Maškarní dopoledne ve III. A

Pololetní vysvědčení se nám pomalu blížilo, a tak abychom si zpříjemnili dlouhé čekání, rozhodli jsme se ve III. A uspořádat maškarní dopoledne. Den jsme zahájili rozcívkou s žertovnými příklady. Poté nám paní učitelka přichystala pracovní listy s klaunem, jenomže my už se nemohli dočkat maškarního, a tak někteří z nás již oblékli vtipné masky.

Po druhé vyučovací hodině pak již propukl maškarní rej. Objevila se Smrtka, Klaun, Víly a mnoho dalších bájných stvoření. Jako při správném bále nechyběla pořádná muzika, občerstvení a spousta balónků. Tombola sice nebyla, ale zato na nás čekala spousta vtipných úkolů, za jejichž splnění dostali vítězové sladkou odměnu. Všichni jsme se skvěle bavili a už se nemůžeme dočkat příštího plesu.

Mgr. Hana Třísková, třídní učitelka III. A

Karneval I. B + IX. B

V úterý 1. 3. 2022 se žáci prvního a devátého ročníku rozhodli uspořádat karneval. Ti nejmenší se rána nemohli dočkat. Žáci devátého ročníku přišli do školy dříve a snažili se vyzdobit školní jídelnu, ve které se karneval konal, aby si ti nejmenší mohli karneval jen užít. Karneval byl zahájen převáděním masek a společným tancem. Následovala celá řada soutěží, na které se všichni žáci těšili. Společný čas utekl velmi rychle a nikomu se nechtělo končit. Všichni žáci se těší na další společnou akci.

Mgr. Monika Benešová, třídní učitelka IX. B

Karneval I. A + IX. A

Ani patroni z IX. A nezůstali pozadu a přijali pozvání na karneval prvňáčků. Zatímco žáci I. A se do masek strojili až v sokolovně, my jsme patřičně vyparádění vyrazili už ze školy. Pro prvňáčky jsme si připravili několik oblíbených her, mezi kterými nechyběla *Židličkovaná* nebo *Rybičky, rybičky, rybáři jedou*. Prvňáčci pod vedením své třídní učitelky v podobě velice veselého klauna se zase postarali o tanec s balónky a zábavnou rozcívkou. Veselých klaunů po sokolovně pobíhalo více,

paní učitelku Fousová jsme totiž doplnili i já a asistentka Eva Vrbová. Dětské masky ale naprosto předčily naše očekávání. Některé dvojice prvňáčků a devťáků by se jistě mohly ucházet o titul maska roku. Prožili jsme společně krásné dopoledne zakončené společným malováním ve škole. Věřím, že nejen prvňáčci, ale i devťáci se ještě před přijímacími zkouškami trochu vyblbli a přišli na jiné myšlenky.

Mgr. Ludmila Růžicková, třídní učitelka IX. A

Přijímací zkoušky nanečisto

Žáci devátých ročníků se od začátku školního roku připravují na přijímací zkoušky na střední školy. Někteří žáci, kteří před Vánoci absolvovali talentové zkoušky, si šťastně oddychli, ale ti ostatní stále bojují s nervozitou. Pro žáky každoročně vypisujeme extra hodiny ČJ a M v rámci příprav na přijímací zkoušky. Letos jsme se rozhodli naši nabídku rozšířit o Přijímací zkoušky nanečisto, které by žákům mohly poskytnout nejen obrázek o tom, jak na tom jsou se znalostmi, ale také možnost zažít si zkoušky tak, jak budou ve skutečnosti probíhat. Dodrželi jsme časové limity, žáci byli poučeni o chování během testů. Z přípravných hodin měli už zkušenost se záznamovými archy, ale práce s časem i se svým vlastním strachem či stresem pro ně byla nová, alespoň tak to uvedli ve svých zpětných vazbách. Moc nás potěšilo, že všichni žáci bez výjimky hodnotili Přijímací zkoušky nanečisto jako přínosnou zkušenost.

Mgr. Ludmila Růžicková, třídní učitelka IX. A

Sbírka pro Ukrajinu

Byla bych mnohem raději, kdybych tyto řádky psát nemusela, ale situace je natolik vážná, že jsme nedokázali jen přihlížet. V neděli 27. 2., na konci jarních prázdnin, mne oslovil předseda žákovského parlamentu Matěj Kupar s prosbou, jestli bychom nemohli uspořádat sbírku pro válkou sužovanou Ukrajinu. V té době už měl hotový plakát a promyšlené i některé detaily. Zkontaktovala jsem tedy hned paní ředitelku, jestli nás v pondělí přijme. Ze zpráv jsme usuzovali, že akutní pomoc na hranicích není úplně přehledná, a začali jsme se tedy soustředit na pomoc tady v ČR. Oslovili jsme ke spolupráci Potravinovou banku v Praze a zjistili, na co máme naši sbírku zaměřit. Výsledkem byla poptávka po trvanlivých potravinách, hygienických potřebách, dětském oblečení a hračkách. V úterý jsme svolali ostatní členy žákovského parlamentu a poprosili je o pomoc, jak jsme čekali, zapojit se chtěli všichni.

Ve čtvrtek ráno od 7 do 8 hodin a odpoledne od 15 do 16 hodin proběhla na naší škole *Sbírka pro Ukrajinu*. Děkujeme všem, kteří přispěli. Dveře do školy se po celou dobu sbírky téměř nezavřely. Přicházeli jste s plnými krabicemi, taškami, ale třeba i s jedním malým červeným autíčkem. Každá pomoc se počítá. Už během rána se hala školy plnila, odpoledne už byla téměř plná. Ještě jednou díky za materiální pomoc, ale i za podporu. Já z pozice koordinátorky ŽP musím přidat pochvalu všem členům ŽP, kteří pomáhali. Od začátku akce nás nejvíce trápilo zajištění dopravy do Prahy. Děkujeme všem, kteří nabídli svou pomoc a své auto, díky za ochotu. Dopravu pro nás nakonec vyřešila paní Eva Tvrdá, která zajistila Autodopravu Slezák. Děkujeme firmě Mecotronic, s. r. o., která kompletní přepravu zaplatí. Jste skvělí!

Mgr. Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP

Soutěže, které se uskutečnily ve II. pololetí:

Dějepisná olympiáda (školní kolo)

KATEGORIE I. 8.–9. ročník

1. místo: Václav Karlík, 9. B
2. místo: Matěj Kupar, 9. A
3. místo: Martin Slanec, 8. A

Olympiáda v českém jazyce (školní kolo)

KATEGORIE I.: 8.–9. ročník

- 1.–2. místo: Lucie Maroušková, 8. A a Eva Vokrojová, 8. A
3. místo: Veronika Koubková, 8. A

Matematická olympiáda (okresní kolo)

KATEGORIE Z 9:

1. místo: Martin Beneš, 9. A
2. místo: Kateřina Klásková, 9. B

Hledáme nejlepšího mladého chemika (krajské kolo)

3. místo: Matěj Kupar, 9. A – postup do regionálního kola
26. místo: Martin Beneš, 9. A – postup do regionálního kola

Ekonomická olympiáda (školní kolo)

1. místo: Zbyněk Hudeček, 9. A
2. místo: Ondřej Čada, 9. B
3. místo: Kristýna Jurčáková, 9. A

60. výročí SOU Blatná – úspěšní absolventi školy

V září 2022 oslaví Střední odborné učiliště Blatná 60 let své existence. K tomuto výročí se chystá vydání vzpomínkové publikace. SOU Blatná <https://soublatna.cz> oslovila

několik úspěšných absolventů školy z různých oborů a profesí, kteří se prezentovali krátkými články a fotografiemi. Představíme čtenářům SOBáčku nyní Pavla Trefného, absolventa oboru Elektrikář, který nám sdělil následující:

Střední odborné učiliště v Blatné jsem si vybral především z důvodu blízkosti bydliště. Musím přiznat, byla to dobrá volba.

Sice je to již mnoho let, ale dodnes vzpomínám na výuku odborných předmětů i na školní jídelnu. Vždy jsem se tam dobře najedl. Znalosti nabyté v některých odborných předmětech používám dodnes.

Po ukončení studia v roce 2001

jsem nastoupil do firmy IPEX, s. r. o. v Českých Budějovicích, kde jsem se věnoval správě serverů, páteřní síti a návrhu topologie sítě.

V roce 2002 jsme s panem Šampalíkem začali poskytovat internetové připojení pro koncové zákazníky v Blatné a brzy nejen tam. V roce 2005 jsme založili firmu SporkNet s. r. o., ve které jsem vykonával funkci technického ředitele a jednatele.

Nakonec jsem se v roce 2012 na SOU Blatná vrátil. Již ne jako student, ale jako partner. Firma SporkNet s. r. o. začala Střednímu odbornému učilišti Blatná poskytovat internetové služby a realizovala optickou síť.

Později jsem založil další firmu, TREFCON s. r. o. <http://www.trefcon.cz>.

Koncem roku 2017 byla má první firma SporkNet s. r. o. prodána a já v ní zůstal až do konce roku 2020 jako technický ředitel.

Nový rok přinesl nové výzvy, změnil jsem z velké části své profesní působení a začal jsem spolupracovat s firmou WEDOS Internet, a. s. <https://www.wedos.cz>.

Celý svůj profesní život se zabývám počítačovými sítěmi. Základy elektrotechniky jsem získal právě na Středním odborném učilišti v Blatné.

Pavel Trefný, absolvent oboru Elektrikář – slaboproud v r. 2001, SOU Blatná

Vážení spoluobčané,

je to již přibližně půl roku, kdy byla v ulici B. Němcové, naproti poliklinice, umístěna vodorovná dopravní značka zákaz zastavení. Jedná se o žlutou nepřerušovanou čáru namalovanou na obrubníku. Tato dopravní značka zde byla umístěna z důvodu, aby autobus, který zde má zastávku, mohl bezpečně v této zastávce zastavit a rovněž z důvodu lepší průjezdnosti komunikace u polikliniky. Námitky, že zde vozidla dříve parkovala, jsou zbytečné, protože 30 metrů před označником zastávky autobusu se nesmí zastavit a stát, tudíž řidiči zde stojící se dopouštěli přestupku již v minulosti.

V předstihu před zavedením tohoto opatření bylo vybudováno nové parkoviště s dostačující kapacitou, které se nachází vlevo nad poliklinikou. Jedná se o parkoviště s parkovacím kotoučem, s dobou stání omezenou na dvě hodiny, která v drtivé většině případů na návštěvu polikliniky stačí.

Roman Urbánek, vedoucí strážník Městské policie Blatná

Mění se svět?

Tento článek bude tak trochu jiný, než jaký vždy píšu. Vede mě k tomu jedna otázka, na kterou si neumím odpovědět. Mění se vše, co okolo sebe máme a prožíváme na trvalo, nebo je to jen jakási krize? To, co se za poslední týden událo, je nepochopitelné a zdravý lidský rozum to prostě nemůže pochopit. Je to vůbec možné, aby v dnešní civilizované Evropě docházelo k takovým krutostem a bezcitnému ničení všeho, co někdo těžce budoval? Nerozumím, nechápu. Když už jsme se téměř vyhrabali z covidové pasti, přijde válka. Ve 21. století by tomu ještě donedávna nikdo nevěřil. A stalo se. Stačí k tomu asi jen jeden psychicky narušený člověk. Ze svých domovů bylo vyhnáno mnoho lidí. Mnoho lidí již padlo za obranu své vlasti a za svobodu. Naše republika je velmi blízko k místům, kde tyto boje probíhají a ačkoli nemáme mnoho možností, jak pomoci, přece jen trochu můžeme. Musíme pomáhat těm, kteří před smrtí utekli. Ukrajinské ženy a děti budou od nás potřebovat velkou podporu a pomoc. Kdo jiný by měl pomoci než my, kteří stále máme relativně všeho dostatek a můžeme se podělit s nezakladnějšími potřebami. Ztratili vše a nikdo z nás si neumí ani představit, co asi prožívají. Myslím si (snad se pletu), že všechny události, které nás stíhají poslední 2 roky, a to co se děje nyní na Ukrajině (článek píše 3. 3. 2022, takže je již možná zas jinak), změnil vše, na co jsme byli dříve zvyklí. Nic už nebude jako dřív. Bezpečnost světa byla narušena a bude záležet na mocnostech světa, jak s danou situací naloží. Stalo se pravděpodobně to, co nikdo z nás nechce. O životech našich a našich nejbližších rozhoduje někdo jiný. Přesto doufám a pevně věřím, že nakonec zdravý rozum zvítězí a situace se bude uklidňovat. Snad nás krize, která teprve přijde, nesrazí příliš nízkou a budeme žít relativně klidné životy. Ono nám asi stejně nic jiného nezbyvá, než doufat a nezoufat si.

Dost pesimistické nálady. Jak jsem už zmínil, covid jsme snad přemohli a teď už jsou to jen jeho dozvuky. To nám samozřejmě dává možnost organizovat příjemné záležitosti, jako např. MDŽ, který probíhal 11. 3. 2022 v jídelně mateřské školy. Tímto bych chtěl poděkovat za poskytnutí těchto prostor paní ředitelce MŠ a ZŠ Bělčice Janě Španihelové a také děvčatům kuchařkám za jejich spolupráci.

STŘEDNÍ odborné učiliště, Blatná

U Sladovny 671, 386 16 Blatná

pořádají 20. ročník regionálního kola soutěže

JÍZDA ZRUČNOSTI 2022

Přijďte si prohlédnout naše učiliště a podpořit žáky zemědělských škol v soutěži ovládání traktoru s přívěsem

Součástí akce je bohatý doprovodný program

SOU Blatná 27. dubna 2022 od 9 hodin

ŠEDESÁT LET
REMESLNÉHO ŠKOLSTVÍ NA BLATENSKU

1962 — 2022

Tento rok sice nikdo neví, co bude, ale i tak máme podané žádosti o poskytnutí dotace na různé projekty. Zatím není známo, zda nám bude nějaká přidělena, ale věřím, že se něco povede a budeme mít možnost realizace. K realizacím se budu vracet v průběhu roku, podle toho, co se právě bude dělat.

Na závěr mi dovolu popřát všem krásné Velikonoce, které jsou jedním z největších křesťanských svátků a věřme, že budou klidné a proběhnou tak, jak proběhnout mají. Chlapcům bohatou pomlázku a děvčatům, ať vydrží, vždyť chtějí být přeci zdravé a plodné.

Pavel Vejšický, starosta města Bělčice

LVVZ – Vítkovice v Krkonoších (4. 2.–11. 2. 2022)

Na lyžařský výcvik se letos přihlásilo 37 žáků naší školy. Lyžaři se hned po pátečním příjezdu rozdělili do třech skupin. Úplní začátečníci si ten den doslova „osahávali“ terén a na lyžích se učili základní dovednosti. I přes

spoustu krkolomných pádů zůstaly všem nováčkům nohy a ruce na svých místech. Pokročilí lyžaři si jen připomněli důležitá pravidla bezpečného chování na svahu a natěšeně se pustili do zdokonalování svého

lyžařského stylu. Ale již druhý den zvládli všichni začátečníci vyjet lanovkou a sjet celou sjezdovku. V lyžařském areálu ALDROV Vítkovice využíváme sedačkové lanovky, přesto se jeden den vydáváme i na nedaleký svah Vurmovka, kde si děti, často poprvé, vyzkouší jízdu na jiném typu vleku – kotvě. Kromě intenzivního praktického výcviku měli žáci každý večer také teoretickou přípravu, kde se mohli dozvědět o historii lyžování, správném výběru vybavení, péči o lyže, o pravidlech bezpečného chování na lyžích, o lyžařských disciplínách, úspěšných lyžařích atd. Den před odjezdem se tradičně konaly závody, ze kterých si každý závodník odnesl diplom. Kvůli naplnění kurzu jezdí na lyžařský výcvik žáci již od páté třídy, a tak se z většiny pravidelných účastníků stanou skutečně výborní lyžaři. I když počasí bylo jako na houpačce a několikrát jsme byli úplně promočení, děti si společný týden užily. Je třeba pochválit všechny účastníky LVVZ za bezproblémové chování, které bylo způsobeno zřejmě dvouletým čekáním na tento zážitek.

Rodinný penzion „Dagmar“ v Bělčicích

V letošním roce tomu bude 95 let od založení rodinného penzionu „Dagmar“ v Bělčicích. Ten skýtal po dlouhá desetiletí každoroční čas na oddech a rekreaci mimo jiné i mnoha významným osobnostem kulturního a společenského života té doby.

Zakladatelkou byla Ludmila Novotná-Jeníková (dcera porodní asistentky Barbory Marouškové a Františka Marouška, hostinského v bělčic-

ké radnici), která jako vychovatelka dětí majitelů pražské firmy Herold, jezdila každoročně na prázdniny do chorvatské Opatie. Tam se seznámila s provozem podobných podniků na břehu jadranského moře. Po svatbě a svém návratu do rodných Bělčic začala v domě svých rodičů s budováním penzionu. Přes prvotní obtíže se získáním koncese pro hostinskou činnost (v té době bylo v našem městě již 7 hospod a majitelé se obávali další konkurence) se všichni zúčastnění shodli na kompromisu, že hostinská činnost bude sloužit pouze hostům ubytovaným v penzionu. V první fázi bylo vybudováno 10 dvou až čtyřlůžkových pokojů. Penzion měl svoji kuchyň, jídelnu, dvě zahrady s houpačkami pro děti, pláž s lodíčkami u Huteckého rybníka. Každý týden se konal pěší výlet na Křikavu a Třemšín. Vyhlášená byla také zdejší výborná kuchyně majitelky. Nebylo proto divu, že se zanedlouho věhlas tohoto podniku roznesl do Prahy a ostatních velkých měst. O rekreaci tohoto typu začal být velký zájem. Příliv rekreatantů byl přínosem nejen pro zdejší obchody, hostince ale i městskou pokladnu. Ta pobírala ubytovací taxu za ubytované. O spokojenosti ubytovaných svědčí zápisy v pamětních knihách. Ty do dnešních dnů pečlivě uchováváme (po dohodě možno nahlédnout). Rozšíření plánovaného ubytování zpozdilo úmrtí manžela majitelky a později začátek druhé světové války. Během té zde byli mimo jiných ubytováni i němečtí vojáci. V té době došlo v domě k požáru a majitelka skončila pro podezření ze sabotáže na klatovském gestapu. Její syn a spolumajitel Jaroslav byl v té době totálně nasazený v rakouském Steyru. Na sklonku války zde přespalo velení ROA, údajně i s generálem Vlasovem. V druhé polovině roku 1945 zde pobývali vojáci Rudé armády. Po skončení druhé světové války přebírá podnik Jaroslav Novotný. Ihned se pouští do obnovy vyhořelé části. Buduje nových sedm pokojů pro ubytování, velkou moderní jídelnu a kuchyň. Na této rekonstrukci se opět podílí firma bělčického stavitele V. Jeníčka. V té době podnik získává ocenění s možností používat prestižní značku svazu hoteliérů a velkorestaurátérů. To už se

ale v naší zemi schyluje ke změně režimu a podnikání je silně ohroženo. Tlak na utlumení či nejlépe zrušení podniku byl velice intenzivní. Avšak vzhledem k faktu, že klientela se skládala také ze známých osobností kulturního i politického života, kteří se se zrušením penzionu nechtěli jednoduše smířit, neměly to místní, okresní a krajské komunistické struktury úplně jednoduché. Mezi návštěvníky patřili např. literáti: R. Svobodová, F. X. Svoboda, F. X. Šalda, Karel Weinfurter, Adolf Branald, Lumír Čivrný, Radomír Čáp a Marie Calma Veselá... výtvarníci: Miloš Wirth, Vlastimil Rada, Josef Kočí, Zdeněk Volejník, Alois

Moravec, J. Šimůnek, Ota Jakl, I. Švandová a architekt H. Švanda... herci: Otýlie Nováková-Dvořáková, Marie Marešová-Gübelová, Ivo Gübel, Libuše Pešková a Jiří Hynais, profesori: Jaromír Wenig a Miloš Herold a také náměstek předsedy vlády Václav Kopecký s rodinou. Aby bylo možno soukromý penzion zrušit (zrušen byl v roce 1960), byl vybudován chatový komplex na Slepčově Hoře, který provozovala „socialistická“ Jednota. Ale ani ten se dlouhého provozování nedočkal. Nedaleko od Bělčic na konci šedesátých let začala Benzina n. p. budovat „tajný“ sklad pohonných hmot. V Bělčicích pak byl nežádoucí pohyb cizích osob, a tak byly chaty rozprodány soukromým vlastníkům. Tak měl být konec cestovního ruchu v našem městě. Ve zrušeném penzionu občas Jaroslav Novotný umožnil ubytování dřívějších hostům. Za tuto činnost byl v sedmdesátých letech okresním soudem odsouzen za nedovolené podnikání. Nutno dodat, že vzápětí byl tento rozsudek nejvyšším soudem zrušen. Nicméně psychická zátěž tohoto období byla pro mého otce velice náročná a podepsala se na jeho zdravotním stavu. Někteří bývalí hosté si zde poté koupili chaty a chalupy a užívají si krásy Bělčic dodnes.

Z. Novotný

Bělčický betlém

Jako každoročně, tak i letos na sklonku adventní doby začaly předvánoční přípravy. V bělčickém kostele jsme se sešli ve středu 22. 12. 2021 k předvánočnímu úklidu a výzdobě kostela. Hlavní součástí těchto příprav je stavba betlému. Bělčický betlém je velice krásný. V nedávné době byl kompletně zrestaurován a pozadí města Betléma bylo zhotoveno zcela nové. Přibýly dvě postavičky místních rodáků, kteří se do Bělčic a do bělčického kostela rádi vracejí, řezník a ovocnář. Letos se zapojily i děti. Pomáhaly právě s umístěním jednotlivých postav, zvířátek a dalších součástí betlému. Jejich pomoc jsme ocenili i při rozmísťování světel a ozdob na vánoční stromy.

Vánoce jsou svátky narození Jezulátka, kdy nekonečně veliký Bůh se stal dítětem. Přeji nám všem, abychom dokázali docenit malé věci, které tvoří náš život a zahlédli nekonečnou cenu každého člověka. Aby radost a pokoj v srdci neodezněly s dobou vánoční, ale aby přetrvaly po celý nový rok 2022.

„Z ničeho se nedá dělat věda,
ani z vědy ne,
natož pak ze života.“

J. Werich

**Info z Bezdědovic,
Dobšic a Paštík**

Naši jubilanti...

*Život píše zas o rok víc,
slovičkem psaným chci říct:
Žij podle svého, měj pevné zdraví,
narozeniny oslav tak, jak se slaví.
Popíjej víno, písničku zpívej,
s veselou náladou na svět se dívej.*

V měsíci únoru oslavili životní jubileum:

p. Jaroslava Šimsová, Dobšice (80 let)

p. Václav Bláha, Bezdědovice (70 let)

za obec Jiří Bláha

Kulturní a sportovní dění v obci

V sobotu 15. 1. 2022 se konal v Bezdědovicích *Turnaj v křížové sedmě*, který byl již třicátý třetí. Turnaje se zúčastnilo 9 dvojic.

Vítězem, a to přemiovým, se stali Honzíci, kteří měli na svém kontě pět výher. Stejně výher jako vítěz měly ještě tři dvojice, o pořadí rozhodly vzájemné hry. Na druhém místě se umístila dvojice Sparta a třetí skončila dvojice Flámové. Vítězná dvojice za své výkony obdržela jako vždy poháry.

Během turnaje měli všichni účastníci zajištěno občerstvení a za své výkony všichni obdrželi věcné dary. Turnaj sledovalo i několik diváků. Již se všichni těší na další turnaj.

text: Alena Vestfálová, fotografie: Alena Vestfálová a Pavel Chaloupka

V sobotu 5. 2. 2022 se konal v obecním hostinci „*Turnaj ve stolním tenise o pohár starosty*“. Na turnaji se sešlo 11 dvojic.

Dvojice byly rozděleny do dvou skupin. Po sehrání vzájemných zápasů ve skupinách bylo rozehráno čtvrtfinále, do kterého postoupily první čtyři dvojice z obou skupin.

Dále se střetly dvojice A1–B4, A2–B3, A3–B2, A4–B1. Vítězná dvojice z těchto bojů se spolu střetly v boj o třetí a první místo. Boj o třetí místo spolu svedly dvojice Blatná–Němci. Po dobrém výkonu vyhrála dvojice Blatná a obsadila třetí místo, dvojice Němci skončila na čtvrtém místě. Do finále se probíjely dvojice P.R. a Navry. Po lepším výkonu se vítězem stala dvojice Navry a na dvojice P.R. zůstalo na ně druhé místo. Všechny zúčastněné dvojice obdržely za umístění věcné dary a dvojice na prvních třech místech dostaly ještě poháry, které jim předávali zástupci obce Bezdědovice. Pro všechny účastněné bylo připraveno občerstvení. Celý turnaj sledovalo několik diváků, kteří povzbuzovali své favority k lepším výkonům. Všichni se již těší na podobné akce.

text: Alena Vestfálová, fotografie: Alena Vestfálová a Pavel Chaloupka

A na jaké akce se můžete těšit!

- 15. 4. Velký pátek
- 17. 4. Velikonoční neděle
- 18. 4. Velikonoční pondělí
- 30. 4. Čarodějnice
- 26. 6. Pouť

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese

www.bezdedovice.cz.

Naši jubilanti

V březnu a dubnu oslavili či oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané:

Benadiková Jaroslava	62 let
Čejková Marie	73 let
Straková Marie	87 let
Pintová Milada	70 let
Tothová Zdeňka	61 let
Kubeš Jiří	85 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Pozvánka na cykloakci v Buzicích

Prosport Blatná a hospoda U Čiláka v Buzicích srdečně zvou všechny příznivce cyklistiky na již 11. ročník „Odemykání cyklistických studánek“.

Start u buzické hospody U Čiláka ve 13:30 hodin v sobotu 9. dubna. Trasa měří cca

14 kilometrů a vede: Buzice-Skaličany-Vahlovice-

Střížovice-Chobot-Skaličany-Buzice. Určeno jedincům všech věkových kategorií a výkonnostních stupňů. Děti, senioři a méně zdatní jedinci mohou odbočit rovnou ve Vahlovicích na Dvořetice. Po dojezdu společné občerstvení, následuje doprovodný program – vystoupení tanečního kroužku ZUŠ Blatná, exhibice Petra Beneše na jednokolce a kankán a další překvapení v podobě kraselovických kamelek. Zlatým hřebem bude bohatá tombola. Akci moderuje a hudbu pouští jedinečný DJ Karel Zbírál z Blatné.

Vladimír Šavřda

Krátce o dění v Doubravici

Hasičský ples SDH Doubravice

V sobotu 19. 2. se po roční pauze opět konal tradiční hasičský ples.

Místní dobrovolní hasiči očekávali velkou návštěvu plesu, tak se pečlivě připravovali a nachystali bohatou tombolu, která měla skoro 250 cen. Z hlavních cen byl například divoký kanec, lednička nebo aku vrtačka. Na ples si našlo cestu dohromady 132 platících, a tak byli pořadatelé spokojeni. K poslechu a tanci hrála kapela Scéna.

Masopustní průvod

O týden později se také po roční pauze konal masopustní průvod, který začínal nejdříve v Nahošíně a poté se všechny masky přesunuly do Doubravice. Mezi masky jste mohli například potkat dělostřelce, pana doktora se sestřičkami, vodníka, pavouky, medvěda nebo smrtáka. Pro masky bylo v každém domě připravené bohaté občerstvení.

Diskoples TJ Sokol Doubravice

První březnovou sobotu pořádali fotbalisté diskoples, na kterém hrál DJ František Mareš. Fotbalisté si připravili stejně jako místní hasiči bohatou tombolu. Z hlavních cen to byla například gola sada, sušák na prádlo nebo sada kuchyňských nožů. Na diskoplese se šlo celkem 120 lidí, pořadatelé byli tedy spokojeni. Diskoplesu

ještě předcházela výroční schůze TJ Sokol Doubravice a ještě před schůzí hrálo mužstvo mužů přátelské utkání s Poříčím. Utkání skončilo spravedlivou remízou 3:3.

text: Marcel Bečvář, fotografie: Lucie Vránová

Krátce o dění v MŠ Doubravice

Prosinec u nás ve školce

Na začátku prosince vyráběly děti vánoční dekorace z borových šišek. Práce to nebyla snadná, ale s pomocí paní učitelek si každý odnesl hezký zasněžený stromček v hliněném květináči.

Tak jako každý rok, nás poté přišel navštívit Mikuláš s čertem a andělem. I děti měly na sobě během dne čertovské kostýmy, byly velmi statečné a na zahradě přednesly krásné básničky. Čert sice dětem rozdával uhlí, ale Mikuláš měl pro každého tašku plnou dobrot.

V druhé polovině tohoto měsíce proběhl v naší mateřské škole vánoční den. Děti recitovaly vánoční básničky, zazpívaly si také několik dojemných vánočních písní a koled. Za odměnu měly děti přichystané od zaměstnanců školy občerstvení a medové perníčky, které si samy nazdobily. Následovala vánoční diskotéka. Po odpočinku čekalo děti obrovské překvapení. Ve třídě našly ozdobený stromček s velkou hromadou nádherných dárků.

Radost v dětských očích byla obrovská, nedá se ani slovy popsat. Přejeme všem do nového roku stejnou radost, pevné zdraví a hodně štěstí.

Jana Kopalová, ředitelka MŠ

Maškarní bál

Poslední lednová sobota na sále obecního domu v Hajanech patřila dětem. Pro malé princezny, policisty, vojáky i různá zvířátka bylo přichystáno odpoledne plné her, soutěží a nechyběla ani oblíbená tombola. DJ Michal hrál písničky na přání, rodiče si po dlouhé době mohli sednout a popovídat a děti se pořádně vyřádily. Poděkování patří všem, kteří akci připravili

a především paní Renatě Turkové, která coby veselý klaun dětem zařídila nezapomenutelné odpoledne.

Tradiční hasičský ples

Po dvou letech, kdy se kvůli onemocnění covid-19 nemohly pořádat téměř žádné kulturní akce, uspořádalo SDH Hajany 29. ledna večer hasičský ples. Příprava takovéto akce byla jako sázka do loterie, protože jsme do poslední chvíle nevěděli, zda se ples bude moci uskutečnit. Výsledek stál za to. V tombole bylo skoro 300 cen a lístky byly během chvíle vyprodané. Pro hosty byl připravený výborný raut, k tanci a poslechu hrála kapela Radka Šimsy a po půlnoci proběhla dražba 6 speciálních cen. Všichni si akci užili a domů se vraceli v dobré náladě až nad ránem.

Hana Gregorová, knihovnice

Masopust

Letošní oslava Masopustu byla stanovena na sobotu 26. února. Přesně ve 14,00 hodin se maškary i civilní doprovod sešel na Zbirohu „U Bartušků“, kde tradičně průvod začíná. Vedoucím průvodu byl letos zvolen všeušl Honza, který také od pana starosty Mirka Bláhy převzal klíč, kterým odemkl maskám Hajany, aby mohly obveselit všechny hajanské občany. Nechyběl ani tradičně vyzdobený vůz, na kterém se vezli muzikanti, děti a velmi bedlivě na vše dohlížel Bakus. Velký dík patří panu Václavu Vaněčkovi, který traktor na akci zapůjčil, a Václavu Šafaříkovi st., který celé odpoledne povoz obsluhoval. Kolem šesté hodiny večer občerstvený průvod dorazil ke Koubům, což je poslední zastavení, a tady se slavnostně uložil Bakus do rakve a tím oficiální část akce skončila. Veselé a trochu zmrzlé maškary přivítaly příjemné teplo v místní hospodě, kde se všichni radovali dlouho do noci. I tady je na místě poděkovat všem, kteří Masopust připravili, i těm, kteří se ho zúčastnili a podpořili tím tradiční akce v naší obci.

text: Zdeňka Jestřabová, místostarostka obce Hajany
fotografie: Lukáš Vaněček

Uskutečněné akce

Koncem roku a zároveň počátkem ledna se obec zapojila do charitativní sbírky oblečení pro charitu Broumov. Tuto sbírku pořádáme již několikátý rok. Mohu říci, že se shromáždil velký počet oblečení. Děkujeme všem, kteří se do této akce zapojili.

8. 1. se uskutečnila výroční schůze SDH, které se účastnili jak členové sboru, tak i hosté. Sbor získal nového člena, který je věkově nejmladší. Jsme rádi, že náš sbor se rozrostl, byť jen prozatím o jednoho člena. Pevně věříme, že postupem času se k nám přihlásí i další hornosínská mládež, které nebude lhostejná budoucnost našeho sboru, založeného našimi předky. Další akcí, která byla úspěšná a vydařená, byl 19. 2. masopustní průvod obcí. Chtěla bych poděkovat nejen všem, kteří se ho účastnili, ale samozřejmě i těm, kteří nás pohostili a společně se s námi pobavili.

Plánované akce

- 12. 3. Oslava MDŽ
- 30. 4. Pálení čarodějnic
- 7. 5. Zalévání májky a pouťová zábava. K poslechu a tanci zahrají Kudrnáči
- 21. 5. Hasičská soutěž

Naši oslavenci

- 16. 2. oslavila narozeniny paní Věra Vonášková
- 12. 3. oslaví narozeniny paní Ludmila Vrbská
- 19. 3. oslaví narozeniny a zároveň svátek pan Josef Vrbský
- 3. 4. oslaví narozeniny paní Miloslava Vrbská

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme jim hodně zdraví, štěstí a pohody do dalších let.

Tři králové

Po roce prodlení k nám Tři králové přišli. Už na dveřích nemusíme mít K+M+B 2020, nyní již máme správné datum K+M+B 2022. K+M+B – Kašpar, Melichar, Baltazar, nebo také „Christus mansionem benedicat – Kristus ať obydlí žehná“.

Hasičský ples

I ples se letos konal. V loňském roce ples nebyl. Letos se konal 22. ledna. Hasiči vše kvalitně připravili, muzika hrála a účast chlumáků i sousedů

z okolí byla dostatečná, sešlo se téměř sto účastníků. Pěkná byla, tak jako i roky předtím, také tombola. Vydalo se 500 lístků do tomboly, každý lístek vyhrával nějakou cenu. K tanci a poslechu hrála hudba Radka Šimsy.

Dětský karneval

Karneval se konal 19. 2. 2022. Maminky dětí se sešly již 12. 2. v našem

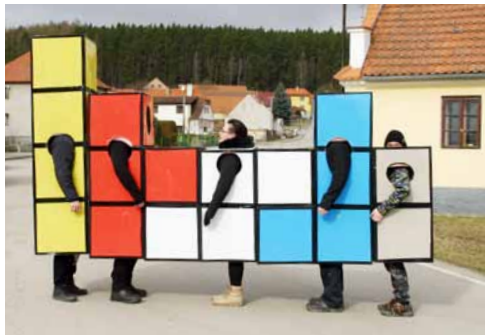

kulturním domě a vše potřebné pro výzdobu sálu a tombolu přichystaly. Pak již nezbývalo, než doma dětem upravit masky a 19. 2. přijít na karneval. Děti z Chlumu i okolí bylo hodně. Připravené hry si děti užívaly. Na závěr odpoledne dostalo každé dítě tombolu.

Masopustní karneval

Masopust se v Chlumu konal 26. 2. Krásných masek se sešlo mnoho. Klauni, uklízečky, sestava kostek, farář s partnerkou, chlumské nezletilé vojenské zálohy,

sběrači šrotu, námořníci a další. Po zahájení šel průvod od domu k domu. U řady domů na účastníky čekalo občerstvení, a to domácí pečivo sladké i slané, chlebičky či jednohubky, nápoje alko i nealko.

Průvod prošel celou obcí a na závěr uložil Bakuse k ročnímu spánku v našem kulturním domě.

Miluše Kordulová

**Střípky z Kadova,
Pole, Lnářského
Málkova, Vrbna
a Mračova**

„Ze země ke hvězdám nevede vyšlapaná cesta.“

Luis Annaeus Seneca

Vážení a milí, budme hodně zdraví, žijme s láskou, v lásce a pro lásku a chovejme se k sobě hezky...

O čem víme, co se chystá a že se děje?

Sobota 9. 4. – Dětský maškarní bál v tělocvičně bývalé školy v Kadově

Přijďte vyzkoušet dětskou herničku pro maminky /tatínky/ s dětmi každý čtvrtek od 9,00 do 12,00 hodin do tělocvičny bývalé školy v Kadově. Herničku povede paní Kateřina Lepičová. Ve stejných prostorách také probíhá každý pátek od 18,00 hodin lekce jógy pod vedením paní Lenky Rážové.

Sledujte naše webové stránky www.kadov.net, budeme Vás informovat.

Vladimíra Tomanová

Sraz klubu turistů

I když se turisté z Lažánek pravidelně scházejí při túrách a pochodech, schůze klubu se už nějakou dobu nekonala. A proto jsme se sešli 5. 2. na základně klubu v hospodě U Studánky, abychom si připomněli, kam jsme se za poslední dobu podívali a také, že je to bez jednoho dne právě 6 let od založení. Během schůze nás stávající předseda vyzval, abychom si zvolili nového předsedu, místopředsedu i hospodáře, a tak došlo i na volby. Jen naše šikovná a spolehlivá kronikářka si našťastí funkci nechala. A pomalu se začali plánovat výlety a akce na tento rok, takže se snad zase brzy sejdeme při objevování krás v blízkém i širším okolí.

Masopust 2022

Masopustní průvod prošel Lažánkami tento rok už 19. února, účast sice nebyla velká, sešlo se 20 masek, ale to vůbec nevadilo. Všichni si krásnou staročeskou tradici užili, všude nás pohostili, jak je zvykem, něčím dobrým a den jsme zakončili s harmonikami a kytarami v klubu turistů. A teď už se budeme určitě všichni posít a očekávat velikonoční svátky.

Nebezpečný odpad

Kontejner na svoz nebezpečného odpadu? Ten už v Lažánkách pravděpodobně neuvidíme. Od začátku roku mohou obyvatelé Lažánek vozit téměř všechny druhy nebezpečných odpadů do sběrného dvora v Blatné, a to jak v Čechovské ulici, tak i v Riegrově ulici. Obec má nově smlouvu s Technickými službami města Blatné, takže pokud uděláte generální úklid nebo doma vyměníte nějaký spotřebič za nový, stačí naložit odpad, vzít občanský průkaz a jet do Blatné.

Kněží a řeholníci – rodáci z bývalé farnosti Lnáře

Lnáře, potažmo celá bývalá lnářská farnost, která je dnes z administrativního hlediska již minulostí (k 1. 1. 2020 byla zrušena a sloučena s farností Blatná), měly velmi zajímavý církevní vývoj. Vlivem kláštera bosých augustiniánů, založeného roku 1684, jenž byl více jak dvě století významným duchovním i kulturním střediskem regionu, ale též faktu, že se ve Lnářích nacházelo správní centrum rozsáhlého panství, respektive velkostatku, vzešlo také odsud nemálo osob, které si zvolily, nebo jim byla vybrána kněžská služba či zasvěcený život. Předkládaný příspěvek představuje právě takové jedince z území bývalé farnosti Lnáře, to jest z obcí Lnáře, Kocelovice, Řiště, Tchořovice a Zahorčice, v období od 17. století po současnost. Časový záběr je přitom dán povahou a mírou dochování písemných pramenů, z nichž lze určit, že daný jednotlivec se v některé z uvedených obcí skutečně narodil. Relativně malý podíl duchovních povolání (římskokatolických) ve dvacátém století zase odráží to, že Lnáře byly od roku 1920 významným ohniskem Církve československé, ke které se v obci samé přihlásila více jako polovina obyvatelstva, ne však tolik v ostatních lokalitách farnosti. Mezi níže představenými osobami jsou takové, jejichž jména, troufám si říci, dnes málokomu co poví, již proto, že žily více než před sto lety. Jiní jedinci zase dosud zůstávají pro své zásluhy i relativně nedávný sklon v živé paměti. Avšak aby ani oni, ani tito nakonec přece jen neupadli v zapomnění, je motivem vzniku mého příspěvku. Za spolupráci, poskytnutí informací a materiálů pro jeho vytvoření vyslovuji na tomto místě své poděkování Marii Uřešové ze Řiště, sestře Anežce Bednářové z Kongregace Školských sester de Notre Dame, sestře Fidelis Sedlákové z Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, Mgr. Jitce Křečkové z Národního archivu v Praze, Václavu Kubešovi z Biskupství českobudějovického a Martinovi Řískému z Blatné. Protože téma následujících řádků obsahuje řadu speciálních pojmů z církevní správy, je připojen i výběrový terminologický slovníček.

ACKERMANN, Antonín

* 20. 9. 1799, Lnáře

† 16. 12. 1871, Myšenec

Narodil se jako druhý z pěti potomků Františka Ackermanna, učitele ve Lnářích, pak v Bělčicích, a Anny Rudischové (Rudišové), dcery sirotčího písaře lnářského panství. Bohoslovecká studia absolvoval v Praze, na kněze byl vysvěcen 24. 8. 1824 v Českých Budějovicích. Působil jako kaplan v Blatné (1825–1828), Staňkově (1828–1829) a Plánici (1829–1838), jako kooperátor ve Hvozdanech (1838–1848), interkalární administrátor v Bubovicích (1845–1846), interkalární administrátor (1848) a pak lokalista v Žihobcích (1848–1851), lokalista v Budislavicích (1851–1857), Neurazech (1857–1865, od 1858 prvofarář) a nakonec jako farář v Myšenci (1865–1871). Roku 1871 byl jmenován biskupským notářem.

BROŽ, František

* 5. 5. 1917, Zahorčice

† 19. 4. 1999, Počátky

Třetí z pěti potomků Josefa Brože, rolníka v Zahorčicích čp. 9, a Marie Machovcové ze Zahorčic čp. 11. Bohosloví vystudoval v Českých Budějovicích, kněžské svěcení přijal 14. 6. 1942 v Praze. Působil jako kaplan ve Švihově (1942–1944, 1945–1947), interkalární administrátor v Olešnici a administrátor excurrando v Jílovicích (1944), kaplan ve Staňkově (1947) a administrátor excurrando (pak interkalární) v Bělé nad Radbuzou a excurrando v Bernarticích, Mělnicích, Pleši a Železně (1947–1954), administrátor

excurrando v Dubci (1951–1954) a Újezdě Svatého Kříže (1953–1954), administrátor v Červené Řečici a excurrando v Hořepníku a Želivi (1954–1964), administrátor ve Věžné a excurrando v Cětovci a Hartvíkově (1964–1971), administrátor v Počátkách (1971–1991) a excurrando v Častrově (1974–1991) a Žirovnici (1980–1991). Roku 1954 byl vyznamenán právem nosit *expositorium canonicale* a roku 1955 právem užívat *synodalia*. V roce 1991 odešel do penze, přičemž ale setrval jako výpomocný duchovní v Počátkách. V mladších letech byl aktivní v Junáku a v Sokole, kde se intenzivně věnoval sportovní činnosti. Je pochován na hřbitově v Počátkách.

ČADA, František

* 19. 12. 1895, Lnáře

† 22. 8. 1984, Itálie

Syn Františka Čady, zedníka ve Lnářích čp. 120, a Barbory Bílé ze Lnář čp. 102, se stal laickým bratrem konventu bosých augustiniánů ve Lnářích. Obláčku zde měl 1. 11. 1920 a přijal při ní řeholní jméno **František od Nejsvětějšího srdce Ježíšova**. Jednoduché sliby složil 9. 11. 1921 a věčné 12. 11. 1925. V klášteře plnil funkci kuchaře. Po násilném ukončení činnosti lnářského řeholního domu v rámci druhé vlny „akce K“ dne 27. 4. 1950 byl deportován s ostatními spolubratry do internace v bývalém františkánském klášteře v Hejnicích, ale ještě téhož roku odešel jako kostelník na děkanství do Liberce. V roce 1960 se přestěhoval do Litoměřic, kde nastoupil coby kuchař na biskupství. Dožil v Itálii. K poslednímu odpočinku byl však uložen do rodinného hrobu na lnářském hřbitově za značné účasti duchovenstva i lidu.

ČADEK, Václav

* 17. 11. 1932, Kocelovice

† 5. 6. 2007, České Budějovice

Na svět přišel do rodiny Václava Čadka, rolníka v Kocelovicích čp. 2, a Anastázie Fouskové z Kocelovic čp. 45. Původně se vyučil truhlářem, maturitu si udělal při zaměstnání v Plzni a roku 1959 nastoupil studium teologie na Římskokatolické cyrilometodějské bohoslovecké v Praze-Litoměřicích. Kněžské svěcení přijal 27. 6. 1964 v litoměřické katedrále. Primici měl 5. 7. 1964 v kostele Nejsvětější Trojice ve Lnářích. Působil jako kaplan v Jindřichově Hradci (1964–1965), administrátor v Choustníku (1965–2002) a excurrando v Budislavi (1966–2002), Tučapech (1986–2002) a Hrobech (1989–2001). V letech 1993–1999 byl vikářem táborského vikariátu. Roku 2002 odešel do důchodu, který nejprve trávil na faře v Choustníku a od roku 2006 v kněžském domově v Českých Budějovicích-Suchém Vrbném. Za socialismu spolupracoval s kněžími, jimž byl odebrán státní souhlas k výkonu povolání, například s Miloslavem Vlkem či Karlem Herbstem. Zprostředkovával účast mladých na utajovaných křesťanských setkáních a prázdninových pobytech. Ve svěřených farnostech se zasloužil o obnovu zanedbaných kostelů, kapliček i křížků. Pamatoval též na rodné Kocelovice, kde se zásadním způsobem finančně a organizačně podílel na opravě kostela v Kocelovicích v letech 1989–1991 a instalaci hromosvodů v roce 2005. Je pochován v rodinném hrobě na kocelovickém hřbitově.

DRNEK, Josef

* 5. 2. 1913, Kocelovice

† 13. 10. 1968, Janovice nad Úhlavou

Byl synem Jana Drnka, polosedláka v Kocelovicích čp. 22, a Barbory Machovcové z Kocelovic čp. 44. Měl ještě čtyři starší sourozence – bratra a tři sestry. Absolvoval gymnázium v Praze a bohosloví v Českých Budějovicích. Tam byl také 19. 6. 1938 vysvěcen na

kněze. Svou první mši svatou sloužil 26. 6. 1938 v kocelovickém kostele sv. Bartoloměje za asistence P. Fulgence Novotného z kláštera ve Lnářích a P. Antonína Jarolímka, prvoděkana v Bělčicích. V duchovní správě působil nejprve jako kaplan v Hosíně (1938–1942), interkalární administrátor ve Štěpánovicích (1942) a kaplan v Táboře (1942–1947). Poté byl přeložen na Klatovsko, kde strávil zbytek svého kněžského života, a to ve funkcích interkalárního administrátora v Petrovicích (u Sušice) a excurrando ve Svojsicích (1947–1948), kaplana ve Švihově (1948–1954) a administrátora excurrando v Nezdicích a Dolanech (1952–1956), administrátora ve Švihově (1954–1956) a nadále excurrando v Dolanech, k tomu ještě excurrando ve Kbelu (1955–1956) a Předslavi (1956), a konečně administrátora v Janovicích nad Úhlavou a excurrando v Bezděkově (u Klatov) (1956–1968), Týnci u Klatov (1957–1968), Strážově (1962–1968) a Dlažově (1964–1968). Místo posledního odpočinku nalezl na hřbitově v rodných Kocelovicích.

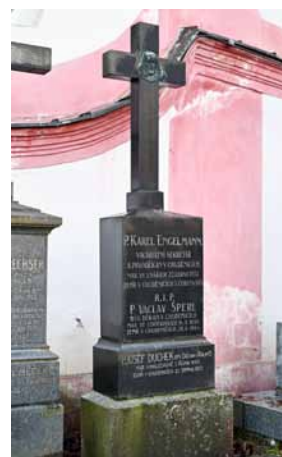

ENGELMANN, Karel

* 22. 1. 1853, Lnáře

† 3. 6. 1913, Chudenice

Narodil se jako šesté z jedenácti dětí Františka Xavera Engelmana, ředitele velkostatku Lnáře, a jako druhý potomek z jeho druhého manželství s Annou Křivancovou ze Lnář, dcerou bývalého správce ve Střelských Hošticích. Kněžské svěcení přijal 23. 7. 1876 v Českých Budějovicích. Působil jako kaplan ve Všerubech u Domažlic (1877), administrátor u Svaté Anny na Tannaberku (1877–1878), kaplan v Chudenicích (1878–1886), interkalární administrátor tamtéž (1883), interkalární administrátor (1886) a poté farář ve Velké Chmelištné (1886–1892), naposledy pak jako farář v Chudenicích (1892–1908), kde byl roku 1906 jmenován prvoděkanem a ještě v témže roce ustanoven sekretářem dolnolukavického vikariátu. Kromě toho obdržel již roku 1899 vyznamenání právem nosit *expositorium canonicale*. K 1. 1. 1909 odešel na odpočinek. Je pochován na chudenickém hřbitově.

Hrob P. Karla Engelmana v Chudenicích.

ENGELMANN, Václav

* 28. 9. 1856, Lnáře

† 2. 4. 1934, Praha

Syn Františka Xavera Engelmana, ředitele velkostatku Lnáře, a jeho druhé manželky Anny Křivancové ze Lnář, mladší bratr P. Karla Engelmana. Kněžské svěcení obdržel 20. 7. 1879 v Českých Budějovicích. Byl kaplanem v Českém Krumlově (1879) a Jistebnici (1879–1883), poté farářem v Mlázovech (1883–1891), administrátorem excurrando v Chlistově (1891) a nakonec farářem tamtéž (1891–1910), od roku 1909 s titulem osobního děkana. V roce 1910 se odebral na odpočinek, a to nejprve do Písku, pak do Prahy. Roku 1933 byl coby zasloužilý duchovní jmenován čestným konsistorním radou. Před kostelem v Chlistově stojí renovovaná litinová socha sv. Jana Nepomuckého, o jejíž pořízení se roku 1893 zasloužil. Byla vyrobena v železárnách arcibiskupského velkostatku Rožmitál, stejně jako její mladší „sestra“ z roku 1913, která stála u silničního mostu ve Tchořovicích a dnes je umístěna na kruhovém objezdu v Nepomuku.

FIALA, Josef

* 17. 3. 1763, Lnáře

† 13. 7. 1851, Lysá nad Labem

Byl synem Josefa Fialy ze Lnář, pozdějšího šafáře ve Lnářském Málkově a poté panského ovčáka opět ve Lnářích, a Kateřiny Šimůnkové z Hradiště. Nejprve vstoupil 22. 4. 1780 do řádu bosých augustiniánů v konventu Mariabrunn v Hadersdorfu u Vídně pod řeholním jménem **Eugenius od sv. Josefa**. Pak ale řád opustil a stal se světským duchovním. Kněžské svěcení přijal 13. 7. 1788 v Českých Budějovicích po studiích bohosloví ve Vídni. Zpočátku působil v rodné českobudějovické diecézi jako kaplan v Kadově (1788–1793) a farář tamtéž (1793–1798). V roce 1798 byl však propuštěn do diecéze litoměřické, kde mu byla svěřena fara v Kostomlatech nad Labem (1798–1804), odkud přešel do sousední Lysé nad Labem, nejprve jako administrátor (1804–1807), pak jako farář a osobní děkan (1807–1851). Současně byl sekretářem, poté vikářem nymburského vikariátu a okrskovým školním dozorcem. Za své zásluhy byl od diecézního ordináře jmenován čestným, pak skutečným konsistorním radou, a od panovníka vyznamenán 21. 9. 1838 Velkou zlatou civilní čestnou medailí se stuhou.

HÁJEK, Jan Benedikt

* 5. 1. 1791, Zahorčice

† 22. 7. 1842, Lnáře

Syn Františka Hájka, kováře v Zahorčicích čp. 19, a Josefy Trnkové, vstoupil jako laický bratr do konventu bosých augustiniánů ve Lnářích. Obláčku, při níž přijal řeholní jméno **Josef Benedikt od sv. Norberta**, měl 29. 9. 1812, věčné sliby pak složil 6. 1. 1815.

LEPIČ, Jan

* 9. 2. 1832, Tchořovice

† 2. 11. 1902, Dražice

Narodil se jako syn Jana Lepiče, sedláka ve Tchořovicích čp. 36, a Kateřiny Krejčové z Kocelovic čp. 11. Absolvoval německé gymnázium a pak seminář v Českých Budějovicích. Na kněze byl vysvěcen 1. 8. 1858 tamtéž. Působil jako kaplan v Chyškách (1858–1859), kooperátor v Březnici (1859), kaplan a katecheta dívčích škol v Táboře (1859–1869) a farář v Dražicích (1869–1902). Roku 1891 byl vyznamenán právem nosit *expositorium canonice*, roku 1895 jmenován biskupským notářem a v roce 1899 osobním děkanem. Za celoživotní zásluhy o školství obdržel záslužnou medaili.

LOUČKA, Josef

* 3. 6. 1811, Lnáře

† ???

Na svět přišel v chalupnické usedlosti čp. 56 jako syn Josefa Loučky, původem z Hornosína, a Marie Vaněčkové pocházející z řečené usedlosti. Vstoupil do řádu Milosrdných bratří. Obláčku měl 1. 12. 1837 v Praze a přijal při ní řeholní jméno **Flosculus**. Chalupu ve Lnářích převzal od rodičů roku 1842 jeho mladší bratr Václav Loučka (* 13. 11. 1813), zatímco „bratru Josefovi Loučkovi, který v Brně v Moravě v klášteře Milosrdných se vynachází, postupující otec žádný podíl neustanovil, poněvadž již s ním mnoho výloh měl.“ Ve zmíněném konventu u sv. Leopolda v Brně byl laickým řeholníkem (fráterem). Zdá se ale, že věčné sliby vůbec nesložil a někdy po roce 1843 řád opustil. Jeho další osudy nejsou prozatím známy.

Znak řádu Milosrdných bratří

MACHOVEC, Josef

* 28. 3. 1784, Lnáře

† 20. 6. 1831, Lnáře

Syn Jana Machovce ze Zahorčic, toho času ovšem pacholka ve Lnářském panském dvoře, a Kateřiny Sedlákové z Polánky. Bohosloví vystudoval v Českých Budějovicích, kde byl také 18. 9. 1807 vysvěcen. Kněžskou službu konal na Lnářském panství, nejprve jako fundační kaplan v Kadově (1807–1809), pak jako farář ve Hvožďanech (1809–1816) a nakonec v Zábouří (1816–1830). V roce 1830 odešel na odpočinek. Dožil v rodných Lnářích a tam byl také pohřben. Za svého působení ve

Hvožďanech nacvičil a uvedl u příležitosti návratu hraběte Klemense Wenzela Linkera von Lützenwicz z napoleonských válek roku 1814 oslavnou píseň, zkomponovanou pro ten účel rožmitálským kantorem Jakubem Janem Rybou.

MAŠKOVÁ, Marie

* 9. 11. 1877, Lnáře

† 7. 9. 1917, Sušice

Byla dcerou Emanuela Maška, rolníka ve Lnářích čp. 38, a jeho první manželky Josefy Jandové ze Lnář čp. 71, a tudíž také sestřenicí další řeholnice rodem ze Lnář Anny (Elvany) Pivničkové. Vstoupila nejprve jako chovanka (1894), pak kandidátka řehole (1896) do mateřince Kongregace Školských sester de Notre Dame v Horažďovicích. Při obláčke dne 7. 8. 1901 přijala řádové jméno **Marie Benigna (Dobrotivá)**. Jednoduché sliby složila roku 1903, věčné v roce 1906. Mezitím absolvovala zkoušku z ženských ručních prací, které následně ve vzdělávacích institutech své kongregace vyučovala jako industriální učitelka. Působila v řádovém domě u sv. Anny v Ječné ulici v Praze (1899–1906), pak v Hradci Králové (1906–1907), Novém Bydžově (1907–1909), opět v Hradci Králové (1909–1916), a nakonec, již jako nemocná, v Sušici (1916–1917). Zemřela následkem nádoru kolena. Byla charakterizována jako řeholnice mírumilovná, čistotná a pořádná, která se i ve své těžké nemoci snažila plnit svěcené úkoly a byla příkladně trpělivá a odevzdaná do vůle Boží. Její ostatky byly spolu s ostatky dalších spolusester přeneseny roku 1977 ze sušického hřbitova na kongregační pohřebiště v Horažďovicích.

MODR, Václav

* 27. 9. 1833, Lnáře

† 8. 3. 1917, Lnáře

Syn Františka Modra, krejčího ve Lnářích čp. 61 a dlouholetého kostelníka filiálního kostela sv. Mikuláše, a Marie Duškové ze Lnář čp. 48, se vyučil také krejčím a nějaký čas pracoval v Praze. Pak se ale vrátil do Lnář a vstoupil do zdejšího kláštera bosých augustiniánů. Žil nejprve deset let jako kandidát řehole. Obláčku, při níž přijal řeholní jméno **Metoděj od sv. Víta**, měl až 14. 10. 1865 a věčné sliby složil 16. 10. 1869. V klášteře plnil funkci vrátného a do roku 1895 i kostelníka klášterního a současně farního kostela Nejsvětější Trojice. Roku 1898 byl vyznamenán Čestnou medailí za čtyřicetileté věrné služby. Jeho řádový představený P. Alois Majer se o něm vyjádřil jako o člověku, který „neměl nepřátel a nebyl nikomu nepřitelem“. Jako první spočinul k věčnému odpočinku na soukromém řádovém hřbitově v klášterní zahradě, zřízeném roku 1905. Po zrušení tohoto pohřebiště v roce 2018 byly jeho ostatky spolu s ostatky dalších zde pochovaných řeholních spolubratří exhumovány a 14. 12. téhož roku pietně uloženy do řádové krypty ve Lnářském kostele Nejsvětější Trojice.

PIVNIČKOVÁ, Anna

* 24. 6. 1880, Lnáře

† 25. 3. 1942, Praha

Dcera Václava Pivničky, polosedláka ve Lnářích čp. 36, a Magdaleny Jandové ze Lnář čp. 71, sestřenice další z řeholnic rodem ze Lnář Marie (Benigny) Maškové. Jako sestra **Elvana** složila 7. 6. 1903 věčné sliby v Kongregaci Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze. Po celý svůj řeholní život působila v mateřské škole, nejprve v Místku, od roku 1913 pak na pražském Pohořelci. Těšila se velké oblibě u dětí i jejich rodičů. Je pochována na řádovém hřbitově v Řepích.

SCHLEMMER, Jan Adam Tomáš

* 15. 5. 1760, Lnáře

† 25. 2. 1826, asi Praha

Třetí syn a pátý z celkem šesti potomků Kašpara Jiřího Schlemmera, panského felčara ve Lnářích, a Anny Erbenové, dcery správce panství

Drahenice. Teologická studia absolvoval v Praze, kněžské svěcení přijal 17. 8. 1786 v Českých Budějovicích. Duchovní službu nastoupil v rodné diecézi jako kaplan v Záběhově (1786–1793) a následně zámekský kaplan v Bratronicích (1793–1799). Roku 1799 však byl propuštěn do pražské arcidiecéze, kde působil coby kaplan na Novém Městě pražském (1799–1804). Poté se nicméně vrátil do diecéze českobudějovické a byl ustanoven lokalistou ve Čkyni (1804–1819), pak v Neurazech (1819), kam ovšem fakticky nenastoupil. Pro různé prohřešky proti kněžské disciplíně odešel mimo aktivní službu a přebýval u Milosrdných bratří v Praze.

TIPPNER, František Ignác

* 10. 8. 1697, Lnáře

† 30. 10. 1764, Praha

Byl synem Jana Jindřicha Tippnera, obročního, posléze důchodního a nakonec hejtmana Inářského panství, a Kateřiny Rosnaurové. Vstoupil do konventu bosých augustiniánů v rodných Lnářích a přijal řeholní jméno **Jan Bonus od sv. Kateřiny**. Věčné sliby zde složil 10. 6. 1715. Kněžské svěcení pak přijal po bohosloveckých studiích dne 20. 12. 1721. Žil a zemřel v pražském klášteře svého řádu u sv. Václava na Zderaze.

TIPPNER, Václav Matouš

* 21. 9. 1701, Lnáře

† 21. 12. 1737, Lnáře

Syn Jana Jindřicha Tippnera, obročního, důchodního a posléze hejtmana Inářského panství, a Kateřiny Rosnaurové, následoval příkladu svého staršího bratra Františka Ignáce a rovněž vstoupil do řádu bosých augustiniánů, ovšem v Táboře. Zvolil si řeholní jméno **Eustach od sv. Kajetána**. Věčné sliby složil 7. 7. 1719, na kněze byl vysvěcen asi koncem roku 1725. Posléze se vrátil do Lnář a ve zdejších klášteře fungoval jako nedělní kazatel. Je pohřben v řeholní kryptě Inářského kostela Nejsvětější Trojice, dříve farního a klášterního.

VYSTRČIL, Jaroslav

* 22. 7. 1920, Lnáře

† 17. 10. 2000, Český Brod

Na svět přišel do rodiny Karla Vystrčila, panského kočího ve Lnářích čp. 18, a Marie Ranecké ze Žďáru nad Sázavou (zámek). Byl mladším bratrem P. Karla Václava Vystrčila (* 5. 9. 1909, Malý Rohozec, † 25. 11. 1981, Plzeň), posledního převora konventu bosých augustiniánů ve Lnářích a duchovního správce farností Lnáře a Kasejovice. Vystudoval arcibiskupské gymnázium a arcidiecézní bohoslovecké učiliště při Univerzitě Karlově v Praze. Na kněze byl vysvěcen 25. 6. 1944. Působil jako kaplan v Mýtě (1944–1945), Kolíně (1945–1948), Praze-Liboci (1948–1951), Kouřimi (1951–1953), administrátor v Družici a excurrando v Bratronicích (1953–1957), administrátor v Českém Brodě (1957–1975) a děkan tamtéž (1975–2000), současně administrátor excurrando ve Štoltmířích (1957–1978), v Přistoupimích (1979–2000) a ve Lstibořích a Bylanech (1990–2000). V letech 1969–1973 zastával též funkci vikáře kolínského vikariátu. Roku 1969 byl jmenován arcibiskupským notářem a v roce 1970 osobním děkanem. Odmítl vstoupit do Sdružení katolických kněží *Pacem in terris*, s komunistickou reprezentací města Český Brod však dovedl vycházet a získat i jejich podporu při opravách kostela. Roku 1989 byl přijat do bratrstva řádu bosých augustiniánů a posléze se stal titulárním převorem Inářského konventu. Ze své pozice se podílel na restituci budov bývalého kláštera ve Lnářích ve prospěch řádu roku 1996. Uplatnil se též jako historik a spisovatel. Je autorem knih *Křesťanský východ* (1992), věnované dějinám, věrouce a liturgii východních církví, a historického pojednání *Syn rebelův: kulturní obraz ze 17. století* (2005) o P. Václavu Rudolfovi Harantovi z Polžic a Bezdržic, jednom z prvních kněží řádu bosých augustiniánů českého původu a synovi Kryštofa Haranta, popraveného roku 1621 na Staroměstském náměstí spolu s dalšími dvaceti představiteli protihabsburského stavovského odboje. Je pochován na hřbitově v Českém Brodě.

Vladimír Červenka

Slovníček vybraných pojmů z církevní terminologie

administrátor – duchovní pověřený dočasnou správou farnosti

administrátor excurrando – doslova vyjíždějící (dojíždějící) duchovní, tj. pověřený též dočasnou správou farnosti, která není jeho sídlem

administrátor interkalární – dočasný správce farnosti od jejího uprázdňení do ustanovení nového faráře

(arci)biskupský notář – čestný titul pro zasloužilé kněze v duchovní správě

(arci)diecéze – církevně-správní obvod v čele s (arci)biskupem

děkan – čestný titul duchovního správce významnější farnosti s titulem děkanství (prvnímu v řadě souvislých děkanů se říká prvoděkan); může být udělen jako vyznamenání konkrétnímu zasloužilému knězi (osobní děkan)

expositorium canonicale – krátký pláštík kleriky, splývající na ramena; právo nosit ho je udělováno jako vyznamenání zasloužilým kněžím

farář – kněz ustanovený ke správě farnosti (první v řadě může být nazýván prvořadím)

konsistorní rada – člen konsistoře, tj. poradního sboru diecézního biskupa (skutečný konsistorní rada); též vyznamenání pro zasloužilé kněze (čestný konsistorní rada)

kaplan – kněz, jemuž je svěřena duchovní péče o určitou skupinu lidí (například vězeňský, vojenský, univerzitní kaplan), nebo ustanovený k určité kapli, či spolupracovník faráře (administrátora), dnes označovaný jako farní vikář

kooperátor – kněz vypomáhající farářovi v rozlehlejší nebo lidnatější farnosti, v podstatě kaplan (v dnešním smyslu farního vikáře)

konvent – komunita řeholníků či řeholnic, v přeneseném smyslu i budova či prostory jimi obývané

lokalista – kněz samostatné duchovní správy, jež není farností (lokalie)

obláčka – obřad oblečení do řeholního roucha, spojený obvykle s přijetím řádového jména

ordinář (diecézní) – biskup

primice – první mše svatá sloužená knězem po vysvěcení

synodalia – druhé otevřené rukávy na klerice; právo nosit je se uděluje jako vyznamenání zasloužilým kněžím

vikariát – menší církevně-správní obvod v rámci diecéze, sestávající zpravidla z několika farností, v čele s vikářem (okrskovým vikářem)

vikář (okrskový) – kněz, který vede vikariát

Devatenáctý ročník masopustu ve Lnářích

Počtem masek udržel dosavadní průměr. Do ulic tentokrát vyšlo 55 skvěle vyšňořených herců a hereček staročeské lidové veselice.

Ve Lnářích místní lidé období masopustu doslova zbožňují a těší se na tradiční průvod obcí prakticky již od Vánoc. O tom svědčí i obrovský zájem o splnutí s rejem maškar při letošním 19. ročníku. V určenou hodinu se vedle někdejšího hostince „Přístav“ shromáždilo 55 masek převážně domácí výroby. Na první pohled bylo patrné, že fantazii a smyslu pro dokonalost se při zhotovování kostýmů meze nekladly. A zaznělo i povzbudivé heslo: „Covid necovid – my se budem radovat. Covid necovid – my se budem smát!“ Jako obvykle se průvodu zúčastnili také příznivci masopustu z nedalekých Zahorčic a Tchořovic. „Na obou stranách máme skutečně masivní podporu,“ zdůrazňuje předseda TJ Sokol Lnáře a hlavní průkopník masopustních tradic Václav Krejčí. A byl to právě obnovený výbor uvedené sportovní organizace, který po dvanáctileté odmlce v roce 2003 vrátil do společenského repertoáru Lnář tento hezký lidový svátek.

Mimořádný rozmach podle Václava Krejčího prožívalo masopustní veselí na Inářské půdě během 70. a 80. let minulého století. „*Tehdy se chopily pořadatelské taktovky všechny tři zdejší spolky – TJ Sokol Lnáře, myslivci i požárníci. Mimoto ruku k dílu přiložil také svaz žen,*“ vzpomíná Václav Krejčí. Pak po roce 1990 nastalo ticho po pěšině, než přišla zmíněná

iniciativa TJ Sokola Lnáře. Sám jeho předseda šel vždy ostatním příkladem: „Každý rok jsem šel za něco jiného. Jednou to byl instalatér, jednou školník, potom zase kuchař... Jednou jsem dokonce dělal i nevěstu,“ směje se vlastník nekonečného obzoru pohody a dobré nálady. Letos poprvé musel Václav Krejčí průvod ze zdravotních důvodů vynechat. Ale slavnostní akt vznesení žádosti starostovi obce o udělení povolení maškaram ke svobodnému pohybu v zastavěné lokalitě samozřejmě zazněl z jeho úst.

V novodobé historii Lnářského masopustu byl zaznamenán největší počet masek roku 2009. Tehdy jich pestrý průvod čítal 64. „Nícmeně se to pořád pohybuje okolo cca 50 převleků. Plus minus,“ konstatuje spokojeně Václav Krejčí.

V čele masopustního průvodu letos kráčel starosta Lnář Ing. Josef Honz v parádním „ohozu“ pankáče. Ten si opětovně zvolil po loňském úspěchu, jaký s ním měl. Místní občané ani tentokrát nezklamali a připravili pro rozdávající maškary a trio muzikantů bohaté tabule, překypující jídlem i pitím. Zklamalo však počasí – chvílemi to vypadalo, jako by se nebeští andělé mlátili hlava nehlava peřinami. Sněhové přehánky byly chvílemi velmi nepříjemné. To však nemohlo zkazit všeobecnou atmosféru přátelství a pospolitosti. Co se týče okružního pochodu Lnářemi, štreka je to pořádná. Ale jako vždycky se to zvládlo a večer v patře obecního „Přístavu“ jaksepatri tuplovaně oslavilo. I s hudbou.

Vřelé poděkování za skvělý masopust patří vedle předsedy TJ Sokol Lnáře Václavu Krejčímu a jeho spolku samozřejmě starostovi obce Ing. Josefu Honzovi ze Zahorčic a místostarostovi Mgr. Vladimíru Červenkovi. Vedle jejich lvího podílu na zdaru celé akce patří v neposlední řadě pochopitelně díky všem účastníkům masopustního průvodu, divákům a štědrým občanům, co nasýtily hladové a napojily žízňivé.

Sláva Lnářských masopustů je nesmrtelná stejně jako sláva všech jedinců dobré vůle, kteří v dnešní těžké a přetechizované době obětavě tuto a podobné tradice a obyčeje rozvíjejí.

Vladimír Šavřda

Mateřská škola Lnáře

6. 1. 2022 nás navštívili Tři králové a popřáli nám do nového roku.

Opravdové zimy jsme si letos neužili, tak jsme si na ni alespoň zahráli.

Nezapomněli jsme ani na ptáčky u krmítka.

Před maškarním karnevalem jsme si školku vyzdobili klauny.

Také zasněženou krajinu jsme si museli vyrobit.

A k výzdobě nechyběly ani škrabošky.

K zimnímu období patří masopust a maškarní karneval. Toho jsme si užili do sytosti.

Významné výročí – diamantovou svatbu –
60 let společného života oslavili dne 3. 3. 2022
manželé **Alena a Miroslav Boušovi** ze Lnář
Hodně zdraví do dalších společných let,
mnoho životního elánu a spokojenosti
přeje celá rodina.

Základní škola Lnáře

nabízí pro Vaše dítě vzdělávání v příjemném a nadstandardně vybaveném prostředí školy rodinného typu s podporou moderních metod ve výuce a individuálním přístupem ke každému žákovi.

<http://zs.lnare-obec.cz>

tel.: 383 495 292

INFOCENTRUM A GALERIE TVRZ LNÁŘE
srdečně zve na výstavu

**SOUZNĚNÍ
KRAJKY
A FOTOGRAFIE**

*Olga a Jan
Kurzovi*

Vernisáž
11.6.2022
v 16:00

Úvodní slovo
Mgr. Vladimír Červenka

Výstava potrvá do 31.8.2022

Otevřeno červen - srpen: ÚT - NE 9:30 - 12:00, 12:30 - 16:30

Naši oslavenci

březen: pan Zach J. – 75 let
duben: paní Kaiserová M. – 70 let
pan Melán J. – 70 let
květen paní Průchová J. – 75 let
paní Fenclová J. – 75 let

Oslavencům zastupitelé přejí mnoho zdraví, pevné nervy, úžasné rodinné zázemí a mnoho sil do dalších let.

pan Cabicar, 75 let

paní Kotounová, 80 let

paní Zachová, 75 let

Dětský hasičský bál

V sobotu 12. 2. 2022 pořádalo SDH Mačkov na sále místní hospůdky maškarní bál. Připraveny byly pro děti různé soutěže a samozřejmě odměny. Celkem jsme napočítali 23 masek, což je na náš sál vcelku hojná účast. Mezi zúčastněnými byli jak místní, tak i přespolní.

Protože nám onemocněla naše pořadatelka, museli jsme se organizace narychlo zhostit my, muži. Doufáme, že se akce líbila všem zúčastněným a budeme se těšit na další rok.

Jakub Sklenář,
člen SDH Mačkov

Výlet do Aquaparku Čestlice

Během jarních prázdnin jsme 21. 2. 2022 navštívili Aquapark Čestlice v Praze.

Jan-Matěj Rak
kytarový koncert
v zámecké kapli

Zámek Lnáře
11. června 2022 v 18 hodin

Předprodej vstupenek
Infocentrum Tvrz Lnáře
tel. 380 423 313
Infocentrum Blatná
tel. 380 311 260
vstupné 270,- Kč

Obecní brigáda u cyklostezky 26. 2.

Chtěla bych moc poděkovat účastníkům brigády. Byla jsem velmi mile překvapena hojnou účastí a pozitivní náladou. Sešlo se nás přes 30 brigádníků od 4 let do 74 let. Vyřezali jsme křoví okolo rybníka Mačkovský Velký, vyčistili potok z Mačkova, spálili hromady roští, odnesli a odvozili spousty odpadků, upekli jsme si burty, dali si pivo, kávu a minerálky, popovídali a zhodnotili den. Mnozí přijeli pomoci na své technice a přinesli vlastní pily a nůžky. Akce se moc povedla a udělalo se mnoho práce. Ještě si jednou něco podobného zopakujeme v dubnu před slavnostním otevřením cyklostezky 1. 5. Děkuji všem za účast. Jste super.

Hana Míková, starostka obce

Vyřezání křoví pod Pahorkem a pod rybníkem Drašťák

Dřevořezby u cyklostezky Mačkov

U rybníka Mačkovský Velký, podél cyklostezky rostou houby a vyskytují se různá zvířátka.

Některé jsou dokonce vyřezané ze dřeva. Paní Věra Pangrácová, kulturní referentka obce Mačkov, udělala rozhovor s aktérem těchto skvostů panem Vítem Budkou.

Dobrý den, mohl byste se nám v krátkém rozhovoru představit? Představit svoje dílo a popsat útrapy a radosti řezbaření.

Dobrý den, ano velice rád. V první řadě bych chtěl poděkovat paní starostce Mačkova paní Hance Míkové, že si pro tuto práci vybrala právě mě a že jsem se mohl podílet za zkrášlení cyklostezky. Jmenuji se Vít Budka a jsem z Bělčic.

Kolik je vám let a jak dlouho se věnujete této zálibě?

Je mi 32 let a této zálibě se věnuji druhým rokem.

Co vás k tomuto koníčku přivedlo?

Začalo to sázkou s kolegou z práce. Zda zvládneme vyřezat houbu ze dřeva. Vždy se mi řezby líbily a chtěl jsem si to vyzkoušet. Paradoxem je, že vůbec neumím malovat.

Čím jste vyučen nebo co jste studoval?

Jsem vyučený automechanik, ale během zaměstnání jsem si dodělal maturitu v oboru podnikání. K dřevořezbám poměrně daleko. 😊

Jaká byla vaše první vyřezaná věc?

Přeci ta houbka. Poté jsem se úplně sám pustil do sovy. Doma se líbila a mě řezbařina začala bavit čím dál víc.

Jaké techniky používáte, čím řežete a co se dál se dřevem musí dělat, aby vše vypadalo tak, jak má?

Začínám od velké motorové pily, postupně беру na práci menší pily a speciální carvingové lišty. Pak přímé brusky s různými nástavci na detaily. Na brusky a menší pily potřebuji proud, takže pokud nemohu vyřezávat doma, vozím s sebou i centrálu. Na úpravu povrchu kartáče a brusky, oheň a pak už nátěry.

Na co jste ze svých výrobků nejvíce pyšný?

Na sochu jelena s kolouškem a psí lavičku pro Psí Domov Nora.

Jste zaměstnaný a vyřezávání je pro vás koníčkem. Jak vše skloubíte s rodinou?

Časově je to dost náročné, ale zatím jsem schopen si udělat čas na společné rodinné aktivity. Moje žena je vždy první kritička. Často velmi upřímná, ale jsem moc rád, že mě podporuje v této činnosti. 😊

Kde mohou lidé vaše výrobky vidět, krom naší mačkovské cyklostezky?

Na facebookových stránkách: Výrobky ze dřeva VB Beky.

Děkuji za rozhovor.

I já děkuji.

Věra Pangrácová, kulturní referent

Nezvaný host

Povím Vám pohádku o velmi zvláštním, nechtěném návštěvníkovi Mačkova, nemající pražádný vztah k obci (majetkový, kamarádský, příbuzenský).

Způsob života nezvaného hosta do dnešního století a do naší kulturní společnosti nepatří. Obyvatelé Mačkova se ho obávají. Majitelka pozemku z Blatné je ke svému majetku netečná...

Volně pobíhající vlčák, který děsí všechny v širokém okolí, nepořádek u rybníka Drašťák, kam celá vesnice chodila na procházky, a relax. Podivný způsob života, který není ani přírodní, ani civilizovaný... to jsou věci, které pobuřují nejen obec, která okolí vyčistila a zpříjemnila, ale hlavně její obyvatele.

Život na poli tak, jak ho naši předci neznali

S pokorou vzpomínáme na obrovskou dřinu našich předků, kteří na polích a lukách od rána do večera pracovali, aby získali pro svůj těžký život obživu. Bohu díky, dnes to již neplatí, a vše za nás zvládne pár šikovných chlapů a mnoho jejich geniálních mašin. O to je pro dnešního venkovana nepochopitelnější, že i v dnešní moderní době se jednoho krásného rána probudí a zjistí, že na poli za obcí už to zase pořádně žije. Začal tu hospodařit na cizím PRAČLOVĚK. Přijel sice moderním vozem, ale tím se u něj evoluce definitivně zastavila. Otočila se i kola času zpět. Rychle se přes středověk přehoupl do doby neandrtálské. Chystá se lovit zvěř, lapat ryby v místním obecním rybníku. Obrůstá vousem a i své tábořiště zamaskoval vánočními stromky, co lidé odhodili u kontejneru.

Očekávám budování pastí na mamuta, snad se dočkáme i kultovního kanibalismu. I k tomu možná jednoho dne dospějeme. Nevěříte? Věřte! To se skutečně děje. Občane, děs se. Proti činnosti pračlověka není obrany. Policie, úřady, životní prostředí, katastrální úřad, stavení odbor, občanské soužití a další státní orgány jsou v této věci bezradné. Zákon totiž s životem pračlověka nepočítá. Co s tím? Pouze majitel pozemku si musí pračlověka řádně ulovit a tím obnovit právo nedotknutelnosti soukromého majetku. Ale co když ani ten nemá na ukončení činnosti pračlověka zájem? Nevadí mu devastace jeho majetku a vžívá si radosti ze zděšení a bezmoci občanů vesničky. V tomto případě zřejmě nezbývá než čekat, až tento, bohužel občan ČR, přestane napodobovat dobu kamennou a promění se v neškodnou fosilii. Pak si všichni odechnou a svět bude opět v pořádku.

za hospodářský výbor zastupitel obce Mačkov

DNE 02. 04. 2022

sobota

NA NÁVSI OBCE OD 11,00h – 15,00h.

SVOZ

elektroodpadu, velkoobjemového odpadu (VOO),
nebezpečného odpadu (NO)

Velikonoční řehtání

vodí: A. Pangráč, M. Balogová, F. Doležal

Sraz na návsi obce na ZELENÝ ČTVRTEK 14. 4. 2020 v 9,00 h

S koledou po vejcích na BÍLOU SOBOTU 16. 4. 2020 ve 13,00 h

Jarní Mačkovský běh - 4.000m „od kapličky ke kapličce“

V. Ročník

Dne 23.4.2022

Prezentace od 12.00 hod. **Start 13.30 hod. u kapličky**

Ceny pro nejlepší budou ...

Nejrychlejší převezme putovní pohár starostky obce Mačkov

Startovné 100 Kč

Po běhu občerstvení v místním pohostinství

PÁLENÍ ČARODĚJNIC A STAVĚNÍ MÁJE

V Mačkově Dne 30. 4. 2022

Sraz 30. 4. v 10:00 hod (příprava)

Stavění začíná v 17:00 hod.

Občerstvení zajištěno.

Těšíme se na Vás.

Obec Mačkov vyhlašuje soutěž

Nejlepší fotografie dřevořezby u cyklostezky.

Fotografie zasílejte na e-mail starosta@mackov.cz nebo na adresu Mačkov 75.

Uveďte svoje jméno a název fotografie.

Uzávěrka přijímek fotografií 24. 4. 2022

Nejlepší fotografie bude vyhodnocena

na slavnostním otvírání Cyklostezky 1. 5. 2022 v 13,30h.

Obec Mačkov zve malé i velké na slavnostní otevření cyklostezky Mačkov

Kdy: 1. 5. 2022 ve 13h.

Kde: u cyklostezky na začátku Mačkova

Program:

Uvítání hostů (předjezdů) pana Šestáka a pana Kratochvíla,
Uvítání dětí s koly,
Výstava soutěžních fotek, představení pana Budky – řezbáře
vyhodnocení nejlepších fotografií dřevěných u cyklostezky,
občerstvení a hudba u rybníka Mačkovský Velký

Poděkovat bych chtěla sponzorům tohoto plesu a obci Předmíř za jejich finanční příspěvek a také samozřejmě každému, kdo se na jeho pořádání účastnil.

Olga Cihlová

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané

Choura Josef (72), Halamová Marie (73),
Cihlová Jaroslava (71), Janotová Anna (76),
Frýzková Marie (60)

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně stálé zdraví a mnoho životních úspěchů.

A co se chystá?

Začátkem měsíce dubna budou v našich obcích rozmístěny kontejnery na velkoobjemový odpad a drobný nebezpečný odpad. V Předmíři a Zámlyni ve dnech 2.–3. 4., v Metli a v Říšti o týden později 9.–10. 4. 2022. Sběr elektroodpadu probíhá průběžně po celý rok – po předchozí domluvě v kanceláři OÚ.

Dne 2. 4. 2022 se uskuteční ve všech našich obcích jarní úklid – obec se tak opět připojí k celorepublikové akci „Uklidme Česko“. Sraz účastníků bude jako vždy v 9:00 u kapličky v každé místní části. Po provedeném úklidu bude následovat občerstvení. Tímto bych chtěla pozvat všechny občany.

Pavel Karlík

Tříkrálová sbírka

Jak již bylo psáno v minulém Sobáčku, v měsíci lednu se uskutečnila v našich obcích Tříkrálová sbírka. Celková vybraná částka činila 11 796 Kč. Tímto děkujeme všem dárčům.

Hasičský ples

Po koronavirové odmlce se letos opět uskutečnil hasičský ples v kulturním domě v Předmíři. Pokud jsme dobře počítali, měl by to být 18. ročník po předchozí několikaleté pauze. Vzhledem k epidemii koronaviru v minulých měsících to byla po dlouhé době první kulturní akce v obci. Členové SDH Předmíř se na jeho konání dohodli na své členské schůzi s podmínkou zrušení opatření, která ještě v době konání schůze panovala. Situace se vyvíjela vcelku v prospěch konání, a tak byla pomalu rozjeta příprava plesu. Zahrát nám přijela kapela MELODY BAND, kterou jsme oslovili již podruhé. I letos zahrála opravdu moc pěkně. O občerstvení se postarala naše hospodská Petra Muchová se svými pomocníky. Protože ples se spojen i s oslavou Mezinárodního dne žen, dostala každá žena u vstupu kytičku od členů SDH.

I přesto, že to byla opravdu první akce po dlouhém čase, nás potěšil vcelku slušný zájem přespolních, kterých bylo pomalu víc, než místních občanů. Sál tedy rozhodně nezůstal prázdný a všichni se, myslím, dobře bavili a přijdou rádi za rok znova. Hojná účast mladších ročníků byla povzbudivá.

Výtěžek z plesu je nemalou injekcí do hasičské pokladny, a tak si budou moci mladší členové pořídit třeba něco na své sportovní aktivity, kterých se v loňském roce účastnili a plánují v letošním roce pokračovat. V plánu je i uspořádat nějaké letní posezení.

Návštěva významných politiků v Radomyšli

V lednu navštívili Radomyšl místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Bartošek a náměstek hejtmana Jihočeského kraje František Talíř. Zajímali se nejen o to, jak probíhá rekonstrukce sokolovny, kterou Jihočeský kraj finančně podpořil, ale i o to, co je v Radomyšli nového, co se nám podařilo, co nás pálí. Projednávali jsme rovněž možnosti podpory Svazků obcí Jihočeským krajem a hovořili o budoucnosti dotací z Programu obnovy venkova. Oba konstatovali, že budou tyto aktivity kraje podporovat.

Luboš Peterka

Hokejisté skončili před branami finále Krajské hokejové ligy

Hokejisté TJ Sokol Radomyšl A mají za sebou skvělou sezonu, když skončili na 5. místě v základní části, ve čtvrtfinále play-off porazili v derby velkého rivala HC Strakonice a sklonit se museli až v semifinále před silným Spartakem Soběslav.

Tabulka po základní části:

1	HC Samson Č. Budějovice	20	19	0	0	1	156:47	57
2	OLH Spartak Soběslav	20	14	1	2	3	110:63	46
3	HC Slavoj Č. Krumlov	20	13	2	0	5	123:70	43
4	HC Strakonice	20	12	1	1	6	92:83	39
5	TJ Sokol Radomyšl	20	9	1	2	8	100:112	31
6	TJ Lokomotiva Veselí nad Lužnicí	20	10	0	0	10	100:95	30
7	HC Milevsko 1934	20	8	0	1	11	85:86	25
8	TJ Hluboká nad Vltavou Knights	20	7	1	0	12	86:95	23
9	HC Vimperk	20	7	0	1	12	72:102	22
10	HC Střelci J. Hradec	20	4	0	0	16	64:123	12
11	TJ Božetice	20	0	1	0	19	38:150	2

autor fotografie Jan Škrle

Čtvrtfinále play-off

HC Strakonice – TJ Sokol Radomyšl 5:7 (0:1, 2:3, 3:3)

TJ Sokol Radomyšl – HC Strakonice 3:1 (1:0, 1:0, 1:1)

Konečný stav série: 2:0.

Semifinále play-off

OLH Spartak Soběslav – TJ Sokol Radomyšl 8:4 (2:1, 4:2, 2:1)

TJ Sokol Radomyšl – OLH Spartak Soběslav 2:4 (1:0, 0:3, 1:1)

OLH Spartak Soběslav – TJ Sokol Radomyšl 7:1 (1:1, 3:0, 3:0)

Konečný stav série: 0:3.

Hokejisté Radomyšle B vyhráli Okresní soutěž v hokeji.

Tabulka:

1. Radomyšl B	18	15	2	1	125 : 49	32
2. Protivín	18	15	1	2	126 : 41	31
3. Drachkov	18	13	2	3	116 : 51	28
4. Prachatice	18	12	1	5	97 : 55	25
5. Vodňany	19	10	0	9	101 : 104	20
6. Blatná	19	7	2	10	99 : 125	16
7. Ales	18	5	2	11	63 : 91	12
8. Eagles	18	6	0	12	55 : 87	12
9. Spedition Schäfer	18	5	1	12	91 : 113	11
10. Netolice	18	5	1	12	72 : 116	11
11. Horažďovice	18	1	0	17	55 : 168	2

Jan Karvan

Modernizace počítačové učebny a výtah v ZŠ

Projekt „Modernizace počítačové učebny a výtah v ZŠ Radomyšl“ byl předložen v rámci Integrovaného regionálního operačního programu, v prioritní ose 4: Komunitně vedený místní rozvoj. Projektu, jehož celkové náklady činí 1 544 810,22 Kč, z toho způsobilé náklady 1 513 760,22 Kč, byla přiznána dotace ve výši 95 % způsobilých výdajů, tj. 1 438 072,20 Kč.

Fyzická realizace projektu byla ze strany ZŠ Radomyšl zahájena dne 5. 3. 2020, s cílem dokončit projekt nejpozději do 31. 12. 2021.

Hlavním předmětem projektu byl nákup vybavení do počítačové učebny. To zkvalitní a zefektivní výuku na ZŠ Radomyšl. Potřebnost modernizace vybavení počítačové učebny vyplývá z absence moderního vybavení k výuce informatiky na ZŠ Radomyšl. Škola chce vést své žáky k profesionálnímu ovládnutí moderních informačních technologií, které absolventi uplatní zejména na středních školách či v dalším profesním životě.

Kreativní využití vybavení přinese žákům do výuky nové možnosti, menší děti budou moci být vzdělávány v moderně vybavené učebně, což významně podpoří jejich chuť vzdělávat se v oblasti informatiky, starší žáci si navyknou na práci s digitálními technologiemi za pomoci moderního vybavení. Dovednosti, které žáci díky projektu získají, budou jedny z nejvíce oceňovaných dovedností.

Žadatel zajistí fyzickou dostupnost a bezbariérovost nejen dotčené učebny, ale i dalších částí budovy školy. Bude zřízen a instalován výtah pro osobní bezbariérovou přepravu. Projekt „Modernizace přírodovědné učebny pro výuku chemie a fyziky“ byl spolufinancován Evropskou unií.

Jan Babka

Lyžařský kurz na ZŠ Radomyšl

Z loňského roku jsme žákům ze sedmé a osmé třídy dlužili lyžařský kurz. Nakonec kurz proběhl, ale trochu netradičně. Lyžák očima dětí:

„Tento lyžák byl můj první. Moc jsem si ho užila. Měli jsme být v penzionu v Mitterdorfu nakonec jsme spali ve škole a bylo to moc fajn.“

„Byli jsme na Kvildě, Lipně a na Zadově, nejvíc se mi líbilo na Zadově.“

„Cesty autobusem byly dlouhé, ale vyplatilo se to. Celý týden jsme spali ve škole na tatami. Bylo o nás krásně postaráno. Večer jsme tancovali, zpívali a hráli ping-pong. Se třídou jsme zažili spoustu zážitků a zábavy.“

„Ráno nás opět přišla vzbudit paní učitelka a po tom co jsme se oblékli, šli jsme na snídani. Po snídani jsme se umyli a oblékli, došli si pro svačinu a nasedali do autobusu. Dnes jsme jeli na Lipno. Po cestě tam jsme se zdrželi, jelikož jsme narazili na kolonu. Když jsme dorazili na Lipno, lyžovali jsme jako vždy. Druhá skupina už také začínala s carvingovými oblouky. Na oběd jsme šli do restaurace a tam jsme měli lasagne. Po obědě jsme opět lyžovali, stejně jako dopoledne. Když jsme dojezdili, nasedli jsme do autobusu a jeli zpět do Radomyšle. Po cestě zpět hodně lidí i usnulo. Když jsme dorazili před školu, osmáci šli domů a my do třídy. Jako každý večer jsme se převlékli a umyli a šli na večeři. Ten den jsme měli rajskou. Než jsme šli spát, tak jsme ještě po škole hráli na schovávanou. V deset hodin jsme zalezli do spacáků a v půl jedenácté usínali.“

Žáci měli mnoho zážitků a my dospělí, jsme byli rádi, že zůstalo jen u drobných pohmožděnin a po týdenním kurzu se všichni naučili sjíždět i ty větší sjezdovky. Na hladkém průběhu celého kurzu se podíleli: František Křešnička, Johana Šišpelová Irová a Monika Babková.

Monika Babková

Beseda s Policí ČR

Ve středu 26. 1. a ve čtvrtek 27. 1. proběhla na naší škole beseda se zástupci Policie ČR. Hlavními tématy besedy bylo nebezpečí internetu, používání mobilních telefonů a sociální sítě. Besedy se neúčastnili pouze žáci 6. a 7. třídy, kteří byli v tyto dny v karanténě, pro které budeme hledat náhradní termín.

Alena Šrámková

ZÁPISY DO ŠKOL V RADOMYŠLI PRO ŠKOLNÍ ROK 2022/23

Zápis do MŠ Radomyšl proběhne 4. a 5. května 2022.
Podrobnosti na www.msradomysl.cz

Zápis do ZŠ Radomyšl proběhne 4. a 5. dubna 2022
Podrobnosti na www.zsradomysl.cz

Fotograficky z Mateřské školy

Fotogalerie z Masopustu v Radomyšli a Leskovicích

Stezka kapra Jakuba

Pohádkové království Zdenka Trošky má v Radomyšli svoji kancelář. Jejím logem je kapr Jakub. Využily jsme tuto symboliku k tomu, aby lidé zjistili, kolik je u nás rybníků, jak se jmenují, co u nich roste, kdo žije v rybníce, jaké tam stojí stromy a podobně. Soutěžní stezkou si děti vyšláply kolem rybníků až do sousedních Leskovic.

Mnoho z nich netušilo, že se tudy dá jít. V Leskovické klubovně se všichni ohřáli, pochutnali si na buchtách a párku v rohlíku. Odevzdali kartičky a dostali diplom.

Musím přiznat, že nás to množství lidí zaskočilo. Vzhledem k ročnímu období jsme nečekaly takovou účast. Stezku prošlo neuvěřitelných 121 dětí plus doprovod. A hlavně všem se nápad pohybové i vědomostní soutěže moc líbil. Někteří trochu bloudili, ale nakonec cestu našli.

Děkuji všem, kteří mi jakýmkoliv způsobem pomohli. Celý tým byl velmi obětavý a věnovali přípravě spoustu času. Před námi je ještě několik akcí do prázdnin, tak věřím, že se budou líbit stejně jako tato.

za ČSŽ Radomyšl B. Matoušková

Domanice

Něco málo z historie obce Domanic

Domanice je malá vesnice, část městyse Radomyšl v okrese Strakonice. Nachází se asi 2 km na jih od Radomyšle.

Historie Domanic je bohatá a sahá až do pravěku. Během archeologického průzkumu v okolí Domanic se našly v jedné hallstattské mohyle na obecním pastvišti bronzové knoflíky, které jsou dnes pro svoji vysokou historickou hodnotu umístěny v Národním muzeu v Praze.

Na vrchu Hradec nedaleko obce bylo průzkumy z roku 1920 doloženo také slovanské hradiště.

První písemná zmínka o vesnici pochází z roku 1327. První známý majitel osady byl již v roce 1327 Horznata z Domanic.

V roce 1870 byly při výkopech nalezeny zbytky valů. Valy byly z hlíny a kamene délky 400 metrů zpevněné palisádami z množství kůlů. Uvnitř pak byly větší dřevěné budovy. Tato tvrz ale vyhořela v polovině 16. století. Jako důkaz se zde totiž našly silné vrstvy popele a uhlí.

Na jižním okraji obce je obora Spálenka, která sousedí s Řepickým rybníkem. Jsou v ní k vidění desítky kusů jelení zvěře – některé dovezeny z Maďarska a z Nového Zélandu.

Na návsi stojí barokní kaple z 18. století.

Co se u nás událo o vánočním čase

- rozsvícení vánočního stromu na návsi
- balení dárků pro děti v akci Krabice od bot
- Tříkrálová sbírka - tímto chci poděkovat dětem za jejich výdrž a obyvatelům za finanční dary pro oblastní charitu Strakonice.

Bruslení

Domaničtí se letos rozhodli uspořádat první ročník bruslení pro dospělé i děti na zimním stadionu ve Strakonici. Účast byla velká. Dospělí si zahráli hokej a děti například na rybáře či jezdili slalom kolem kuželů. Chvilku odpočinku se daly vyplnit buď teplým čajem, svačákem nebo vaflemi s ovocnou marmeládou a šlehačkou. Zdatnější bruslaři učili ty méně zdatné například bruslení pozpátku, přešlapování a brždění. Už se všichni moc těšíme na druhý ročník.

Aktuálně a co nás čeká a nemine

- výlet do Aquapalace Praha Čestlice autobusem
- májka
- úklid okolí obce na Den Země
- blíží se Velikonoce – pletení pomlázek, zdobení kraslic a připomenutí si velikonočních tradic
- výlety s dětmi pěšky i vlakem
- dětský den
- přespání na koupališti s doprovodným programem

Miroslava Paťková

OZNÁMENÍ

o označování hrobových míst

číslý

oznamujeme nájemcům hrobových míst, že v souladu se zákonem o pohřebnictví č. 256/2001 Sb. a řádem pohřebiště bude od 17.01.2022 probíhat označování hrobových míst čísly

Všechna hrobová místa na veřejném pohřebišti v Radomyšli budou označena plastovým štítkem s číslem hrobu, který odpovídá číslům v nájemních smlouvách.

Plastové štítky se budou připevňovat lepením přímo na hrobový objekt, čímž odpadá riziko případného odcizení nebo poškození, např. při sekání trávy. Při rušení nebo opravě hrobu vyžadující sejmutí štítku žádáme nájemce o jeho odevzdání na Úřad městyse.

ČSŽ a BUTIK móda pro baculky ze Sušice zvou na

AMATÉRSKOU MÓDNÍ PŘEHLÍDKU XXXL

NA RADNICI V RADOMYŠLI

V SOBOTU 14. 5. OD 15 HOD.

I baculky mohou mít šmrnc a být krásné v každém věku!

MOŽNOST KOUPEŮ OBLEČENÍ
od velikostí 46 a 60.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Tradiční oslavy masopustu v Sedlici

V sobotu dne 26. února kolem půl desáté dopoledne se náměstí T. G. Masaryka zaplnilo maskami připravenými na každoroční pouť městem. Jak velí tradice Bakusu v Sedlici, vykročení masek musí předcházet povolení, které uděluje starosta města.

V letošním roce byla tato událost doplněna hranou scénkou na téma *Jak Sedlice k medvědovi přišla*. Na tuto otázku Sedličtí zatím nenašli odpověď v žádných historických pramenech, a tak vysvětlení, proč je na městském znaku zobrazen medvěd opírající se o jednu z hradních věží, asi i nadále zůstane záhadou.

A jak se s tímto příběhem vypořádal scenárista? Město Sedlice mělo nesnáze s divokým medvědem, který napadal pocestné

a strhával tamější dobytek. Když byl polapen, tak ho městský kat měl připravit o život. Vtom ale na město zaútočili loupežníci. Medvěd se vyrval z řetězů a Sedlici a její občany ochránil. Od té doby mu náleží čestné místo na erb, aby na město Sedlice navždy dohlížel.

Poté přišlo na řadu tradiční povolení. Starosta města požádal úředníka, aby si pospíšil a dokument rychle připravil k podpisu. Ten ale otálel a stále hledal nějaká další a další razítka... Když už se zdálo, že již průvodu masek městem nic nebrání, objevil se na scéně snoubenecký pár – Bakus s Bakusíci, kteří žádali starostu o oddání, aby mohli své malé děťátko přivést na svět řádně ve svazku manželském.

Následně se celý průvod masek v doprovodu kapely a občerstvovacího vozu vydal na cestu městem. V jednotlivých ulicích čekalo na masky mnoho zastávek s občerstvením, které připravili ochotní sedličtí občané. Nabízely se všelijaké tradiční pochutiny slané i sladké, postaráno bylo dokonale i o dodržování pitného režimu. Za připravené dobroty poděkovaly masky tancem s pánem či paní domu.

Zpět k radnici se průvod vrátil až kolem čtvrté hodiny odpolední, aby svou pouť zakončil pochováním postavy mrtvého Bakuse a zrozením toho nového.

text: Kateřina Brabcová, fotografie: František Jirsa

Poděkování

Vážení čtenáři Sobáčku, rádi bychom touto cestou srdečně poděkovali všem, kteří nám podali pomocnou ruku při požáru farmy v Holušicích dne 18. ledna 2022 a následném odklízení sutí, dále i zajištění občerstvení při úklidových pracích. Poděkování patří zejména dobrovolným hasičům ze Sedlice, Blatné a Zaboří, členům Mysliveckého sdružení Trchov Sedlice a sedlickým fotbalistům. Za bezúplatné zapůjčení veškeré potřebné techniky pro demolicí bychom chtěli poděkovat Čeňku Prokopci. Za úklid po požáru, zapůjčení elektrického proudu a techniky děkujeme Karlovi Matějovskému, Danielu Zíkovi a Jaroslavu Šavrdovi. Za opravu střechy děkujeme Eduardu Prexlovi. Děkujeme všem, kteří jste nám pomohli. Moc si vás všech vážíme.

Jitka a František Barcalovi

Příjemné posezení s rukama lehce zaměstnanýma aneb k Valentýnu z lásky plstěné obrázky

V sobotu 12. 2. proběhlo v zasedací místnosti sedlické radnice první letošní tvořivé odpoledne pro všechny, kdo se cítí být dospělí. Tematicky bylo věnováno svátku svatého Valentina, patrona překvapivě nejen zamilovaných – milujících, ale i včelařů, poutníků, mládeže a konání proti moru – pandemii. Jak příhodné v dnešní době! Jako podklad pro plstění jsme využili plyšové odstříhy, které Modráskovi věnovala sedlická mateřská školka. Velmi jí tímto děkujeme. Na akci se sešlo celkem 17 účastníků, z nichž téměř každý vytvořil hned několik dárečků pro ty, na kterých mu záleží. A tak vznikla spousta zajímavých přáníček s plstěnou aplikací a několik obrázků vhodných k zavěšení nebo vštíti do ozdobného polštářku. Velký výběr barev zahřál u srdce a příjemný kontakt s vlněnou plstí měl zaručeně pozitivní dopad na naši psychiku – jak to u vlny bývá. Možná i proto akce probíhala v příjemné atmosféře a opět nás přesvědčila, že společné tvoření je nejen užitečné, ale i zábavné. Přináší nám radostné zážitky do života a těch nikdy není dost.

za spolek Modrásek Ivana Eignerová

Český svaz žen Sedlice pořádá

VELIKONOČNÍ VÝSTAVU

7. ~ 9. DUBNA

OD 8.00HOD. DO 16.00HOD

Tradiční velikonoční výstava výrobků dětí MŠ a ZŠ Sedlice

Prodej regionálních výrobků – dekorativních předmětů

V sobotu prodej zákusků – Cukrárna Hraběnka

V zasedací místnosti MŠÚ Sedlice

Český svaz žen Sedlice pořádá

5.sedlický "prodej cokoliv" bazar

v sobotu 9.dubna 2022

od 7.30hod. do 11.30hod.

na náměstí T.G.M. v Sedlici

Co se hodí do prodeje:

Oblečení (nejen dětské), hračky, domácí potřeby, sportovní potřeby, nářadí a jiné.

Poplatek za připravený stůl 90Kč, možnost vlastního stendru

Rezervace stolu na 773 991406 nebo na fb: Český svaz žen Sedlice

Sedmipírko a DEN ZEMĚ

Zveme Vás na individuální
procházku za zajímavostmi
z přírody.

Na výběr jsou 3 trasy.

Kdy?

Kdykoliv v týdnu
od 22. 4. do 29. 4.

Odkud vycházíme?

Z louky za kostelem
sv. Jakuba Staršího
v Sedlici.

Spolek Modrásek
přeje hezkou zábavu!

Český svaz žen Sedlice zve všechny
na

Posvícenského posezení se

**Zdeňkem
Troškou**

středa 21. září

od 19. hod

Kino Sedlice

vstupné 280Kč

Předprodej vstupenek 773 991406 v Sedlici

**SPOLEK MODRÁSEK ZVE MALÉ I VELKÉ
NA VÝSTAVU S NÁZVEM**

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK

Kdy, jak a proč se otvírají studánky? Co to znamená,
co s tím všechno souvisí a co nás při tom může
pobavit? Zjistíte sami

Kdy?

30. 5. a 31. 5.

vždy dopoledne od 8.30 do 12.00 a
odpoledne od 13.30 do 16.30

Kde?

V budově bývalého kupectví na náměstí
v Sedlici

Vstupné dobrovolné
Všichni jsou srdečně zváni.

**Masopustnímu průvodu
ve Škvořeticích šel
v patách silný vítr
a hned tři novináři.
Navíc měl mezinárodní
účast**

I méně může být někdy více. Masopustní
průvody se ve Škvořeticích skládaly v minulosti ze čtyřiceti i více
masek. Letos si tradiční povolení k pohybu na vsi z úst starosty
Jaroslava Chlady vylechlo pouze dvacet maškar plus pětice
muzikantů. Ale to nikomu na dobré náladě neubralo. Důležité
bylo, že se po roční covidové pauze vůbec mohla lidová veselice
uskutečnit.

Také letos zaznamenali pořadatelé škvořetického masopustu
mezinárodní složení průvodu. O to se postarali opět tři polští hosté
jednoho z přespolních muzikantů. Ti zde ostatně nebyli poprvé
a určitě ne naposledy. Všeobecné bujarosti si náležitě užívali a dali
se slyšet, že tahle akce je „moc a moc fajne!“.

Velmi zajímavým faktem byla přítomnost hned tří novinářů.
V přepočtu tak připadalo sedm masek na jednoho ze zástupců
„sedmé velmoci“. Letošní akce se tím pádem dočkala tak znamenité
reklamy, o jaké se jí ani nesnilo. O dost méně příjemný byl silný
vítr, který se vytrvale opíral do zad účastníků. Nicméně klimatické
škádlení mírnilo do jisté meze vlídné slunce na modré obloze.

Výjimečně chyběli ve škvořetickém masopustním průvodu figury
ženicha s nevěstou, kteří pravidelně u jednotlivých stavení vytáčeli
hospodáře a hospodářky v kole. Tradiční obsazení tak tentokrát
zachraňovala postava medvěda, v níž byl ukryt Vojtěch Nový.
Ten se původně hodlal zúčastnit masopustního reje jako pouhý

divák: „My jsme byli zvyklí s bráchou a další přízní ztvárňovat skupinové masky. Třeba housenku. Nebo kosmonauty. Tentokrát jsme se nedali vůbec dohromady. Jeden byl pryč, druhý ještě dál, třetí měl práci. Pak mi volal těsně před masopustem vrchní velitel průvodu Petr Šavrdra, jestli nechci jít za medvěda. Tak jsem to vzal. A rád.“ Jen jeden problém musel dočasný majitel medvědí kůže řešit. A nebyla to určitě absence medu. „Když jsem se chtěl napít, musel jsem sundávat hlavu,“ durdí se naoko Vojta. „Tak jsi měl jít za klokana. Mohls alkohol transportovat v kapse,“ dobírá si ho vzápětí jeden z jeho kamarádů.

Paradoxně i když letos maškarní rej hodoval u méně zpřístupněných chalup než obvykle, cesta mu trvala stejně dlouho. Možná i déle. Až okolo devatenácté hodiny značně unavené masky zakončily svou pouť v hostinci, odkud ráno v půl desáté vyrážely. Tady se pak veselily dál. Podle informací, prosáknuvších z kuloárů, došlo i na legendární „Sokolíky“ a tím pádem pod nápojem lidských těl úpěly i stoly v šenku.

Určitě mimořádnou úctu a obdiv všech přítomných si vysloužil František Mařík z nedalekého Lomu, který ve svých pětasedmdesáti letech absolvoval poctivě celou trasu s velkým bubnem. Včetně kopcovitých úseků. Břímě ani na chvíli nesundal a s mladickým zápalem doprovázel své kamarády při všech zastávkách bez výjimky. Druhým „rekordmanem“ se stal král, který po dřívější sérii neúspěšných dokončení masopustních pochodů, kdy byl do hostince nesen nebo vezen, letos došel do cíle pěkně po svých.

Jaký by to byl škvořetický masopust bez rikši, na níž vždy trůní dobrý voják Švejk v obsazení Josefa Hory z Pacelic, toho času zaměstnance obce Škvořetice! Všichni se jako tradičně neslo jeho volání: „Na Bělehrad!“

Škvořetičtí obyvatelé se jako vždycky projeví coby pozorní a štedří hostitelé. Sladkého i slaného jídla bylo nadmíru, alkohol tekla doslova proudem. Všichni – dárci i obdarovaní – byli šťastní, že konečně nepřítel jménem covid trochu ustoupil a vesnicí zavál čerstvý vzduch.

Akce jako právě škvořetický masopust nejlépe ukazují soudržnost mezi lidmi. A tady ve Škvořeticích je ta soudržnost vpravdě ocelová! Jen tak dál!

Vladimír Šavrdra

Kaplička Nejsvětější Trojice

Ztělesňuje nyní šperk škvořetické návsi. Vedle zářivého kabátu prokoukl také interiér a zmizela vlhkost.

V obci Škvořetice byla vždycky péče o sakrální památky na jednom z předních míst. Dokonce i za minulého režimu.

Nyní se dostalo generální rekonstrukce kapličky Nejsvětější Trojice naproti místnímu kulturnímu domu. S opravami bylo započato již v roce 2020, kdy získal Obecní úřad dotaci z POV (Programu obnovy venkova) Jihočeského kraje. Zářivý fasádní kabát svatostánku přitahuje pozornost kolemjdoucích, ale zdaleka to nebyl jediný citlivý a potřebný zásah do struktury, jakého se dočkal.

Především bylo snahou vyřešit mnohaletý problém s vlhkostí zdiva. „Proběhlo oddrenážování a došlo k položení nové dlažby,“

říká starosta Jaroslav Chlanda. „Zároveň nám pan Petr Štěpán z Hajan odborně zrestauroval dva obrazy plus obraz oltární. Také se zavedla elektroinstalace a přetřela okenní křídla.“ Za nádhernou vnitřní výmalbu stropu, stěn a obnovu dřevěného oltáře vděčí skvost škvořetické návsi obecnímu pracovníkovi Ing. Josefu Horovi z Pacelic. Odvedl vskutku výbornou práci. „Veškeré kroky byly konzultovány s památkáři,“ zdůrazňuje Jaroslav Chlanda. „Pro už uvedené vymalování se zvolila osvědčená klasika – vápno!“

Spolu s kapličkou na návsi došlo také na její mohutnější „sousedku“ ze spodní části obce, kde se rovněž podnikla rozsáhlá renovace objektu. Opravy obou sakrálních památek si vyžádaly investici 470 000 korun, kdy 60 % hradil kraj a zbytek obecní rozpočet.

V první polovině letošního roku se plánuje slavnostní vysvěcení kapličky Nejsvětější Trojice blatenským farářem Rudolfem Huškem. Zdá se, že úcta k pravým hodnotám nabírá na stále větší intenzitě. A to je velmi dobře!

Vladimír Šavrdra

Chystané akce ve Škvořeticích a Pacelicích

7. května proběhne na návsi ve Škvořeticích „Myslivecký den“ pro děti a mládež. V podvečer pak tradiční lampionový průvod s uctěním památek obětí světových válek. Sraz účastníků u bývalé školy. Na tentýž termín je plánováno slavnostní vysvěcení kapličky Nejsvětější trojice u kulturního domu a božích muk nad silnicí do Sedlice blatenským farářem Rudolfem Huškem. Aktuální časy jednotlivých akcí na webových stránkách obce Škvořetice!

8. května se na pacelickém hřišti u obecního domu konají populární „Cyklohrátky“ pro děti a mládež do patnácti let. Akce se skládá z jízdy zručnosti a závodů okolo Pacelic. Začátek od 13:00 hodin, prezentace účastníků již od 12:00 hodin. Hodnotné ceny, poháry, medaile, diplomy.

29. května se na pacelickém hřišti u obecního domu koná amatérská soutěž ve střelbě ze vzduchovky „Zlatá muška“. Určeno dětem i dospělým. Začátek ve 13:00 hodin, prezentace již od 12:00 hodin. Spojeno s ukázkou zbraní a střelecké techniky. Hodnotné ceny, poháry, medaile, diplomy.

Vladimír Šavrdra

SDH Tchořovice

Tradiční hasičský balón a maskární dětský ples

Sobotní odpoledne 19. února patřilo dětem, které se dostavily v hojném počtu z blízka i daleka, v nápaditých a krásných maskách. Ve vyzdobeném sále je čekala řada soutěží o ceny, které si, myslím, všichni užili. Nechyběla tombola a samozřejmě soutěž o nejkrásnější masku, ve které byli vybráni vodník, tanečnice a pepř. Ovšem všechny masky byly připraveny

s péčí, mnohdy bylo obtížné uhodnout, kdo se pod maskou skrývá. Poděkování patří jak dětem a rodičům, kteří naši akci navštívili, tak každému, kdo se na přípravě podílel.

Večerní hasičský balón byl ve znamení bohaté návštěvy, dá se říci, že sál téměř praskal ve švech, ani

židle nestačily. K tanci a poslechu hrála kapela Hadiband, která se předvedla širokým repertoárem písní. Samozřejmě nechyběla ani bohatá tombola, za níž děkujeme všem, kteří do ní přispěli svými dary. Plesová zábava se nakonec protáhla do brzkých ranních hodin. Doufáme, že všichni zúčastnění se dobře bavili a že už nyní se těší na další rok. Ráda bych poděkovala všem, kdož se podílel na přípravě a hladkém průběhu plesu.

Oslava MDŽ

V sobotu 5. března od 16:00 bylo na sále restaurace Na Kopečku nachystáno od mužských členů SDH občerstvení a květina pro každou ženu či dívku, která se rozhodla přijít a oslavit Mezinárodní den žen. Oslava se povedla, petrklíče byly krásně barevné, zákusky a řízečky výborné. K tanci a poslechu zněly písně na přání a obsluha ani tanečníci nezaháleli. Děkujeme.

Mladí hasiči ve Tchořovicích

Bruslení v Sušici

Ve spolupráci s SDH Hajany jsme se v neděli 6. února vydali zabruslit si či zahrát hokej na zimní stadion do Sušice. Poblili jsme hokejky a puk a vyrazili hasičským tranzitem si zaspportovat. Všichni si to, myslím, moc užili a prožili krásné nedělní odpoledne. Tímto děkuji SDH Hajany, že nás na tuto akci přizvali a těšíme se na další společný výlet.

Aquapark Praha Čestlice

První prázdninový den, pondělí 21. února, zase patřil plavání. Jako každý rok jsme vzali naše mladé hasiče do aquaparku, kde si to opravdu užili. Nechyběla dobrá nálada a samozřejmě výborná zmrzlina, na které si všichni pochutnali. Byl to celodenní výlet, na který, si myslím, budeme opět dlouho vzpomínat. Poděkování patří p. D. Vohryzkové, která výlet organizuje i obci Tchořovice, která hradí pro občany Tchořovic dopravu, SDH opět uhradilo mladým hasičům vstupné.

Martina Čadková

Restaurace Na Kopečku ve Tchořovicích

Restaurace Na Kopečku se nachází v obci Tchořovice mezi obcemi Lnáře a Blatná poblíž komunikace I/20 vedle obecního úřadu. Máme pro Vás otevřeno denně od 11:00 do 14:00 hod. Ve středu, v pátek a v sobotu i v odpoledních hodinách od 17:00 do 22:00 hod. Jiné dny jsou možné po domluvě předem.

Vaříme klasickou českou kuchyní. Denně máme na výběr ze třech hotových jídel včetně minutek. Rádi pro Vás připravíme rybi, vepřové či steakové hody a jiné dobroty z domácí udírny. Zajišťujeme oslavy narozenin, svatebních i smutečních hostin, plesů, balů či zábav. Kapacita restaurace a sálu je přibližně 100 míst.

V letní sezoně plánujeme prodloužení zavírací doby s možností posezení venku. Pro děti je zde i menší hřiště u obecního úřadu.

Nový poznatek o sádkách ve Tchořovicích

V diplomové práci Michaela Havrdy: „*Obraz anoikonymie v katastru obce Tchořovice a jeho historické proměny*“ z r. 2014, je v Josefském katastru (1785–1885) uvedena, mezi pomístními jmény ve Tchořovicích (anoikonyma), následující citace:

Panský sádky pod Dolejším rybníkem u Mlejšna

Saska pod dolegssim Rybníkem u Mlejšna panský

Tato citace, tedy tento poznatek, je nejen překvapující, snad i zlomový z pohledu historie tchořovických sádek. Znamená, že sádky ve Tchořovicích, byly v neznámé době i na jiném místě, tedy pod hrází rybníka Dolejší, a to v blízkosti Dolejšího mlýna. Z pohledu výstavby se toto místo jeví logičtější jak výstavba sádek ve Tchořovicích na současném místě. Z tohoto zápisu nelze určit datování stavby. Nevíme, zda tyto sádky byly v provozu dříve, souběžně, či později. Neznáme, jaká byla jejich rozloha, kapacita či účel. Jejich využívání mohlo být i shodné jako tomu bylo u Malých sádek pod špejcharem ve Tchořovicích – odchov rybího plůdku.

Jedno je jisté, že sádky pod rybníkem Dolejší v blízkosti mlýna jsou reálnou skutečností a jistě byly i funkční, jinak by nebyly pravděpodobně zahrnuty do soupisu popisných jmen Josefského katastru.

Co dodat. Za uvedenou citaci je nutno poděkovat autorovi diplomové práce Michaelu Havrdovi a současně si přát, aby tato zpráva měla pokračování a tím i obohacení poznatků o historii sádek ve Tchořovicích.

Karel Krejčí

Zemědělství ve Tchořovicích – 2. část

Neúrodná léta byla častým jevem, který velmi sužoval zdejší obyvatelstvo. Tak třeba v roce 1741 byla taková neúroda, že se ceny jednoho strychu ječmene platily 11 zl., pšenice 12 zl., hrách 7 zl., ječmen 5 zl., oves 3 zl. Byla taková bída, že základní potravou byly i otruby a ovesná mouka. V tomto roce chudý lid jedl lebedu, kopřivy i svačec. Roku 1746 „... bylo velké sucho, jež způsobilo neúrodu a hlad. Řeky a potoky tak vyschly, že mlýny stály. Proto rolníci zbavovali se pozemků, nabízeli pozemky sedláci z Tchořovic a ze Lnář.“

V roce 1771 byla velká neúroda, velká drahosta a nedostatek. Lidé trpěli hladem a jedli divoké rostliny jako lebedu, ale i kůru ze stromů. Z hladu povstal mor, jenž hrozně řádil a vyhladil venkov.

V roce 1917 byly v obci osety tyto plochy:

pšenice ozimá	34,54 ha	žito ozimé	104,90 ha
jetel	62,33 ha	pšenice jarní	3,29 ha
žito jarní	4,10 ha	ječmen	62,92 ha
oves	65,49 ha	směska krmná	7,91 ha
mák	0,14 ha	brambory	59,93 ha
zelí	1,08 ha	tuřín	0,16 ha
řepa	1,49 ha		

V roce 1924 byla velká pozemková reforma, která nařizovala oddělení části půdy z velkých latifundií a její prodání bezzemkům a domkářům. V tomto případě to pro obec bylo vyčlenění 54 ha 23 a 62 m² z půdy tchořovického dvora, který byl v té době v majetku Karla sv. p. Lilgenau. Vyčleněná půda byla prodána zájemcům v tomto rozsahu:

Josef Bouše Anna čp. 29 – 1 ha 67 a 68 m² v hodnotě 6 452 Kč, Boušová Barbora čp. 5 -2 ha 01a 50 m² v hodnotě 7 730 Kč, Čáka Antonín Anna čp. 49 – 1 ha 47a 73 m² v hodnotě 3 973 Kč, Češka Václav Barbora čp. 31 – 1 ha 98 a 64 m² v celkové hodnotě 7 560 Kč, Drnek Jan Antonie čp. 64 – 99 a 04 m² v hodnotě 3 350 Kč, Drnek Karel Antonie čp. 27 – 1 ha 96 a 51 m² v hodnotě 7 490 Kč, Fiala František Marie čp. 42 – 37 a 05 m² v hodnotě 1 350 Kč, Fořtová Filomena čp. 57 – 1 ha 34 a 90 m² v hodnotě 5 133 Kč, Hájek Jan Marie čp. 78 – 1 ha 30 a 74 m² v hodnotě 4 510 Kč, Havlík František čp. 36 – 76 a 61 m² v hodnotě 2 080 Kč, Hrbek Antonín Anna čp. 8 -3 ha 39 a 88 m² v hodnotě 11 260 Kč, Hrbek Josef čp. 6 – 1 ha 54 a 13 m² v hodnotě 5 793 Kč, Hudeček František čp. 21 – 1 ha 45 a 55 m² v hodnotě 4 498 Kč, Jánský František Anna čp. 46 – 71 a 44 m² v hodnotě 2 520 Kč, Kalista František Marie čp. 61 – 2 ha 01 a 01 m² v hodnotě 7 740 Kč, Kalista Jan Marie čp. 52 – 2 ha 65 a 97 m² v hodnotě 9 915 Kč, Keller Václav Barbora čp. 41 – 4 ha 18 a 16 m² v hodnotě 15 632 Kč, Koblih Josef Františka čp. 56 – 2 ha 53 a 01 m² v hodnotě 8 010 Kč, Koželoušek František Marie čp. 17- 4 ha 42 a 10 m² v hodnotě 19 320 Kč, Krejčí Václav Anna čp. 47 – 1 ha 03 a 23 m² v hodnotě 4 070 Kč, Krejčí Václav Marie čp. 65 – 2 ha 39a 16 m² v hodnotě 9 000 Kč, Křivanec František Růžena čp. 72 – 2 ha 60

Společný výmlat obilí na Drahách, kolem r. 1930

a 94 m² v hodnotě 10 560 Kč, Kuták Václav Anna čp. 79 – 2 ha 02 a 14 m² v hodnotě 7 680 Kč, Pavlík Antonín Marie čp. 34 – 77 a 05 m² v hodnotě 2 110 Kč, Polan František Anna čp. 26 – 1 ha 23 a 40 m² v hodnotě 4 720 Kč, Říský František Antonie čp. 75 – 1 ha 05 a 01 m² v hodnotě 3 970 Kč, Říský Václav Barbora čp. 58–1ha03a44m² v hodnotě 3 460 Kč, Sedláček František Karolina čp. 17 – 2 ha 03 a 28 m² v hodnotě 10 830 Kč, Šampalík Václav Marie čp. 62 – 1 ha 01 a 21 m² v hodnotě 3 940 Kč, Týma František Barbora čp. 68 – 2 ha 19 a 64 m² v hodnotě 7 800 Kč, Váně Josef Julie čp. 37 – 2 ha 94 a 28 m² v hodnotě 11 010 Kč, Vokurka Václav Marie čp. 66 – 2 ha 51 a 10 m² v hodnotě 9 680 Kč, Voříšek Josef Barbora čp. 55 – 1 ha 41 a 14 m² v hodnotě 5 510 Kč, Zralý Jan Marie čp. 52 – 50 a 14 m² v hodnotě 1 690 Kč.

Další dodatečný příděl byl vyčleněn v roce 1929, kdy bylo přiděleno tchořovickým občanům 6 ha 04 a 52 m². Cena pozemků při parcelaci byla rozdělena do tří skupin. Za 1 ha polí a luk v první skupině se platilo 3 700 Kč/ha, za skupinu dvě se platilo 3 300 Kč/ha a za třetí 2 700 Kč/ha. Tyto reformy napravovaly škody způsobené po době bělohorské a byla předána k hospodaření přednostně do rukou bezzemků nebo domkářů s nízkou výměrou půdy.

Hospodářský spolek založený v roce 1909 znamenal zaregistrování plemenné knihy koroptvích vlašek (slepice) a erdenských hus. První společný plemenný býk je obcí zakoupen v roce 1910. V roce 1932 se v obci na základě zákona o plemenitbě (zákon ze dne 28. prosince 1928, č. 204 sb.) provedl součet všech plemenných krav a přes rok starých jalovic, plemenných sviň a prasniček dospělých, plemenných bahnic a dospělých jehnic. Na základě tohoto soupisu stanovil Okresní úřad počet plemenných zvířat pro obec – 3 plemenní býci, 1 plemenný kanec a 1 beran. K plemenářské stanici se dne 15. června 1932 přihlásil Jan Kub čp. 14, který držel 3 plemenné býky za roční sumu 8 500 Kč, se smlouvou minimálně na 1 rok. Theodor Fiřt čp. 13 drží od 27. května roku 1932 plemenného kance za roční sumu 1 300 Kč, Vojtěch Vávřík čp. 38 držel od 27. května 1932 plemenného berana za roční sumu 400 Kč. Připouštění je dáno 31 bahnicemi v obci Tchořovice, 1 bahnicí z Polánky, 1 bahnicí z Čechelovic a se 6 bahnicemi z Vrbna.

Před tím vždy choval býka, kance a berana obecní pastýř

Společný výmlat obilí na Drahách, kolem r. 1930

Společné kosení trávy na louce čp. 14 na Velkých lukách, kolem r. 1930

z čp. 38. Za to užíval 9 korců obecních pozemků a mimo to za každé připuštění krávy dostal od majitele zvířete jednu otýpku slámy a za připuštění berana jednu otýpku hrachoviny. Roku 1926 byl nucen držeti dva býky za příplatek na druhého býka 5 Kč z každé krávy, tomu bylo později navýšeno na 7 Kč. Mimo to dostával každoročně 22 hl žita za pasení dobytka. Za držení kance dostával za každé připuštění plemence jedno podsvinče z vrhu. Později mu bylo placeno za připuštění 1 zlatý. Mimo pastýře kolem roku 1930 držel kance i Václav Janota čp. 24, po něm Theodor Fiřt čp. 13, kterým se za připuštění platilo 20 Kč.

V roce 1932 byl proveden i celkový soupis dobytka. Byl zjištěn tento počet – 115 telat, 79 jalovic, 217 krav, 79 volků, 18 klisen, 1 valach, 4 hříbata, 173 selat, 1 kanec, 35 sviní, 24 ostatních prasat, 10 jehňat, 2 berani a 31 bahnic.

Rok 1930 je rokem počátku velké krize, kdy dochází k výraznému snížení cen zemědělských produktů.

Druh obilí	rok 1921	rok 1928	rok 1930	rok 1933
pšenice	420 Kč	209 Kč	132 Kč	127 Kč
žito	380 Kč	197 Kč	85 Kč	87 Kč
ječmen	380 Kč	182 Kč	107 Kč	69 Kč
oves	310 Kč	152 Kč	87 Kč	52 Kč

Snížují se i ceny hovězího dobytka. V roce 1929 se za 1 kg platilo 5–6 Kč, v roce 1931 jsou to pouhé 2 Kč.

Krize měla výrazný vliv na redukci stavu ovcí. V roce 1932 zůstává zde 45 ovcí, přitom kolem roku 1925 pásával jich zdejší pastýř téměř 300 ks.

V roce 1934 v důsledku sucha a tím nedostatku krmiv dochází k výraznému razantnímu snížení počtu hovězího dobytka.

	rok 1931	rok 1934
býk	5 ks	3 ks
kráva	217 ks	167 ks
jalovice	79 ks	18 ks
volek	79 ks	54 ks
tele	115 ks	136 ks
celkem	495 ks	388 ks

	rok 1931	rok 1934
kanců	1	1
svině	35	1
selata	173	95
tržní	24	28
celkem	233	143

V prosinci roku 1940 byli zakoupeni dva obecní plemenní býci, za které byla složena záloha 13 000 Kč. Náklad na jejich zakoupení byl rozložen na všechny chovatele částkou 30 Kč na každou krávu a přes 1 rok starou jalovici. Býci byli ustájeni ve zdejším dvoře.

Velmi často se stávalo, aby práce rychleji postupovala, že se hospodáři sdružovali. Jistě nevšední je záznam v místní kronice:

„...čtrnáct sekáčů za sebou kosí trávu v prostoru Velkých luk na louce 4 ha veliké patřící statku čp. 14. Za jedno ráno byla louka posekána, nástup do práce byl ve 3 hodiny ráno. Sekáčům byla dovezena svačina na louku koňmi. Každý sekáč mimo peněžní odměny dostal k svačině jednu litrovou láhev piva, 5 vajec, chleba se solí a pořádnou velkou selskou buchtu. Po posekání byla na statku podána řádně omaštěná a řádně pocukrovaná krupičná kaše a s sebou domů dostal každý sekáč pořádnou buchtu s mákem...“

Zajímavé bylo i předávání hospodářství na syna (obvykle nejstaršího), záležitost sice obvyklá, ale doprovázena smlouvou o tzv. „vejminku“, která zaručovala odstupujícímu hospodáři určitá práva do konce jeho života i jeho manželky. Obdobně se

Ruční hrstování posekaného obilí na poli domu čp. 2, kolem r. 1935

tak dělo při prodeji hospodářství, kdy původní majitel zůstával na dožití v hospodářství, které prodával.

Jak vypadal život prostého lidu na vesnici kolem roku 1920 a později v místní kronice zaznamenal Jaroslav Kníže:

„U nás v Tchořovicích byli jsme ryze zemědělská obec, která byla živa zemědělstvím.“ Jenom několik málo lidí bylo zaměstnáno u železnice, jinak byla většina závislá na výtěžku z polí a ze živočišné výroby. Sklizeň z rostlinné výroby byla nízká a každý byl spokojen, když sklídl po ha 20 q zrna. Ba některá léta tento průměr ani nedosahovala. Cena obilí byla nízká a kolísavá a řídila se nabídkou či poptávkou.

Nejinak tomu bylo s cenou dobytka. To vše mělo vliv na životní úroveň vesnice. Aby se vyšlo, muselo se hodně šetřit, zvláště tam, kde bylo více dětí. Konzumovalo se hlavně to, co dalo hospodářství. Byla to jídla ponejvíce moučná nebo bramborová. Maso bylo také to, co dalo hospodářství – králíci, slepice, husy a jiné. Kupovat maso na krámu se takřka neznalo, nebo to byla výjimečná záležitost.

Jak tedy vypadal tehdejší jídelní lístek. Ráno bílé kafe z praženého žita a chleba. V poledne polévka bramborová, nebo zelná, krupicová, z mléka, okrop, z chleba. K tomu buď vdolky pomaštěné a pocukrované nebo lívance podobně upravené, čočka nebo hrách, bramborová kaše s cibulkou, bramborové placky na plátech pečené mazané syroblem zvané šunpláty, knedlíky švestkové nebo s jablky a nebo se zelím, houby nebo malé housky. V létě se pečivo mazalo rozdělanými lesními jahodami, povidly a též se pekli i perník. K večeri zase bílé kafe s chlebem nebo brambory s mlékem, podmásím.

Takto vypadala strava před i po první světové válce. K pronikavému zlepšení dochází až po druhé světové válce a po zrušení lístkového systému. K lepšímu stravování tehdy přispěla i možnost porážek domácích vepřů, které už nebyly vázány na předem splněné dodávky obilí. V té době se v obci poráželo 140–150 vepřů, často i přes 200 kg váhy.

Omladina chodila tenkrát taky velmi prostě oblečena, často záplata na záplatě. V neděli a ve svátečních dnech se ovšem přistrojila do něčeho lepšího. V neděli odpoledne bývalo zvykem, že omladina pěkně ustrojená chodila po službách božích na „korso“ do Blatné. Jinak zřídka kdy si dali šit jinoši šaty. Hlavně když se šlo k prvnímu svatému přijímání nebo k biřmování, nebo k nějaké zvláštní příležitosti, jako když se urostlo šatům nebo na svatbu. V takových případech se šaty nosily dlouhá léta – šetřily se, a obvykle je donosili mladší sourozenci. Starší ženy chodily v zimě zahalené v teplých šálách zvané vlnáky a v několika spodničkách se štuclou na rukou. Muži v zimě nosili dlouhé teplé kabáty podšité ovčí kůží s vlnou. V létě nosily se lehčí šaty, přizpůsobené stávajícímu počasí. Zvláštností bylo, že i mladí chlapci nosili tehdy hůlku „špacírku“.

Škole odrostlá mladina scházela se večer na dolejší straně před čp. 19 a 51, kde se odbyvaly pravidelné večerní dýchánky při

harmonice a zpěvu. Též bývala pravidelně obsazena hromada pařezů před tehdejší mlýnem u čp. 40. Chodívalo se na společné večerní vycházky po císařské silnici ke Lnářům nebo ke Blatné které v létě končily kolem půlnoci. Často se z rozjívělosti prováděla v noci různá alotria k nemalé radosti postižených občanů. V zimě se tu z místních vršků sáňkovalo. Večer se tu mezi odrostlou omladinou motala i školní mládež. S oblibou se tu mládež vozila na těžkých selských hnojních saních.

Dávno zašly i večerní docházky na hrátky soused k sousedovi. Zvlášť příjemné byly chvíle při draní peří za svitu petrolejové lampy, kdy se vyprávěly různé dávné příhody ať už pravdivé či nikoliv. Světnice bývala plná smíchu a radosti. Vyprávěly se zážitky, četly se nahlas knihy, nebo historky z kalendářů. Když bylo dodráno bývaly tzv. doderky. Bylo to pohoštění čajem a cukrovým nejen všech draček ale i „hráčičků“. Zbytky po draní tzv. špičky sloužily děvčatům k sypání pěšinek v noci ke vratům svého milého. Stávalo se, že několik pěšinek směřovalo ke stejným vratům, nejhorší pěšinky byly ty, které směřovaly ke vratům ženatého záletníka. Tenkrát se totiž žádná vzájemná náklonnost dvou lidí nedala dlouho utajit.

Při dračkách si vypomáhalo vždy několik sousedek a než se všechno peří po vsi sedralo, přiběhlo jaro a s ním každodenní starosti, ženám s nasazováním vajec pod husy nebo pod kvočny. Příchod jara a jarních polních prací zaměstnával zase muže, všechny, kdo měl zdravé ruce a nohy.

Jak se u nás v zemědělství dříve pracovalo? Zimní měsíce byly určitým klidem v hospodářství. Jediná práce, která se nechala v zimě dělat bylo dělání povísel v teplých stájích a vývoz chlévské mrvy na zasněžená pole, a to jen ve větších hospodářstvích, kde se chovali koně, aby se trochu prošli. Za dostatku sněhu vyvážel se na saních, jinak na vozech hnůj na hromádky, kde se z jara chtěly sázet brambory. V menších a středních hospodářstvích nastaly tyto práce až po sejití sněhu a zamrznutí půdy. Jinak se chodívalo do vlastních lesíků na kácení dříví a jeho rozsekání na louče nebo polání. Z jara se na mokřích pozemcích dělaly klůsy, aby se pozemek zbavil přebytečné vody. Po oschnutí půdy vyjelo se do polí k jejich osetí nebo osázení.

Na malých zemědělských usedlostech se to dělalo tak, že se na ostrou brázdu rozházelo osivo ručně a zahorkovalo se. Byly to na dřevěném rámu připevněné dva nebo tři malé ploučky, které zrno mělce zaoraly. To se dělalo jen tam, kde se pracovalo s kravským potahem. Ve středních a větších podnicích se už silo secími stroji. Sazení brambor se provádělo za pluhem, kde se do každé druhé řádky vpichovaly brambory. Pole byly tehdy silně zapleveleny ohnící – trejlem, který jak jařiny, tak i brambory, velmi mořil a jejich výnosy silně snižoval. Zvlášť v jařinách převládal tento zhoubný plevel, že často zasetou plodinu takřka udusil. Louky se sekaly ručními kosami, neboť za mého dětství tu byly jen čtyři luční žací stroje Larmik a Knotek, ovšem jen v selských usedlostech. Hrabačky a obračky tu nebyly, ty se tu vyskytly až po druhé světové válce. Žně se tu prováděly výhradně ručně, po válce se tu nakoupilo několik obilních žacích strojů zvaných „obiláky“ a celá řada menších žacích strojů kombinovaných, použitelných na pole a louky.

Výmlat obilí se prováděl na větších a středních hospodářstvích žentourovými mlátičkami poháněnými koňskými nebo volskými potahy. Na malých hospodářstvích se prováděl výmlat malými ručními mlátičkami nebo cepy.

Před Vánoci, nebo těsně po nich, byla veškerá práce v hospodářstvích ukončena a za mírnějšího počasí se ledacos v hospodářství nebo na polním nářadí opravovalo. Sklizeň brambor se rovněž prováděla ručním sběrem po nákolesníku a přehrabováním schonků motyčkami. Brzy po válce se tu koupilo hodně vyorávačů brambor, které sklizeň značně usnadnily a uspíšily...“.

Karel Krejčí

Obec Tchořovice a SDH Tchořovice

si Vás dovoluji pozvat na

Setkání občanů, rodáků a přátel obce

při příležitosti 650. výročí první zmínky o obci

(1372–2022)

spojené s oslavou

130. výročí založení

Sboru dobrovolných hasičů ve Tchořovicích

(1891–2021)

v sobotu 18. června 2022

Program

Sobota 18. 6. 2022

- 10:00–10:30 Přivítání hostů v restauraci Na Kopečku
- 10:30–11:00 Zahájení oslav, vystoupení dětí
- 11:00 Zahájení výstavy „Tchořovice – historie a současnost“ na OÚ Tchořovice
- 11:00–14:00 Oběd, občerstvení v restauraci
- 13:00–13:30 Prohlídka nového vozidla JSDHO u kaple sv. Václava
- 13:30 Projev zástupců obce a SDH, požehnání auta a stříkačky u kaple sv. Václava
- 14:00 Průvod od kaple k pomníku padlých a položení věnce

Hasičská soutěž (probíhá u Hořejšího rybníka)

- 12:30–13:00 přivítání hasičských sborů u Hořejšího rybníka
- 13:15 – pochod hasičských sborů ke kapli sv. Václava
- 15:00 Ocenění členů SDH Tchořovice
- Ukázka historické a současné hasičské techniky
- Hasičská soutěž – děti, ženy, veteráni, vyhlášení výsledků, předání cen
- Po celou dobu hrají k poslechu Kudrnáči, občerstvení zajištěno
- 17:00–18:00 Posezení s harmonikou v restauraci Na Kopečku

Následuje taneční zábava – k poslechu a tanci zahraje skupina Kudrnáči

Neděle 19. 6. 2022

- 14:00 Povídání o historii obce – restaurace Na Kopečku
- 14:30–17:00 Výstava „Tchořovice – historie a současnost“

Události v Uzenicích

V neděli 9. 1. 2022 se po dlouhé době uskutečnila výroční schůze SDH Uzenice. Po schůzi bylo podáváno drobné občerstvení a pan Mlíčko zahrál na harmoniku.

V sobotu 22. 1. 2022 se pár místních občanů domluvilo a udělali u p. Lávičky zabijačku se vším, co k tomu patří. Dělal se tlačěnka, jitrnice, jelita, škvařilo sádlo, popíjelo pivo a ženy napekly něco sladkého. Naložilo se maso, které se 12. 2. 2022 vyudilo, všechno se povedlo a bylo výborné.

Dále chceme popřát panu Eduardu Kohoutovi, který oslavil 30. 1. 2022 90. narozeniny. Všechno nejlepší a hlavně hodně zdraví. Marešová

Spolek Sak Turná z. s. (Spolek sportu a kultury Turná)

Činnost našeho spolku byla jako každým rokem zahájena novoročním pochodem, který se uskutečnil 1. ledna v odpoledních hodinách. Skupina zhruba 25 účastníků všech věkových kategorií se vydala

na společný pochod k rybníku Milavy. Všichni zúčastnění si na místě popřáli hodně zdraví a pohody do Nového roku.

Druhou letošní akcí byla výroční schůze, která se konala v sobotu 26. února. Byly zhodnoceny loňské akce a naplánovány akce nové. Zároveň bylo zvoleno staronové vedení spolku. Akci podpořil svou účastí i starosta obce.

Oslava MDŽ proběhla ve spolupráci s obcí v sobotu 5. března v místní hospodě. Akce se zúčastnilo asi 30 místních žen. Každá z nich obdržela od starosty obce drobný květinový dar a malé občerstvení. V doprovodném programu vystoupily místní děti a k poslechu zahrála

domácí kapela. Všichni se dobře bavili. Těšíme se společně na další úspěšné akce.

Eduard Červenka

SDH Velká Turná

Svou činnost započali členové SDH v sobotu 5. února brigádnickou činností na kácení souší v obecním lesíku na Milavech a následného zpracování tohoto dřeva na topení. Celkem bylo poraženo 7 souší, které byly napadeny kůrovcem a následně nařezány na špalky a uklizeny do dřevníku. Takto zpracované palivové dřevo je používáno na otop při společenských akcích v sále Hospody Na Rozhrání. Aktivní činnost SDH Velká Turná byla zahájena ostrým zásahem na odstraňování stromů a větví po větrné bouři v sobotu 19. února 2022. V 6:38 byla vyslána zásahová jednotka SDH na rozřezání a zprůjezdění komunikace

směrem na Malou Turnou po pádu stromu na komunikaci v důsledku silných poryvů větrů. Následovala kulturní akce „Masopustní průvod“. V sobotu 19. února 2022 od 10:30 hod. prošel za doprovodu harmonik a bubnu průvod masek obcí. Kde bylo možno, dostalo se maskám

pohoštění a ty se domácím odměnily tancem a hudbou. V sobotu 26. března 2022 byl po covidové odluce uspořádán „Dětský maskarní bál“. Od 14:00 hod. byl v sále Hospody Na Rozhrání připraven pro děti bohatý program s hudbou.

Práce zastupitelstva obce

Z kulturního života se podařilo zorganizovat divadelní představení, kdy Scéna mladých při DS Čelakovský Strakonice, odehrála v pátek 18. března v sále Hospody Na Rozhrání divadelní představení „Tři kostky cukru“.

Z pracovní náplně je v zimním období prováděn úklid sněhu a zimní údržba komunikací, údržbářské práce na mobiliáři obce, údržba a oprava strojů (traktůrek, káry, žací stroje) a letos byl připraven traktor Zetor na STK. Z práce zastupitelstva je prováděna projekční činnost na výstavbu kanalizace, vodovodní přípojky pro novou výstavbu a podklady pro výkup pozemků

pod komunikacemi v obci a na cestě směrem na Rojice. Dále je připravováno nové stání na třídící kontejnery.

Čeká nás

- V dubnu nás čeká: Ochutnávka vepřových pochutin
- Velikonoční řehtání a pomlázka
- Stavění máje
- a v květnu oslavy ukončení II. světové války

Pavel Šípek, starosta obce Velká Turná (fotografie: archiv obce)

**UNITED
NETWORKS**

**Internet a chytrá TV
od 265 Kč / měsíčně**

- Sleva 50 %
- Instalace zdarma!
- Rychlost až 1000 Mb/s

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

31 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

**Prezentace na největších realitních serverech
a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.**

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

**Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb
nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.**

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

Masopustní průvod v Chlumu v roce 2022

Holčička, co v Chlumu žije malá je a šikovná, s maminkou jde na masopust, vždyť sláva je to ohromná.

Holčička už se moc těší na masopustní veselí, na masky a na Bakuse, na zábavu po den celý.

V poledne se masky sejdou u obecního úřadu, holčička má také masku, kdo poznal by v ní Adélku.

Na traktoru Bakus sedí, zatím je tam chudák sám, Marek tento traktor řídí, od domu k domu přivítán.

Za traktorem průvod masek kráčí zvolna po obci, i Adélka s maminkou jde, s nimi vojsko, šašci, lodníci.

K průvodu se medvěd přidal, velký je a mohutný, napřed se ho děti bály, než zjistily, že není zlý.

Medvěd tančil, hudba hrála, Adélka se raduje,

s kamarády i s farářem medvěd pěkně tancuje.

Pan farář měl s sebou bibli, přítomným z ní předčítal, písmo z této zvláštní knihy křesťan nikdy nepoznal.

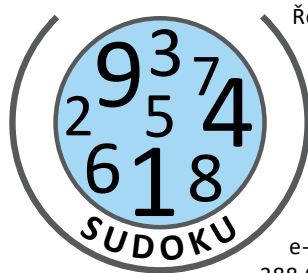
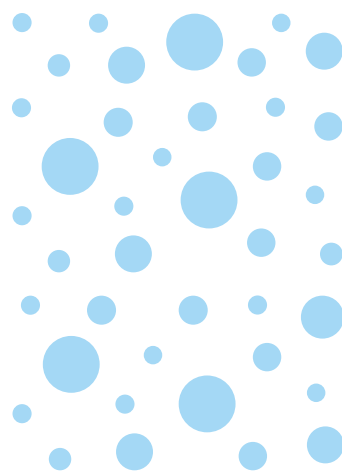
Je večer, Adélka již půjde spát, i Bakus už se k spánku chystá, co se jim asi bude zdát?

Bakusovi, synu Dia se spánek s vínem propojí, rok má na nové probuzení, ve snech si jistě zařadí.

V postýlce si malá Áďa na veselý den vzpomene, na všechny masky, na medvěda, a v tichu, klidu pak usne.

Těšíme se na příští rok 2023 S Bakusem i maskami se sejdem u nás na návsi.

Miluše Kordulová

Řešení sudoku z lednového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 83 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky: AŤ NOVÝ ROK** (lehká verze, kontrolní 1. řádek 381792456); **SPLNÍ VAŠE** (středně těžká verze, kontrolní 1. řádek 923415768); **OČEKÁVÁNÍ** (těžká verze, kontrolní 1. řádek 785961432). Výherci: Eva Podsklanová, Blatná; Zdeňka Panošová, Láz u Radomyšle; Stanislav Korbel, Kadov. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce dubna 2022, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 84 (tj. březnového vydání 2022) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylustěného SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenska, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 6. 5. 2022.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

7				6	2	8	3	5
			7			9		
6		1					4	
8		6		2	9		1	
			6			5		4
				5				
2		3			5		9	
4				7				
		8			4	1		2

1=S, 2=Ř, 3=O, 4=D, 5=R, 6=E, 7=A, 8=Í, 9=P

Středně těžká:

	2				1			
	6					5		1
			5		4			
	5	3			2			4
7					9			
4						3	2	
1	7		2				9	
2	3	6					4	
		8			6			

1=B, 2=R, 3=O, 4=Z, 5=A, 6=U, 7=P 8=O, 9=Í

Těžká verze:

			6				8	
					3			
	6	1						
	7			4				
5								3
			9					4
	4			5			1	
				1			2	
7		5	4	3			6	

1=V, 2=Z, 3=S, 4=E, 5=E, 6=Á, 7=V, 8=N, 9=N

Blatensko SOBáček 84. číslo vyšlo v pátek 25. 03. 2022 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XVI. Poslední číslo vyšlo v lednu 2022. Uzávěrka příštího čísla je v neděli 8. 5. 2022. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**